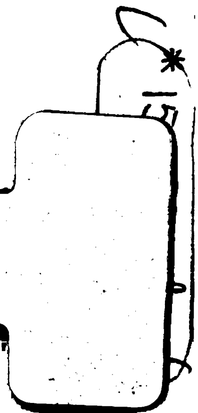
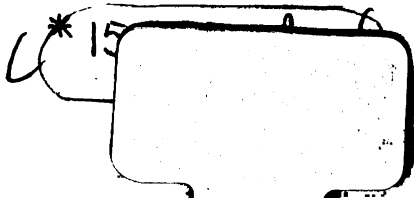

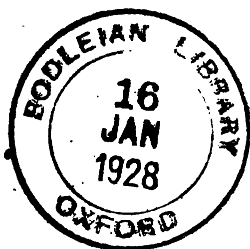
HIPPOCRATIS

APHORISMI.

AD OPTIMORUM LIBRORUM FIDEM ACCURATE EDITI.

CUM INDICE VERHOOFDIANO LOCUPLETISSIMO.

BEROLINI MDCCCXXII.
SUMTIBUS THEOD. CHR. FRIDER. ENSLIN.
PARISIIS ET LONDINI,
APUD TREUTTEL ET WÜRTZ.

BODLEIAN LIBRARY
16
JAN
1928
OXFORD

BIBLIOPOLA LECTORI.

Trado tibi L. B. splendidissimum medicinae monumentum, nuperis castigationibus eleganter expolitum. Post praeclaram priorum editorum operam nihil paene reliquum fuit, quam ut Hippocratis aphorismi, lucentes litterarum medicarum veluti stellae, ad Ionicae dialecti integritatem restituerentur. Quod quidem Bosquillonio optime contigisse notum est, viro quondam pereru-dito ac graecae antiquitatis gnarissimo, quem praematura mors reipublicae litterariae eripuit. Ad huius

igitur viri editionem haec nostra maxime respondet adiectis nonnullis tam in graeco textu, quam in versione emendationibus. Locos librorum Hippocraticorum parallelos a prioribus parum accurate collatos iure omisimus, quoniam erudito lectori nullam vel certe perexiguam utilitatem praestarit. Ne quid autem temere praetermissum videatur, indicem Verhoofdianum quam exactissime excudendum curavimus.

Berolini Mense Maio A. MDCCCXXII.

ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ

ΚΩ͂ΟΥ

ἈΦΟΡΙΣΜΟΊ.

HIPPOCRATIS

COI

APHORISMI.

ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ
ΚΩ͂ΟΥ
ἈΦΟΡΙΣΜΟΊ.

ΤΜΗ͂ΜΑ ΠΡΩ͂ΤΟΝ.

Α΄.

Ὁ Βίος βραχὺς, ἡ δὲ τέχνη μακρὴ, ὁ δὲ καιρὸς ὀξὺς, ἡ δὲ πεῖρα σφαλερὴ, ἡ δὲ κρίσις χαλεπή. δεῖ δὲ οὐ μοῦνον ἑωϋτὸν παρέχειν τὰ δέοντα ποιεῦντα, ἀλλὰ καὶ τὸν νοσέοντα, καὶ τοὺς παρεόντας, καὶ τὰ ἔξωθεν.

β΄. Ἐν τῇσι ταραχῇσι τῆς κοιλίης, καὶ τοῖσιν ἐμέτοισι τοῖσιν αὐτομάτως γινομένοισιν, ἢν μὲν οἷα δεῖ καθαίρεσθαι καθαίρωνται, ξυμφέρει τε καὶ εὐφόρως φέρουσι· ἢν δὲ μὴ, τοὐναντίον. οὕτω δὲ καὶ ἡ κενεαγγηΐη, ἢ μὲν οἵη δεῖ γίνεσθαι, γίνηται, ξυμφέρει τε καὶ εὐφόρως φέρουσι· ἢν δὲ μὴ, τοὐναντίον. ἐπιβλέπειν οὖν δεῖ καὶ χώ-

HIPPOCRATIS
COI
APHORISMI.

SECTIO PRIMA.

I.

Vita brevis, ars longa, occasio praeceps, experientia fallax, judicium difficile. Neque vero seipsum tantum ad ea, quae facto opus sunt, praestare oportet, sed et aegrum, et praesentes, et externa.

2. In alvi perturbationibus, et vomitibus sponte evenientibus, si qualia oportet purgari, purgentur, conducit, et facile tolerant: sin minus, contra. Perinde vasorum inanitio si, qualis debet, fiat, conducit et facile tolerant: sin minus, contra. Considerare igitur oportet, et regionem, et tempestatem, et aetatem, et

ρην, καὶ ὥρην, καὶ ἡλικίην, καὶ νούσοις ἐν ᾗσι δεῖ, ἢ οὔ.

γ'. Ἐν τοῖσι γυμναστικοῖσι αἱ ἐπ' ἄκρον εὐεξίαι σφαλεραὶ, ἢν ἐν τῷ ἐσχάτῳ ἔωσι· οὐ γὰρ δύνανται μένειν ἐν τωὐτέῳ, οὐδὲ ἀτρεμέειν. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀρτεμέουσιν, οὐδέ τι δύνανται ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπιδιδόναι, λείπεται οὖν ἐπὶ τὸ χεῖρον. τουτέων οὖν εἵνεκεν τὴν εὐεξίην λύειν ξυμφέρει μὴ βραδέως, ἵνα πάλιν ἀρχὴν ἀναθρέψεος λάβῃ τὸ σῶμα. μηδὲ τὰς ξυμπτώσεας ἐς τὸ ἔσχατον ἄγειν· σφαλερὸν γάρ· ἀλλὰ ὁκοίη ἂν ἡ φύσις ἔῃ τοῦ μέλλοντος ὑπομένειν, ἐς τοῦτο ἄγειν. ὡσαύτως δὲ καὶ αἱ κενώσεες αἱ ἐς τὸ ἔσχατον ἄγουσαι, σφαλεραί· καὶ πάλιν αἱ ἀναθρέψεες αἱ ἐν τῷ ἐσχάτῳ ἐοῦσαι, σφαλεραί.

δ'. Αἱ λεπταὶ καὶ ἀκριβέες δίαιται, καὶ ἐν τοῖσι μακροῖσιν αἰεὶ πάθεσι, καὶ ἐν τοῖσιν ὀξέσι, οὗ μὴ ἐνδέχεται, σφαλεραί. αἱ ἐς τὸ ἔσχατον λεπτότητος ἀπιγμέναι δίαιται, χαλεπαί. καὶ πάλιν αἱ πληρώσεες αἱ ἐς τὸ ἔσχατον ἀπιγμέναι, χαλεπαί.

morbos in quibus haec fieri conveniat, nec ne.

3. Bona exercitantium valetudo ad summum progressa, periculosa est, si in extremo fuerit: non potest enim in eodem persistere, neque quiescere. Cum vero non quiescat, neque possit in melius proficere, reliquum est, ut in deterius labatur. His igitur de causis pleniorem corporis habitum haud cunctanter solvere expedit, quo corpus rursus refectionis initium sumat. Neque tamen extenuationes ad extremum perducendae, periculosum enim: sed qualis fuerit ejus qui sustinere debet natura, eo usque ducendae. Eadem vero ratione inanitiones ad extremum deductae periculosae; contraque refectiones ad summum progressae, periculosae.

4. Tenuis et exacta victus ratio, cum in morbis longis semper, tum in acutis, ubi non admittitur, parum tuta est. Victus qui ad summam pervenit tenuitatem, gravis; contraque repletiones ad extremum perductae, graves sunt.

ε'. Ἐν τῇσι λεπτῇσι διαίτῃσι ἁμαρτάνουσι οἱ νοσέοντες, διὸ μᾶλλον βλάπτονται. πᾶν γὰρ ὃ ἂν γίνηται, μέγα γίνεται μᾶλλον, ἢ ἐν τῇσιν ὀλίγον ἁδροτέρῃσι διαίτῃσι. διὰ τοῦτο καὶ τοῖσι ὑγιαίνουσι σφαλεραὶ αἱ πάνυ λεπταὶ, καὶ καθεστηκυῖαι, καὶ ἀκριβέες δίαιται, ὅτι τὰ ἁμαρτανόμενα χαλεπώτερον φέρουσι. διὰ τοῦτο οὖν αἱ λεπταὶ καὶ ἀκριβέες δίαιται, σφαλεραὶ ἐς τὰ πλεῖστα τῶν σμικρὸν ἁδροτέρων.

ϛ'. Ἐς δὲ τὰ ἔσχατα νουσήματα, αἱ ἔσχαται θεραπηΐαι ἐς ἀκριβηΐην κράτισται.

ζ'. Ὅκου μὲν οὖν κάτοξυ τὸ νούσημα, αὐτίκα τοὺς ἐσχάτους πόνους ἔχει, καὶ τῇ ἐσχάτως λεπτοτάτῃ διαίτῃ ἀναγκαῖον χρέεσθαι. ὅκου δὲ μὴ, ἀλλ' ἐνδέχεται ἁδροτέρως διαιτᾷν, τοσοῦτον ὑποκαταβαίνειν, ὁκόσον ἂν ἡ νοῦσος μαλθακωτέρη τῶν ἐσχάτων ἔῃ.

η'. Ὁκόταν δὲ ἀκμάζῃ τὸ νούσημα, τότε καὶ τῇ λεπτοτάτῃ διαίτῃ ἀναγκαῖον χρέεσθαι.

θ'. Ξυντεκμαίρεσθαι δὲ χρὴ καὶ τὸν νοσέοντα, εἰ ἐξαρκέσει τῇ διαίτῃ πρὸς τὴν ἀκμὴν τῆς νούσου, καὶ πότερον ἐκεῖνος ἀ-

5. In tenui victus ratione delinquunt aegri, ob quod magis laeduntur. Quidquid enim contingit, gravius his fit in tenui, quam in paulo pleniore victu. Idcirco etiam sanis periculosa est valde tenuis, et certo praescripta, ac exquisita victus ratio, quoniam errata gravius ferunt. Eam igitur ob causam tenuis et exquisitus victus paulo pleniore maxima ex parte periculosior est.

6. Ad summos morbos, summae ad unguem adhibitae curationes optime valent.

7. Cum ergo morbus est peracutus, extremos protinus obtinet labores, et extreme tenuissima victus ratione necessario utendum. Cum vero non est, sed pleniorem victum habere concessum est, tam a tenui victu se subducere oportet, quantum morbus ab extremis recesserit.

8. Cum morbus in vigore fuerit, tum vel tenuissimo victu uti necesse est.

9. Considerare etiam oportet aegrotantem, an cum eo victu sufficiat ad morbi vigorem usque, an non prius ille deficiat,

παυδήσει πρότερος, καὶ οὐκ ἐξαρκέσει τῇ διαίτῃ, ἢ ἡ νοῦσος πρότερον ἀπαυδήσει, καὶ ἀμβλυνεῖται.

ι'. Ὁκόσοισι μὲν οὖν αὐτίκα ἡ ἀκμὴ, αὐτίκα λεπτῶς διαιτᾷν. ὁκόσοισι δὲ ἐς ὕστερον ἡ ἀκμὴ, ἐς ἐκεῖνο καὶ πρὸ ἐκείνου, σμικρὸν ἀφαιρετέον. ἔμπροσθεν δὲ πιωτέρως διαιτᾷν, ὡς ἂν ἐξαρκέσῃ ὁ νοσέων.

ια'. Ἐν δὲ τοῖσι παροξυσμοῖσι ὑποστέλλεσθαι χρή· τὸ προστιθέναι γὰρ βλάβη. καὶ ὁκόσα κατὰ περιόδους παροξύνεται, ἐν τοῖσι παροξυσμοῖσι ὑποστέλλεσθαι.

ιβ'. Τοὺς δὲ παροξυσμοὺς καὶ τὰς καταστάσεας δηλώσουσι αἱ νοῦσοι, καὶ αἱ ὧραι τοῦ ἔτεος, καὶ αἱ τῶν περιόδων πρὸς ἀλλήλας ἀντεπιδόσεες, ἤν τε κατὰ ἡμέρην, ἤν τε παρὰ ἡμέρην, ἤν τε καὶ διὰ πλέονος χρόνου γίνωνται. ἀτὰρ καὶ τοῖσιν ἐπιφαινομένοισι, οἷον ἐν πλευριτικοῖσι πτύελον, ἢν αὐτίκα ἐπιφαίνηται ἀρχομένου, βραχύνει· ἢν δὲ ὕστερον ἐπιφαίνηται, μηκύνει. καὶ οὖρα, καὶ ὑποχωρήματα, καὶ ἱδρῶτες, καὶ δύσκρι-

neque cum tali victu satis esse possit, vel prius morbus deficiat, et obtundatur.

10. Quibus igitur statim vigor adest, protinus tenuiter alendi. Quibus vero postea vigor futurus est, iis sub ipsum vigoris tempus et paulo ante, cibus subtrahendus. Antea vero uberius alendum, ut sufficiat aeger.

11. In exacerbationibus cibum subtrahere oportet: exhibere enim noxium. Et cum morbi per circuitus exacerbantur, in ipsis accessionibus cibum subtrahito.

12. Morbi, et anni tempestates, et periodorum collata inter se incrementa, sive quotidie, sive altero quoque die, sive etiam per majora intervalla fiant, paroxysmos et morborum constitutiones indicabunt. Quin etiam et ex iis quae superveniunt indicia sumuntur, velut in pleuritide laborantibus sputum, si statim circa initia, morbum brevem: si vero posterius appareat, longum futurum testatur. Urinae quoque, et alvi excrementa, et sudores, ubi apparuerint, judicatu fa-

τα, καὶ εὔκριτα, καὶ βραχέα, καὶ μακρὰ τὰ νουσήματα, ἐπιφαινόμενα δηλοῖ.

ιγʹ. Γέροντες εὐφορώτατα νηστείην φέρουσι· δεύτερον, οἱ καθεστηκότες· ἥκιστα, μειράκια· πάντων δὲ μάλιστα παιδία· τουτέων δὲ αὐτέων ἃ ἂν τύχῃ αὐτὰ ἑωϋτέων προθυμότερα ἐόντα.

ιδʹ. Τὰ αὐξανόμενα πλεῖστον ἔχει τὸ ἔμφυτον θερμὸν, πλείστης οὖν δέεται τροφῆς· εἰ δὲ μὴ, τὸ σῶμα ἀναλίσκεται· γέρουσι δὲ ὀλίγον τὸ θερμόν· διὰ τοῦτο ἄρα ὀλίγων ὑπεκκαυμάτων δέονται· ὑπὸ πολλῶν γὰρ ἀποσβέννυται. διὰ τοῦτο καὶ οἱ πυρετοὶ τοῖσι γέρουσιν οὐκ ὁμοίως ὀξέες· ψυχρὸν γὰρ τὸ σῶμα.

ιεʹ. Αἱ κοιλίαι χειμῶνος καὶ ἦρος, θερμόταται φύσεϊ, καὶ ὕπνοι μακρότατοι. ἐν ταύτῃσιν οὖν τῇσι ὥρῃσι καὶ τὰ προσάρματα πλέω δοτέον· καὶ γὰρ τὸ ἔμφυτον θερμὸν πλέον ἔχει· τροφῆς οὖν πλέονος δέονται. σημήϊον, αἱ ἡλικίαι καὶ οἱ ἀθληταί.

ιςʹ. Αἱ ὑγραὶ δίαιται πᾶσι τοῖσι πυρεταίνουσι ξυμφέρουσι· μάλιστα δὲ παιδίοισι, καὶ τοῖσιν ἄλλοισι τοῖσι οὕτω εἰθισμένοισι διαιτᾶσθαι.

ciles vel difficiles, et breves, vel longos fore morbos indicant.

13. Senes facillime jejunium ferunt: secundum eos aetate consistentes: minimum adolescentes: omnium vero minime pueri; atque inter ipsos qui alacriores sunt.

14. Qui crescunt plurimum habent calidi innati, plurimo igitur indigent alimento, alioqui corpus absumitur. Senibus vero paucus calor, idcirco sane paucis fomitibus indigent, a multis namque extinguitur. Eandem etiam ob causam neque senibus febres perinde acutae contingunt: fridigum enim est eorum corpus.

15. Ventres hyeme et vere, natura calidissimi, somnique longissimi. His igitur temporibus copiosiora cibaria exhibenda: siquidem plurimum inest calidi innati, ideoque copiosiore indigent alimento. Quod indicant aetates et athletae.

16. Victus humidus, omnibus febricitantibus, pueris vero maxime, atque aliis qui ita vivere consueverunt, confert.

ιζ'. Καὶ οἷσι ἅπαξ ἢ δὶς, καὶ πλέω ἢ ἐλάσσω, καὶ κατὰ μέρος· δοτέον δέ τι καὶ τῷ ἔθεϊ, καὶ τῇ ὥρῃ, καὶ τῇ χώρῃ, καὶ τῇ ἡλικίῃ.

ιη'. Θέρεος καὶ φθινοπώρου σιτία δυσφορώτατα φέρουσι· χειμῶνος, ῥήϊστα· ἦρος, δεύτερον.

ιθ'. Τοῖσιν ἐν τῇσι περιόδοισι παροξυνομένοισι μηδὲν διδόναι, μηδὲ ἀναγκάζειν, ἀλλὰ ἀφαιρέειν τῶν προσθέσεων πρὸ τῶν κρίσεων.

κ'. Τὰ κρινόμενα, καὶ τὰ κεκριμένα ἀρτίως, μὴ κινέειν, μηδὲ νεωτεροποιέειν, μήτε φαρμακίῃσι, μήτε ἄλλοισιν ἐρεθισμοῖσιν, ἀλλὰ ἐᾷν.

κα'. Ἃ δεῖ ἄγειν, ὅκου ἂν μάλιστα ῥέπῃ ἡ φύσις, ταύτῃ ἄγειν, διὰ τῶν ξυμφερόντων χωρίων.

κβ'. Πέπονα φαρμακεύειν καὶ κινέειν, μὴ ὠμὰ, μηδὲ ἐν ἀρχῇσιν, ἢν μὴ ὀργᾷ· τὰ δὲ πολλὰ οὐκ ὀργᾷ.

κγ'. Τὰ χωρέοντα μὴ τῷ πλήθεϊ τεκμαίρεσθαι, ἀλλὰ ὡς ἂν χωρέῃ οἷα δεῖ, καὶ φέρῃ εὐφόρως· καὶ ὅκου δεῖ μέχρι λειποθυμίης

17. Quibusdam semel aut bis, et aliis copiosior aut paucior, aut per partes cibus offerendus est. Aliquid autem et tempori, et regioni, et aetati, et consuetudini concedendum.

18. Aestate et autumno cibos gravissime ferunt: hyeme facillime: deinde vere.

19. Quibus per circuitus accessiones contingunt, nihil dato, neque cogito, sed de cibis ante judicationes detrahito.

20. Quae judicantur, aut judicata sunt perfecte, ea neque moveto, neque medicamentis, neque aliis irritamentis innovato, sed sinito.

21. Quae educere oportet, quo maxime vergit natura, eo ducito, per loca convenientia.

22. Cocta medicamento educere et movere oportet, minime cruda, neque per initia, nisi turgeant, quod fere non accidit.

23. Quae prodeunt copia minime aestimanda, sed ut qualia expedit, prodeant, et aeger facile ferat. Atque ubi ad animi defectionem usque educere oportet,

ἄγειν, καὶ τοῦτο ποιέειν, ἢν ἐξαρκέσῃ ὁ νοσέων.

κδ'. Ἐν τοῖσιν ὀξέσι πάθεσιν ὀλιγάκις, καὶ ἐν ἀρχῇσι, τῇσι φαρμακίῃσι χρέεσθαι, καὶ τοῦτο προεξευκρινήσαντας ποιέειν.

κε'. Ἢν, οἷα δεῖ καθαίρεσθαι, καθαίρηται, ξυμφέρει τε καὶ εὐφόρως φέρουσι· τὰ δὲ ἐναντία, δυσχερῶς.

---

id etiam faciendum, si aeger sufficere queat.

24. In morbis acutis raro, et per initia medicamentis purgantibus utendum, idque diligenti ante adhibita circumspectione faciendum.

25. Si qualia purgari debent, purgantur, confert et facile tolerant, contra vero, difficile.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Α.

Ἐν ᾧ νουσήματι ὕπνος πόνον ποιέει, θανάσιμον· ἢν δὲ ὕπνος ὠφελέῃ, οὐ θανάσιμον.

β'. Ὅκου παραφροσύνην ὕπνος παύει, ἀγαθόν.

γ'. Ὕπνος, ἀγρυπνίη, ἀμφότερα μᾶλλον τοῦ μετρίου γενόμενα, κακόν.

δ'. Οὐ πλησμονὴ, οὐδὲ λιμὸς, οὐδὲ ἄλλο οὐδὲν ἀγαθὸν, ὅ τι ἂν μᾶλλον τῆς φύσιος ἔῃ.

ε'. Κόποι αὐτόματοι φράζουσι νούσους.

ϛ'. Ὁκόσοι πονέοντές τι τοῦ σώματος, τὰ πολλὰ τῶν πόνων οὐκ αἰσθάνονται, τουτέοισι ἡ γνώμη νοσέει.

ζ'. Τὰ ἐν πολλῷ λεπτυνόμενα, νωθρῶς ἐπανατρέφειν· τὰ δὲ ἐν ὀλίγῳ, ὀλίγως.

η'. Ἢν ἐκ νούσου τροφὴν λαμβάνων μὴ ἰσχύῃ, σημαίνει ὅτι πλέονι τροφῇ χρέεται.

SECTIO SECUNDA.

I.

Quo in morbo somnus laborem facit, lethale; quod si juvet somnus, lethale non est.

2. Ubi delirium somnus sedat, bonum.

3. Somnus, vigilia, utraque modum excedentia, malum.

4. Neque satietas, neque fames, neque aliud quidquam bonum, quod naturae modum excesserit.

5. Lassitudines sponte obortae morbos praenunciant.

6. Quibus pars aliqua corporis dolet, neque omnino dolorem sentiunt, iis mens aegrotat.

7. Attenuata longo temporis intervallo corpora lente reficere oportet, at quae brevi, celeriter.

8. Si quis ex morbo cibum capiens vires non recipiat, eum copiosiore alimen-

ἢν δὲ τροφὴν μὴ λαμβάνοντος τοῦτο γίνηται, χρὴ εἰδέναι ὅτι κενώσεος δέεται.

θ'. Τὰ σώματα χρὴ, ὅκου τὶς βούλεται καθαίρειν, εὔροα ποιέειν.

ι'. Τὰ μὴ καθαρὰ τῶν σωμάτων ὁκόσων ἂν θρέψῃς, μᾶλλον βλάψεις.

ια'. Ῥᾷον πληροῦσθαι ποτοῦ ἢ σιτίου.

ιβ'. Τὰ ἐγκαταλιμπανόμενα ἐν τῇσι νούσοισι μετὰ κρίσιν, ὑποστροφώδεα.

ιγ'. Ὁκόσοισι κρίσις γίνεται, τουτέοισι ἡ νὺξ δύσφορος, ἡ πρὸ τοῦ παροξυσμοῦ· ἡ δὲ ἐπιοῦσα εὐφορωτέρη, ὡς ἐπὶ τὸ πουλύ.

ιδ'. Ἐν τῇσι τῆς κοιλίης ῥύσεσι, αἱ μεταβολαὶ τῶν διαχωρημάτων ὠφελέουσιν, ἢν μὴ ἐς τὰ πονηρὰ μεταβάλλῃ.

ιε'. Ὅκου φάρυγξ νοσέει, ἢ φύματα ἐν τῷ σώματι ἐκφύεται, σκέπτεσθαι τὰς ἐκκρίσεας· ἢν γὰρ χολώδεες ἔωσι, τὸ σῶμα ξυννοσέει· ἢν δὲ ὅμοιαι τοῖσι ὑγιαίνουσι γίνωνται, ἀσφαλὲς τὸ σῶμα τρέφειν.

ις'. Ὅκου λιμὸς, οὐ δεῖ πονέειν.

ιζ'. Ὅκου ἂν τροφὴ πλέων παρὰ φύσιν ἐσέλθῃ, νοῦσον ποιέει· δηλοῖ δὲ ἡ ἴησις.

to uti significat. Quod si cibum non capiente istud contingat, inanitione indigere sciendum est.

9. Cum quis corpora purgare volet, ea ad fluxum comparata faciat oportet.

10. Impura corpora quo plus nutriveris, eo magis laedes.

11. Potu quam cibo repleri facilius est.

12. Quae in morbis post judicationem intus relinquuntur, recidivam faciunt.

13. Quibus judicatio instat, iis nox accessionem praecedens, gravis: quae vero sequitur, plerumque levior.

14. In alvi fluxionibus dejectionum mutationes, nisi in prava commutentur, juvant.

15. Cum fauces aegrotant, aut tubercula in corpore exoriuntur, excretiones inspicito; si namque biliosae sint, corpus simul aegrotat: at si sanorum similes extiterint, tutum est corpus nutrire.

16. Ubi fàmes, laborandum non est.

17. Ubi copiosior praeter naturam cibus ingestus fuerit, morbum creat; ostendit vero curatio.

ιη'. Τῶν τρεφομένων ἀθρόως καὶ ταχέως, ταχεῖαι καὶ αἱ διαχωρήσιες γίνονται.

ιθ'. Τῶν ὀξέων νουσημάτων οὐ πάμπαν ἀσφαλέες αἱ προδιαγορεύσιες, οὔτε τοῦ θανάτου, οὔτε τῆς ὑγιΐης.

κ'. Ὁκόσοισι νέοισιν ἐοῦσι αἱ κοιλίαι ὑγραὶ εἰσὶ, τουτέοισιν ἀπογηράσκουσι ξηραίνονται· ὁκόσοισι δὲ νέοισιν ἐοῦσι ξηραὶ εἰσὶ, τουτέοισιν ἀπογηράσκουσι, ὑγραίνονται.

κα'. Λιμὸν θώρηξις λύει.

κβ'. Ἀπὸ πλησμονῆς ὁκόσα ἂν νουσήματα γίνηται, κένωσις ἰῆται, καὶ ὁκόσα ἀπὸ κενώσεος, πλησμονή· καὶ τῶν ἄλλων ἡ ὑπεναντίωσις.

κγ'. Τὰ ὀξέα τῶν νουσημάτων κρίνεται ἐν τεσσαρεσκαίδεκα ἡμέρῃσι.

κδ'. Τῶν ἑπτὰ, ἡ τετάρτη ἐπίδηλος. ἑτέρης ἑβδομάδος ἡ ὀγδόη ἀρχή. θεωρητὴ δὲ ἡ ἑνδεκάτη· αὕτη γάρ ἐστι τετάρτη ἀπὸ τῆς ἑτέρης ἑβδομάδος· θεωρητὴ δὲ πάλιν ἡ ἑπτακαιδεκάτη· αὕτη γάρ ἐστι τετάρτη μὲν ἀπὸ τῆς τεσσαρεσκαιδεκάτης, ἑβδόμη δὲ ἀπὸ τῆς ἑνδεκάτης.

κε'. Οἱ θερινοὶ τεταρταῖοι, τὰ πολλὰ γί-

18. Eorum quae confertim et celeriter alunt, celeres quoque fiunt excretiones.

19. Morborum acutorum non omnino tutae sunt praedictiones, neque salutis, neque mortis.

20. Quibus per juventutem alvi sunt humidae, iis senescentibus exsiccantur; quibus vero in juventute siccae sunt, iis senescentibus humectantur.

21. Famem vini meracioris potio solvit.

22. A repletione quicumque fiunt morbi, eos inanitio curat: et quicumque ab inanitione, eos repletio: et in ceteris contrarium remedio est.

23. Morbi acuti intra quatuordecim dies judicantur.

24. Quartus septenariorum index est. Octavus alterius septimanae est principium. Undecimus etiam spectandus dies, ipse enim secundae septimanae quartus est. Rursus quoque spectandus decimus septimus, hic enim est quartus a decimo quarto, septimus vero ab undecimo.

25. Quartanae aestivae fere breves ex-

νονται βραχέες, οἱ δὲ φθινοπωρινοὶ, μακροὶ, καὶ μάλιστα οἱ πρὸς τὸν χειμῶνα ξυνάπτοντες.

κϛ'. Πυρετὸν ἐπὶ σπασμῷ βέλτιον γενέσθαι, ἢ σπασμὸν ἐπὶ πυρετῷ.

κζ'. Τοῖσι μὴ κατὰ λόγον κουφίζουσιν, οὐ δεῖ πιστεύειν, οὐδὲ φοβέεσθαι λίην τὰ μοχθηρὰ γινόμενα παρὰ λόγον. τὰ γὰρ πολλὰ τῶν τοιουτέων ἀβέβαια, καὶ οὐ πάνυ τι διαμένειν, οὐδὲ χρονίζειν εἴωθε.

κη'. Τῶν πυρεσσόντων μὴ παντάπασιν ἐπιπολαίως, τὸ διαμένειν, καὶ μηδὲν ἐνδιδόναι τὸ σῶμα, ἢ καὶ ξυντήκεσθαι μᾶλλον τοῦ κατὰ λόγον, μοχθηρόν· τὸ μὲν γὰρ μῆκος νούσου σημαίνει, τὸ δὲ ἀσθενηΐην.

κθ'. Ἀρχομένων τῶν νούσων, ἤν τι δοκέῃ κινέειν, κίνει· ἀκμαζουσῶν δὲ, ἡσυχίην ἔχειν βέλτιόν ἐστι.

λ'. Περὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ τέλεα πάντα ἀσθενέστερα· περὶ δὲ τὰς ἀκμὰς, ἰσχυρότερα.

λα'. Τῷ ἐξ ἀῤῥωστίης εὐσιτεῦντι, μηδὲν ἐπιδιδόναι τῷ σώματι, μοχθηρόν.

λβ'. Ὡς τὰ πολλὰ πάντες οἱ φαύλως ἔχοντες, κατὰ ἀρχὰς μὲν εὐσιτεῦντες, καὶ μηδὲν

istunt, autumnales vero longae, praesertim vero quae hyemem attingunt.

26. Convulsioni febrem supervenire melius est, quam convulsionem febri.

27. Iis quae non secundum rationem levant, fidere non oportet, neque admodum metuere mala quae praeter rationem eveniunt. Multa enim horum instabilia sunt, neque admodum permanere, neque perseverare consueverunt.

28. Corpus eorum qui non omnino leviter febricitant, in eodem consistere, et nihil concidere, vel etiam magis quam ratio postulat extenuari, grave est. Illud siquidem morbi diuturnitatem, hoc vero imbecillitatem significat.

29. Incipientibus morbis, si quid movendum videtur, moveto: vigentibus vero, quiescere praestat.

30. Circa initia et fines omnia sunt leviora, at circa vigores vehementiora.

31. Ex morbo belle comedenti corpus nihil proficere, malum.

32. Omnes fere male qui se habent, circa initia quidem cibum bene sumentes,

ἐπιδιδόντες, πρὸς τῷ τέλεϊ πάλιν ἀσιτέουσι. οἱ δὲ κατὰ ἀρχὰς μὲν ἀσιτεῦντες ἰσχυρῶς, ὕστερον δὲ εὐσιτεῦντες, βέλτιον ἀπαλλάσσουσι.

λγ΄. Ἐν ἁπάσῃ νούσῳ τὸ ἐῤῥῶσθαι τὴν διάνοιαν, καὶ εὖ ἔχειν πρὸς τὰς προσφορὰς, ἀγαθόν· τὸ δὲ ἐναντίον, κακόν.

λδ΄. Ἐν τῇσι νούσοισι ἧσσον κινδυνεύουσι, οἷσιν ἂν οἰκηΐῃ τῆς φύσεος, καὶ τῆς ἡλικίης, καὶ τῆς ἕξεος, καὶ τῆς ὥρης ἡ νοῦσος ἔῃ, ἢ οἷσιν ἂν μὴ οἰκηΐῃ κατά τι τουτέων.

λε΄. Ἐν ἁπάσῃσι τῇσι νούσοισι, τὰ περὶ τὸν ὀμφαλὸν καὶ τὸ ἦτρον πάχος ἔχειν, βέλτιόν ἐστι· τὸ δὲ σφόδρα λεπτὸν καὶ ἐκτετηκὸς, μοχθηρόν· ἐπισφαλὲς δὲ τὸ τοιοῦτον πρὸς τὰς κάτω καθάρσιας.

λϛ΄. Οἱ ὑγιεινῶς ἔχοντες τὰ σώματα, ἐν τῇσι φαρμακίῃσι καθαιρόμενοι, ἐκλύονται ταχέως, καὶ οἱ πονηρῇ τροφῇ χρεόμενοι.

λζ΄. Οἱ εὖ τὰ σώματα ἔχοντες, φαρμακεύεσθαι ἐργώδεες.

λη΄. Τὸ σμικρῷ χεῖρον καὶ πόμα καὶ σι-

neque quidquam proficientes, circa finem rursus cibum non appetunt. At, qui circa initia vehementer abstinent, postea vero cibos probe appetunt, ii melius degunt.

33. Mente constare, et bene habere ad ea quae offeruntur, quovis in morbo bonum, contra vero, malum.

34. In morbis minus periclitantur ii, quorum naturae, et aetati, et habitui, et anni tempestati, morbus cognatus fuerit, quam quibus in horum aliquo non cognatus fuerit.

35. In omnibus morbis partes quae sunt ad umbilicum et imum ventrem crassitudinem habere praestat; valde autem tenues esse et tabefactas, pravum. Sed hoc quoque ad inferiores purgationes periculosum.

36. Qui sana habent corpora pharmacis purgati, cito exsolvuntur, atque etiam qui pravo utuntur cibo.

37. Qui bene habito sunt corpore, ad medicationes moleste se habent.

38. Cibus et potus paulo pejor, suavior

τίον, ἥδιον δὲ, τῶν βελτιόνων μὲν, ἀηδεστέρων δὲ, μᾶλλον αἱρετέον.

λθ'. Οἱ πρεσβῦται τῶν νέων, τὰ μὲν πολλὰ νοσέουσι ἧσσον· ὁκόσα δὲ ἂν αὐτέοισι χρόνια νουσήματα γένηται, τὰ πολλὰ ξυναποθνήσκει.

μ'. Βράγχοι καὶ κόρυζαι τοῖσι σφόδρα πρεσβύτῃσιν οὐ πεπαίνονται.

μα'. Οἱ ἐκλυόμενοι πολλάκις καὶ ἰσχυρῶς, ἄνευ φανερῆς προφάσεος, ἐξαπίνης τελευτῶσι.

μβ'. Λύειν ἀποπληξίην ἰσχυρὴν μὲν ἀδύνατον, ἀσθενέα δὲ οὐ ῥηΐδιον.

μγ'. Τῶν ἀπαγχομένων καὶ καταλυομένων, μήπω δὲ τεθνηκότων, οὐκ ἀναφέρουσι, οἷσιν ἂν ἀφρὸς ἔῃ περὶ τὸ στόμα.

μδ'. Οἱ παχέες σφόδρα κατὰ φύσιν, ταχυθάνατοι γίνονται μᾶλλον τῶν ἰσχνῶν.

με'. Τῶν ἐπιληπτικῶν τοῖσι νέοισιν ἀπαλλαγὴν αἱ μεταβολαὶ μάλιστα τῆς ἡλικίης, καὶ τῶν ὡρέων, καὶ τῶν τόπων, καὶ τῶν βίων πο ιέουσι.

μς'. Δύο πόνων ἅμα γινομένων, μὴ κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον, ὁ σφοδρότερος ἀμαυροῖ τὸν ἕτερον.

autem, melioribus quidem, sed insuavioribus, praeferendus.

39. Ut plurimum quidem senes juvenibus aegrotant minus: at, qui ipsis morbi diuturni contingunt, eos fere ad mortem comitari solent.

40. Raucedines et gravedines in decrepitis non coquuntur.

41. Qui crebro et vehementer citra manifestám causam anima deficiunt, repente moriuntur.

42. Valida apoplexia prorsus non sanatur, levis difficile.

43. Ex strangulatis et dissolutis, necdum tamen mortuis, ii non ad vitam redeunt, quibus spuma circa os fuerit.

44. Natura admodum crassi, celerius intereunt quam graciles.

45. Ex comitialibus, juvenes mutatione potissimum aetatis, et tempestatum, et regionum, et victuum, liberantur.

46. Duobus doloribus simul obortis, non in eodem loco, vehementior alterum obscurat.

μζ'. Περὶ τὰς γενέσεας τοῦ πύου, οἱ πόνοι καὶ οἱ πυρετοὶ ξυμβαίνουσι μᾶλλον, ἢ γενομένου.

μη'. Ἐν ἁπάσῃ κινήσεϊ σώματος, ὁκόταν ἄρχηται πονέειν, τὸ διαναπαύειν εὐθὺς ἄκοπον.

μθ'. Οἱ εἰθισμένοι τοὺς ξυνήθεας πόνους φέρειν, κἢν ἔωσιν ἀσθενέες, ἢ καὶ γέροντες, τῶν ἀξυνηθέων, ἰσχυρῶν τε καὶ νέων, ῥᾷον φέρουσι.

ν'. Τὰ ἐκ πολλοῦ χρόνε ξυνήθεα, κἢν ἔῃ χείρω, τῶν ἀξυνηθέων ἧσσον ἐνοχλέειν εἴωθε. δεῖ ὖν καὶ ἐς τὰ ἀξυνήθεα μεταβάλλειν.

να'. Τὸ κατὰ πελὺ καὶ ἐξαπίνης κενοῦν, ἢ πληρῦν, ἢ θερμαίνειν, ἢ ψύχειν, ἢ ἄλλως ὁκωσῦν τὸ σῶμα κινέειν, σφαλερόν· διότι πᾶν τὸ πελὺ τῇ φύσεϊ πολέμιον· τὸ δὲ κατὰ ὀλίγον, ἀσφαλές· καὶ ἄλλως ἢν ἐξ ἑτέρε μεταβαίνῃ ἐπὶ ἕτερον.

νβ'. Πάντα κατὰ λόγον ποιεῦντι, μὴ γινομένων τῶν κατὰ λόγον, μὴ μεταβαίνειν ἐπὶ ἕτερον, μένοντος τοῦ δόξαντος ἐξ ἀρχῆς.

νγ'. Ὁκόσοι τὰς κοιλίας ὑγρὰς ἔχεσι, νέοι μὲν ἐόντες βέλτιον ἀπαλλάσσεσι, τῶν τὰς ξηρὰς ἐχόντων· ἐς δὲ τὸ γῆρας χεῖρον ἀπαλ-

47. Dolores et febres contingunt magis circa puris generationem, quam eo confecto.

48. Quovis in corporis motu, simul ac fatigari coeperit, quies confestim lassitudinis est remedium.

49. Qui solitos labores ferre assueverunt quamvis invalidi sint, aut etiam senes, eos facilius ferunt, quam qui non assueti, quamvis robusti et juvenes.

50. Quae ex longo tempore assueta sunt, quamvis deteriora, insuetis minus molesta esse solent. Quare ad insolita etiam facienda mutatio.

51. Confertim et repente vacuare, vel implere, vel calefacere, vel refrigerare, vel utcumque aliter corpus movere, periculosum: siquidem omne nimium naturae est inimicum. Verum quod paulatim fit, securum est, tum vel maxime si ab uno ad alterum transitus fiat.

52. Qui omnia ex ratione facit, neque tamen successum pro ratione habet, non ad aliud transito, manente eo, quod ab initio visum est.

λάσσουσι· ξηραίνονται γὰρ, ὡς ἐπὶ τὸ πουλὺ, τοῖσιν ἀπογηράσκουσι.

νδ΄. Μεγέθεϊ δὲ σώματος, ἐννεάσαι μὲν, ἐλευθέριον καὶ οὐκ ἀειδές· ἐγγηρᾶσαι δὲ, δύσχρηστον, καὶ χεῖρον τῶν ἐλασσόνων.

53. Quicumque alvos habent humidas, ii quidem dum juvenes sunt, melius degunt, quam qui siccas habent: at in senectute pejus degunt, ipsis enim senescentibus fere resiccantur.

54. Procero corpore, juventutem quidem degere, liberale nec indecorum; insenescere vero incommodum, et brevitate deterius.

ΤΜΗ͂ΜΑ ΤΡΙ´ΤΟΝ.

Α΄.

'ΑΙ μεταβολαὶ τῶν ὡρέων, μάλιςα τίκτεσι νεσήματα, καὶ ἐν τῇσιν αὐτέῃσι ὥρῃσι αἱ μεγάλαι μεταλλαγαὶ ἢ ψύξεος, ἢ θάλψεος, καὶ τἄλλα κατὰ λόγον ἕτω.

β΄. Τῶν φυσίων, αἱ μὲν πρὸς θέρος, αἱ δὲ πρός χειμῶνα, εὖ ἢ κακῶς πεφύκασι.

γ΄. Καὶ τῶν νέσων ἄλλαι προς ἄλλας εὖ ἢ κακῶς πεφύκασι· καὶ ἡλικίαι τινὲς πρὸς ὥρας, καὶ χώρας, καὶ διαίτας.

δ΄. Ἐν τῇσι ὥρῃσι, ὅταν τῆς αὐτέης ἡμέρης, ὁτὲ μὲν θαλπὸς, ὁτὲ δὲ ψύχος γίνηται, φθινοπωρινὰ τὰ νεσήματα προσδέχεσθαι.

ε΄. Νότοι βαρυήκοοι, ἀχλυώδεες, καρηβαρικοὶ, νωθροὶ, διαλυτικοί· ὁκόταν ἕτω δυναςεύῃ, τοιαῦτα ἐν τῇσιν ἀῤῥωςίῃσι πάσχεσι· ἢν δὲ βόρειον ἔῃ, βῆχες, φάρυγγες, κοιλίαι σκληραὶ, δυσερίαι, φρικώδεες, ὀδύ-

SECTIO TERTIA.

I.

Tempestatum anni mutationes potissimum morbos gignunt, et in ipsis anni tempestatibus magnae mutationes aut frigoris, aut caloris, aliaque pro ratione ad hunc modum.

2. Naturae hae quidem ad aestatem, aliae vero ad hyemem, bene vel male sunt constitutae.

3. Morbi quoque alii ad alias anni tempestates bene vel male habent: et aetates quaedam ad anni tempestates, et regiones, et victus rationes.

4. Per anni tempestates, quando eodem die, modo calor, modo frigus fit, autumnales morbos expectato.

5. Austri auditionis hebetudinem, visionis caliginem, capitis gravitatem inducunt, corpus torpidum et languidum reddunt. Cum sic invaluerit tempestas,

ναι πλευρέων, ϛηθέων· ὁκόταν ὕτω δυναϛεύῃ, τοιαῦτα προσδέχεσθαι.

ϛ΄. Ὁκόταν θέρος γένηται ἦρι ὅμοιον, ἱδρῶτας ἐν τοῖσι πυρετοῖσι πολλὺς προσδέχεσθαι.

ζ΄. Ἐν τοῖσιν αὐχμοῖσι πυρετοὶ ὀξέες γίνονται· καὶ ἢν μὲν ἐπὶ πλέον ἔῃ τὸ ἔτος τοιυτέον ἐὸν, ὁκοίην καὶ τὴν κατάϛασιν ἐποίησε, ὡς ἐπὶ τὸ πυλὺ, καὶ τὰ νυσήματα τοιαῦτα δεῖ προσδέχεσθαι.

ή. Ἐν τοῖσι καθεϛεῶσι καιροῖσιν, ἢν ὡραίως τὰ ὡραῖα ἀποδιδῶσιν, εὐϛαθέες καὶ εὐκρινέες αἱ νῦσοι γίνονται· ἐν δὲ τοῖσιν ἀκαταϛάτοισιν, ἀκατάϛατοι τὲ, καὶ δύσκριτοι.

θ΄. Ἐν φθινοπώρῳ ὀξύταται αἱ νῦσοι, καὶ θανατωδέϛαται τὐπίπαν· ἦρ δὲ ὑγιεινόϛατον καὶ ἥκιϛα θανατῶδες.

ι. Τὸ φθινόπωρον τοῖσι φθίνουσι κακόν.

ιά. Περὶ δὲ τῶν ὡρέων, ἢν μὲν ὁ χειμὼν αὐχμηρὸς καὶ βόρειος γένηται, τὸ δὲ ἔαρ ἔπομβρον καὶ νότιον, ἀναγκαίη τῦ θέρεος, πυρετοὺς ὀξέας, καὶ ὀφθαλμίας, καὶ δυσεντερίας γίνεσθαι, μάλιϛα δὲ τῇσι γυναιξὶ, καὶ ἀνδράσι τοῖσι ὑγροῖσι τὰς φύσιας.

ista in morbis patiuntur. Sin aquilonia fuerit, tusses, faucium asperitates, alvi durae, urinae difficultates, horrores, laterum et pectoris dolores fiunt. Cum sic invaluerit, talia expectato.

6. Cum aestas veri similis fuerit, in febribus copiosos sudores expecta.

7. Per siccitates febres acutae fiunt; et siquidem annus magna ex parte talis extiterit, qualem constitutionem effecerit, ut plurimum tales etiam morbos expectare oportet.

8. In constantibus temporibus, si tempestive tempestiva redduntur, constantes et judicatu faciles fiunt morbi: in inconstantibus autem inconstantes et difficiles judicatu.

9. Per autumnum morbi acutissimi, et exitiosissimi omnino. Ver autem saluberrimum, et minime exitiale.

10. Autumnus tabidis malus.

11. Quod autem ad anni tempestates attinet, si quidem hyems sicca et aquilonia fuerit, ver autem assidue pluviosum et austrinum, febres acutas, et ophthalmias, et

ιβ'. Ἢν δὲ νότιος ὁ χειμὼν, καὶ ἔπομβρος, καὶ εὔδιος γίνηται, τὸ δὲ ἔαρ αὐχμηρὸν καὶ βόρειον, αἱ μὲν γυναῖκες ἧσι οἱ τόκοι πρὸς τὸ ἦρ, ἐκ πάσης προφάσεος ἐκτιτρώσκουσι. αἳ δὲ ἂν τέκωσιν, ἀκρατέα καὶ νοσώδεα τὰ παιδία τίκτουσι, ὥστε ἢ παραυτίκα ἀπόλλυσθαι, ἢ λεπτὰ καὶ νοσώδεα ζῆν ἐόντα. τοῖσι δὲ ἄλλοισι βροτοῖσι δυσεντερίαι, καὶ ὀφθαλμίαι ξηραὶ γίνονται· τοῖσι δὲ πρεσβυτέροισι κατάῤῥοοι ξυντόμως ἀπολλύντες.

ιγ'. Ἢν δὲ τὸ θέρος αὐχμηρὸν καὶ βόρειον γένηται, τὸ δὲ φθινόπωρον ἔπομβρον καὶ νότιον, κεφαλαλγίαι ἐς τὸν χειμῶνα γίνονται, καὶ βῆχες, καὶ βράγχοι, καὶ κόρυζαι, ἐνίοισι δὲ καὶ φθίσιες.

ιδ'. Ἢν δὲ βόρειον ἔῃ καὶ ἄνυδρον, τοῖσι μὲν ὑγροῖσιν ἐοῦσι τὰς φύσιας, καὶ τῇσι γυναιξὶ ξύμφορον· τοῖσι δὲ λοιποῖσιν ὀφθαλμίαι ἔσονται ξηραὶ, καὶ πυρετοὶ ὀξέες, καὶ πολυχρόνιοι, ἐνίοισι δὲ καὶ μελαγχολίαι.

ιε'. Τῶν δὲ καταστάσεων τοῦ ἐνιαυτοῦ, τὸ μὲν ὅλον, οἱ αὐχμοὶ τῶν ἐπομβρίων εἰσὶ ὑγιεινότεροι, καὶ ἧσσον θανατώδεες.

ις'. Νουσήματα δὲ ἐν μὲν τῇσιν ἐπομβρίῃσι ὡς τὰ πολλὰ γίνεται, πυρετοί τε μακροὶ,

dysenterias aestate fieri necesse est, maxime mulieribus, et viris natura humidis.

12. At si hyems austrina, et assidue pluviosa et placida fuerit, ver autem siccum et aquilonium, mulieres quidem, quibus partus vere imminet, ex quavis causa abortiunt. Quae vero pepererint, imbecillos et morbosos infantes edunt, ita ut vel statim intereant, vel tenues et valetudinarii vivant. Caeteris autem mortalibus dysenteriae, et ophthalmiae aridae oriuntur: senioribus vero catarrhi brevi interficientes.

13. Si vero aestas sicca et aquilonia, autumnus vero pluvius et austrinus fuerit, capitis dolores hyeme oriuntur, et tusses, et raucitates, et gravedines, nonnullis etiam tabes.

14. Si vero aquilonius fuerit et sine pluviis autumnus, viris quidem qui natura sunt humidi, et mulieribus proderit: reliquis autem ophthalmiae erunt siccae, et febres acutae, et longae, nonnullis etiam melancholiae.

15. Ex anni vero constitutionibus, in

καὶ κοιλίης ῥύσεες, καὶ σηπεδόνες, καὶ ἐπίληπτοι, καὶ ἀπόπληκτοι, καὶ κυνάγχαι· ἐν δὲ τοῖσιν αὐχμοῖσι, φθινώδεες, ὀφθαλμίαι, ἀρθρίτιδες, ςραγγουρίαι, καὶ δυσεντερίαι.

ιζ. Αἱ δὲ καθ' ἡμέρην καταςάσεες, αἱ μὲν βόρειοι, τά τε σώματα ξυνιςῶσι, καὶ εὔτονα, καὶ εὐκίνητα, καὶ εὐχροώτερα, καὶ εὐηκοώτερα ποιέουσι, καὶ τὰς κοιλίας ξηραίνουσι, καὶ τὰ ὄμματα δάκνουσι, καὶ περὶ τὸν θώρηκα ἄλγημα, ἤν τι προϋπάρχῃ, μᾶλλον πονέουσι. αἱ δὲ νότιοι διαλύουσι τὰ σώματα, καὶ ὑγραίνουσι, καὶ βαρυηκοΐας, καὶ καρηβαρίας ποιέουσι, καὶ ἰλίγγους ἐν τοῖσιν ὀφθαλμοῖσι, καὶ τοῖσι σώμασι δυσκινησίην, καὶ τὰς κοιλίας ὑγραίνουσι.

ιη. Κατὰ δὲ τὰς ὥρας, τοῦ μὲν ἦρος καὶ ἄκρου τοῦ θέρεος οἱ παῖδες, καὶ οἱ τουτέων ἐχόμενοι τῇσι ἡλικίῃσιν, ἄριςά τε διάγουσι, καὶ ὑγιαίνουσι μάλιςα· τοῦ δὲ θέρεος, καὶ τοῦ φθινοπώρου, μέχρι μέν τινος, οἱ γέροντες· τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ φθινοπώρου, καὶ τοῦ χειμῶνος, οἱ μέσοι τῇσι ἡλικίῃσι.

ιθ. Νουσήματα πάντα μὲν ἐν πάσῃσι τῇσι ὥρῃσι γίνεται· μᾶλλον δὲ ἔνια κατὰ ἐνίας αὐτέων καὶ γίνεται, καὶ παροξύνεται.

universum siccitates assiduis imbribus sunt salubriores, minusque lethales.

16. Morbi autem in pluviosis quidem plerumque fiunt, cum febres longae, tum alvi fluxiones, putredines, epilepsiae, apoplexiae, et anginae. Per siccitates autem, tabitudines, ophthalmiae, arthritides, urinae stillicidia, et dysenteriae.

17. Quotidianae autem constitutiones, aquiloniae quidem corpora compingunt, valentiora, expeditiora, coloratiora, et melius audientia reddunt, alvos etiam siccant, oculosque mordent, et si in pectore color aliquis prius extiterit, magis dolent aegri. Austrinae vero corpora exsolvunt et humectant, auditum obtundunt, caput gravant, vertigines oculis movent, corporibus difficilem motionem inducunt, et alvos humectant.

18. Per anni tempora autem, vere quidem et prima aestate pueri, et qui aetate his proximi sunt, optime degunt, et maxime valent: aestate vero, et quadantenus autumno senes; reliqua vero

κ'. Τȣ̃ μὲν γὰρ ἦρος τὰ μανικὰ, καὶ τὰ μελαγχολικὰ, καὶ τὰ ἐπιληπτικὰ, καὶ αἵματος ῥύσιες, καὶ κυνάγχαι, καὶ κόρυζαι, καὶ βράγχοι, καὶ βῆχες, καὶ λέπραι, καὶ λειχῆνες, καὶ ἀλφοὶ, καὶ ἐξανθήσιες ἑλκώδεες πλεῖςαι, καὶ φύματα, καὶ ἀρθριτικά.

κά. Τȣ̃ δὲ θέρεος ἔνιά τε τȣτέων, καὶ πυρετοὶ ξυνεχέες, καὶ καῦσοι, καὶ τριταῖοι πλεῖςοι, καὶ ἔμετοι, καὶ διάῤῥοιαι, καὶ ὀφθαλμίαι, καὶ ὤτων πόνοι, καὶ ςομάτων ἑλκώσιες, καὶ σηπεδόνες αἰδοίων, καὶ ἵδρωα.

κβ'. Τȣ̃ δὲ φθινοπώρȣ, καὶ τῶν θερινῶν τὰ πολλὰ, καὶ πυρετοὶ τεταρταῖοι, καὶ πλάνητες, καὶ σπλῆνες, καὶ ὕδρωπες, καὶ φθίσιες, καὶ ςραγγȣρίαι, καὶ λειεντερίαι, καὶ δυσεντερίαι, καὶ ἰσχιάδες, καὶ κυνάγχαι, καὶ ἄσθματα, καὶ εἰλεοὶ, καὶ ἐπιληψίαι, καὶ τὰ μανικὰ, καὶ τὰ μελαγχολικά.

κγ'. Τȣ̃ δὲ χειμῶνος πλευρίτιδες, περιπνευμονίαι, κόρυζαι, βράγχοι, βῆχες, πόνοι ςηθέων, καὶ πλευρέων, καὶ ὀσφύος, καὶ κεφαλαλγίαι, ἴλιγγοι, καὶ ἀποπληξίαι.

κδ'. Ἐν δὲ τῇσι ἡλικίῃσι τοιάδε ξυμβαίνει· τοῖσι μὲν σμικροῖσι καὶ νεογνοῖσι παι-

parte autumni, et hyeme, qui media sunt aetate.

19. Morbi quidem omnes in quibusvis anni temporibus oriuntur, nonnulli tamen quibusdam temporibus magis fiunt, et exacerbantur.

20. Namque vere maniae, melancholiae, epilepsiae, sanguinis profluvia, anginae, gravedines, raucitates, tusses, leprae, impetigines, vitiligines, et pustulae ulcerosae plurimae, et tubercula, et articulorum dolores.

21. Aestate autem horum nonnulli, ac febres continuae, et ardentes, et tertianae plurimae, vomitiones etiam, et alvi profluvia; ophthalmiae, aurium dolores, oris exulcerationes, genitalium putredines, et sudamina.

22. Autumno vero aestivorum plurimi, atque etiam quartanae febres et erraticae, lienes, hydropes, tabes, urinae stillicidia, lienteriae, et dysenteriae, coxendicum dolores, anginae, asthmata, volvuli, comitiales, furores, et melancholiae.

23. Hyeme vero pleuritides, peripneu-

δίοισιν ἄφθαι, ἔμετοι, βῆχες, ἀγρυπνίαι, φόβοι, ὀμφαλȣ̃ φλεγμοναὶ, ὤτων ὑγρότητες.

κέ. Πρὸς δὲ τὸ ὀδοντοφυέειν προσάγȣσιν, ȣ̓λων ὀδαξισμοὶ, πυρετοὶ, σπασμοὶ, διάῤῥοιαι, καὶ μάλιϛα ὅταν ἀνάγωσι τȣ̀ς κυνόδοντας, καὶ τοῖσι παχυτάτοισι τῶν παιδίων, καὶ τοῖσι σκληρὰς τὰς κοιλίας ἔχȣσι.

κϛ́. Πρεσβυτέροισι δὲ γενομένοισι, παρίσθμια, σπονδύλȣ τȣ̃ κατὰ τὸ ἰνίον εἴσω ὤσιες, ἄσθματα, λιθιάσιες, ἑλμίνθες ϛρογγύλαι, ἀσκαρίδες, ἀκροχορδόνες, σατυριασμοὶ, χοιράδες, και τἄλλα φύματα.

κζ́. Τοῖσι δὲ ἔτι πρεσβυτέροισι, καὶ πρὸς τὴν ἥβην προσάγȣσι, τȣτέων τὰ πολλὰ, καὶ πυρετοὶ χρόνιοι μᾶλλον, καὶ ἐκ ῥινῶν αἵματος ῥύσιες.

κή. Τὰ δὲ πλεῖϛα τοῖσι παιδίοισι πάθεα κρίνεται, τὰ μὲν ἐν τεσσαρήκοντα ἡμέρῃσι, τὰ δὲ ἐν ἑπτὰ μησὶ, τὰ δὲ ἐν ἑπτὰ ἔτεσι, τὰ δὲ πρὸς τὴν ἥβην προσάγȣσι. ὅσα δὲ ἂν διαμείνῃ τοῖσι παιδίοισι, καὶ μὴ ἀπολυθῇ περὶ τὸ ἡβάσκειν, ἢ τῇσι θήλεσι περὶ τὰς τῶν καταμηνίων ῥήξιας, χρονίζειν εἴωθε.

moniae; gravedines, raucitates, tusses, dolores pectoris, laterum, lumborum et capitis, vertigines et apoplexiae.

24. Per aetates autem haec eveniunt: parvis et recens natis puerulis, oris ulcera, vomitiones, tusses, vigiliae, pavores, umbilici inflammationes, aurium humiditates.

25. Ad dentitionem vero progredientibus, gingivarum stimulantes prurigines, febres, convulsiones, alvi profluvia, maxime cum caninos dentes emittunt, et pueris crassissimis, et iis qui alvos habent adstrictas.

26. Adultioribus jam, tonsillarum inflammationes, vertebrae quae ad occipitium est interiorem in partem impulsiones, asthmata, calculi, lumbrici rotundi, ascarides, verrucae pensiles, satyriasmi, strumae, et alia tubercula.

27. At aetate etiam provectioribus et ad pubertatem progressis, ex iis multa, et etiam febres diuturnae magis, et sanguinis ex naribus profluvia.

28. Plurimi autem morbi pueris judi-

κθʹ. Τοῖσι δὲ νεηνίσκοισι αἵματος πτύσιες, φθίσιες, πυρετοὶ ὀξέες, ἐπιληψίαι, καὶ τἄλλα νουσήματα, μάλιστα δὲ τὰ προειρημένα.

λʹ. Τοῖσι δὲ ὑπὲρ τὴν ἡλικίην ταύτην, ἄσθματα, πλευρίτιδες, περιπνευμονίαι, λήθαργοι, φρενίτιδες, καῦσοι, διάῤῥοιαι χρόνιαι, χολέραι, δυσεντερίαι, λειεντερίαι, αἱμοῤῥοΐδες.

λαʹ. Τοῖσι δὲ πρεσβύτῃσι, δύσπνοιαι, κατάῤῥοοι βηχώδεες, στραγγουρίαι, δυσουρίαι, ἄρθρων πόνοι, νεφρίτιδες, ἴλιγγοι, ἀποπληξίαι, καχεξίαι, ξυσμοὶ τοῦ σώματος ὅλου, ἀγρυπνίαι, κοιλίης, ὀφθαλμῶν καὶ ῥινῶν ὑγρότητες, ἀμβλυωπίαι, γλαυκώσιες, καὶ βαρυηκοΐαι.

---

cantur, partim quidem intra quadraginta dies, partim vero intra septem menses, nonnulli intra annos septem, quidam etiam ad pubertatem progressis. Qui vero pueris perseverarint, neque circa pubertatem soluti fuerint, aut feminis circa mensium eruptionem, consenescere consueverunt.

29. Juvenibus autem sanguinis spuitiones, tabes, febres acutae, comitiales, aliique morbi, praecipue tamen praedicti.

30. Ultra hanc aetatem vero progressis asthmata, pleuritides, peripneumoniae, lethargi, phrenitides, febres ardentes, diuturna alvi profluvia, cholerae, dysenteriae, lienteriae, haemorrhoides.

31. At senibus, spirandi difficultates, catarrhi tussiculosi, stranguriae, dysuriae, articulorum dolores, nephritides, vertigines, apoplexiae, cachexiae, totius coporis pruritus, vigiliae, alvi, oculorum et narium humiditates, visus hebetudines, glaucedines, auditus gravitates.

ΤΜΗ͂ΜΑ ΤΈΤΑΡΤΟΝ.

Α΄.

ΤᾺΣ κυέσας φαρμακεύειν, ἢν ὀργᾷ, τετράμηνα, καὶ ἄχρι ἑπτὰ μηνῶν· ἧσσον δὲ ταύτας. τὰ δὲ νήπια καὶ πρεσβύτερα εὐλαβέεσθαι.

β΄. Ἐν τῇσι φαρμακίῃσι τοιαῦτα ἄγειν ἐκ τῦ σώματος, ὁκοῖα καὶ αὐτόματα ἰόντα χρήσιμα· τὰ δὲ ἐναντίως ἰόντα παύειν.

γ΄. Ἢν μὲν οἷα δεῖ καθαίρεσθαι, καθαίρηται, ξυμφέρει τε καὶ εὐφόρως φέρυσι. τὰ δὲ ἐναντία, δυσχερῶς.

δ΄. Φαρμακεύειν θέρεος μὲν μᾶλλον τὰς ἄνω, χειμῶνος δὲ τὰς κάτω.

ε΄. Ὑπὸ κύνα, καὶ πρὸ κυνὸς, ἐργώδεες αἱ φαρμακίαι.

ϛ΄. Τὺς ἰσχνὺς καὶ εὐημέας ἄνω φαρμακεύειν, ὑποστελλομένυς χειμῶνα.

ζ΄. Τὺς δὲ δυσημέας καὶ μέσως εὐσάρκυς, κάτω, ὑποστελλομένους θέρος.

SECTIO QUARTA.

I.

PRAEGNANTES purgandae, si materia turgeat, quadrimestres et usque ad septimum mensem: hae vero minus. Minores autem et seniores foetus caute vitare oportet.

2. In purgantium usu, qualia et sponte prodeuntia utilia sunt, talia e corpore educenda; quae vero contrario modo prodeunt, cohibenda.

3. Si quae purgari decet, purgentur, confert et facile ferunt: contra vero, difficile.

4. Aestate quidem superiores ventres potius purgato, hyeme vero inferiores.

5. Sub cane, et ante canem, molestae sunt purgationes.

6. Graciles et facile vomentes, sursum purgandi, vitantes hyemem.

7. Difficile autem vomentes, et mediocriter carnosi, deorsum, vitantes aestatem.

ή. Τὺς δὲ φθινώδεας, ὑποςελλομένυς τὰς ἄνω.

θ'. Τῦς δὲ μελαγχολικὺς ἁδροτέρως τὰς κάτω, τῷὐτέῳ λογισμῷ τἀναντία προστιθείς.

ί. Φαρμακεύειν ἐν τοῖσι λίην ὀξέσιν, ἢν ὀργᾷ, αὐθημερόν· χρονίζειν γὰρ ἐν τοῖσι τοιυτέοισι κακόν.

ιά. Ὁκόσοισι ςρόφοι, καὶ περὶ τὸν ὀμφαλὸν πόνοι, καὶ ὀσφύος ἄλγημα, μὴ λυόμενον μήτε ὑπὸ φαρμακίης, μήτε ἄλλως, ἐς ὕδρωπα ξηρὸν ἱδρύεται.

ιβ'. Ὁκόσοισι κοιλίαι λειεντεριώδεες, χειμῶνος φαρμακεύειν ἄνω, κακόν.

ιγ'. Πρὸς τὺς ἐλλεβόρους τοῖσι μὴ ῥηϊδίως ἄνω καθαιρομένοισι, πρὸ τῆς πόσεος, πρυγραίνειν τὰ σώματα πλέονι τροφῇ καὶ ἀναπαύσεϊ.

ιδ'. Ἐπὴν πίῃ τὶς ἐλλέβορον, πρὸς μὲν τὰς κινήσιας τῶν σωμάτων μᾶλλον ἄγειν, πρὸς δὲ τὺς ὕπνους καὶ τὰς ἀκινήσιας ἧσσον. δηλοῖ δὲ καὶ ἡ ναυτιλίη ὅτι κίνησις τὰ σώματα ταράσσει.

ιέ. Ἐπεὰν βύλῃ μᾶλλον ἄγειν τὸν ἐλλέβορον, κίνει τὸ σῶμα· ἐπεὰν δὲ παῦσαι, ὕπνον ποίει, καὶ μὴ κίνει.

8. Tabidos vero, cave ne sursum purges.

9. At vero melancholicos largius deorsum, simili ratione contraria adhibens.

10. In valde acutis, si materia turget, eodem die purgandum; morari enim in talibus malum.

11. Quibus tormina, et circa umbilicum dolores, atque lumborum dolor, qui neque medicamento purgante, neque aliter solvitur, in siccum hydropém firmatur.

12. Quorum alvi lienteria infestantur, eos hyberno tempore sursum purgare, malum.

13. Qui veratro sumto non facile sursum purgantur, iis ante potionem corpora copiosiore cibo et quiete praehumectato.

14. Ubi quis veratrum biberit, ad corporum motiones magis, ad somnos vero et quietem minus ducito. Nam etiam navigatio turbari motione corpora indicat.

15. Ubi veratrum magis ducere volueris, corpus moveto; ubi vero sistendum

ιϛ΄. Ἐλλέβορος ἐπικίνδυνος τοῖσι τὰς σάρκας ὑγιέας ἔχουσι· σπασμὸς γὰρ ἐμποιέει.

ιζ΄. Ἀπυρέτῳ ἐόντι, ἀποσιτίη, καὶ καρδιωγμὸς, καὶ σκοτόδινος, καὶ στόμα ἐκπικρούμενον, ἄνω φαρμακίης δέεσθαι σημαίνει.

ιη΄. Τὰ ὑπὲρ τῶν φρενῶν ὀδυνήματα, ἄνω φαρμακίην σημαίνει· ὁκόσα δὲ κάτω, κάτω.

ιθ΄. Ὁκόσοι ἐν τῇσι φαρμακοποσίῃσι μὴ διψῶσι καθαιρόμενοι, οὐ παύονται πρὶν ἢ διψήσωσι.

κ΄. Ἀπυρέτοισιν ἐοῦσιν, ἢν γένηται στρόφος, καὶ γουνάτων βάρος, καὶ ὀσφύος ἄλγημα, κάτω φαρμακίης δέεσθαι σημαίνει.

κα΄. Ὑποχωρήματα μέλανα, ὁκοῖον αἷμα μέλαν, ἀπ᾽ αὐτομάτου ἰόντα, καὶ ξὺν πυρετῷ, καὶ ἄνευ πυρετοῦ, κάκιστα. καὶ ὁκόσῳ ἂν τὰ χρώματα τῶν ὑποχωρημάτων πλέω πονηρότερα ἔῃ, μᾶλλον κάκιον· ξὺν φαρμάκῳ δὲ, ἄμεινον, καὶ ὁκόσῳ ἂν χρώματα πλέω ἔῃ, οὐ πονηρά.

censueris, somnum conciliato, neque moveto.

16. Veratrum iis qui sano sunt corpore periculosum, convulsiones enim inducit.

17. Non febricitanti appetitus dejectus, et oris ventriculi morsus, et tenebricosa vertigo, et os amarescens, sursum purgante opus esse indicant.

18. Dolores supra septum transversum, purgationem sursum, qui vero infra, deorsum requirunt.

19. Qui in medicamentorum potionibus, cum purgantur, non sitiunt, ii non desinunt priusquam sitiverint.

20. Si tormina adfuerint, non febricitanti, et genuum gravitas, et lumborum dolor, deorsum purgatione opus esse significant.

21. Nigrae dejectiones, qualis sanguis niger, sponte prodeuntes, et cum febre, et citra febrem, pessimae: et quo plures colores dejectionum pravi fuerint, eo pejus. A medicamento autem melius, et, quanto plures colores fuerint, non pravi.

κβ'. Νȣσημάτων ὁκόσων ἀρχομένων, ἢν χολὴ μέλαινα ἢ ἄνω, ἢ κάτω ἐπέλθῃ, θανάσιμον.

κγ'. Ὁκόσοισιν ἐκ νȣσημάτων ὀξέων, ἢ πολυχρονίων, ἢ ἐκ τρωμάτων, ἢ ἄλλως λεπτυνομένοισι, χολὴ μέλαινα ὁκοῖον αἷμα μέλαν ὑπέλθῃ, τῇ ὑϛεραίῃ ἀποθνήσκȣσι.

κδ'. Δυσεντερίη, ἢν ἀπὸ χολῆς μελαίνης ἄρξηται, θανάσιμον.

κε'. Αἷμα ἄνω μὲν ὁκοῖον ἂν ἔῃ, κακόν· κάτω δὲ, ἀγαθόν.

κϛ'. Ἢν ὑπὸ δυσεντερίης ἐχομένῳ αἱ σάρκες ὑποχωρήσωσιν, ἢ τὰ μέλανα διαχωρήματα, θανάσιμον.

κζ'. Ὁκόσοισιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσι αἱμοῤῥαγέει πλῆθος ὁκοθενȣ̃ν, ἐν τῇσιν ἀναλήψεσι, τȣτέοισι αἱ κοιλίαι καθυγραίνονται.

κη'. Ὁκόσοισι χολώδεα τὰ διαχωρήματα, κωφώσεος ἐπιγενομένης παύεται, καὶ ὁκόσοισι κώφωσις, χολωδέων ἐπιγενομένων διαχωρημάτων, παύεται.

κθ'. Ὁκόσοισιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσι ἑκταίοισιν ἐȣ̃σι ῥίγεα γίνεται, δύσκριτα.

22. Quocunque morbo incipiente, bilem atram supra vel infra prodire, lethale.

23. Quibuscunque ex morbis acutis, aut diuturnis, aut a vulneribus, aut alio quovis modo extenuatis, bilis atra sanguini atro similis subierit, ii postridie moriuntur.

24. Dysenteria, si ab atra bile ortum duxerit, lethalis.

25. Sanguis, supra quidem, qualiscunque fuerit emissus, malus; infra autem bonus.

26. Dysenteria vexato, si carunculae dejiciantur, aut dejectiones nigrae, lethale.

27. Quibus per febres sanguinis copia alicunde profluxerit, iis in refectionibus alvi humectantur.

28. Quibus biliosae sunt dejectiones, hae oborta surditate cessant; et quibus praecesserit surditas, exortis biliosis dejectionibus, desinit.

29. Quibus per febres rigores contingunt sexto die, difficulter judicantur.

λʹ. Ὁκόσοισι παροξυσμοὶ γίνονται, ἣν ἂν ὥρην ἀφῇ ὁ πυρετὸς, ἐς τὴν αὔριον τὴν αὐτέην ὥρην ἢν λάβῃ, δύσκριτα.

λαʹ. Τοῖσι κοπιώδεσιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν ἐς ἄρθρα, καὶ παρὰ τὰς γνάθους μάλιςα, αἱ ἀποςάσεες γίνονται.

λβʹ. Ὁκόσοισι δὲ ἀνιςαμένοισιν ἐκ τῶν νούσων τι πονέει, ἐνταῦθα αἱ ἀποςάσεες γίνονται.

λγʹ. Ἀτὰρ ἢν καὶ προπεπονηκός τι ἔῃ πρὸ τοῦ νοσέειν, ἐνταῦθα στηρίζει ἡ νοῦσος.

λδʹ. Ἢν ὑπὸ πυρετοῦ ἐχομένῳ, οἰδήματος μὴ ἐόντος ἐν τῇ φάρυγγι, πνὶξ ἐξαίφνης ἐπιστῇ, θανάσιμον.

λεʹ. Ἢν ὑπὸ πυρετοῦ ἐχομένῳ ὁ τράχηλος ἐπιστραφῇ, καὶ μόγις καταπίνειν δύνηται, οἰδήματος μὴ ἐόντος, θανάσιμον.

λςʹ. Ἱδρῶτες πυρεταίνουσιν ἢν ἄρξωνται, ἀγαθοὶ τριταῖοι, καὶ πεμπταῖοι, καὶ ἑβδομαῖοι, καὶ ἐνναταῖοι, καὶ ἑνδεκαταῖοι, καὶ τεσσαρεσκαιδεκαταῖοι, καὶ ἑπτακαιδεκαταῖοι, καὶ μίῃ καὶ εἰκοστῇ, καὶ ἑβδόμῃ καὶ εἰκοστῇ, καὶ τριηκοστῇ πρώτῃ, καὶ τριηκοστῇ τετάρτῃ· οὗτοι γὰρ οἱ ἱδρῶτες νούσους

30. Quibus paroxysmi fiunt, quanamcunque hora febris dimiserit, si hora eadem postero die etiam prehenderit, judicatio difficilis est.

31. Quibus per febres lassitudinis sensus inest, iis ad articulos, et circa maxillas potissimum, abscessus decumbunt.

32. Quibus vero convalescentibus ex quovis morbo, pars aliqua labore vexatur, illic abscessus fiunt.

33. Quin et si pars quaepiam ante morbum laboraverit, in eam se morbus obfirmat.

34. Si febre vexato, nullo existente in faucibus tumore, repentina accidat strangulatio, lethale.

35. Si febricitanti collum pervertitur, ac vix deglutire possit, nullo existente tumore, lethale.

36. Sudores febricitantibus boni, qui coeperint tertio die, quinto, septimo, nono, undecimo, decimo-quarto, decimo-septimo, vicesimo-primo, vicesimo-septimo, tricesimo-primo et tricesimo-quarto; ii enim sudores morbos

κρίνουσι. οἱ δὲ μὴ οὕτω γινόμενοι, θάνατον σημαίνουσι, καὶ πόνους, καὶ μῆκος νούσου, καὶ ὑποτροπιασμούς.

λζ. Οἱ ψυχροὶ ἱδρῶτες ξὺν μὲν ὀξέϊ πυρετῷ γινόμενοι, θάνατον· ξὺν πρηϋτέρῳ δὲ, μῆκος νούσου σημαίνουσι.

λη'. Ὅκου ἔνι τοῦ σώματος ἱδρὼς, ἐνταῦθα φράζει τὴν νοῦσον.

λθ'. Καὶ ὅκου ἔνι τοῦ σώματος θερμὸν ἢ ψυχρὸν, ἐνταῦθα ἡ νοῦσος.

μ' Ὅκου ἐν ὅλῳ τῷ σώματι μεταβολαὶ, καὶ ἢν τὸ σῶμα ψύχηται, ἢ αὖτις θερμαίνηται, ἢ χρῶμα ἕτερον ἐξ ἑτέρου δέκηται, μῆκος νούσου σημαίνει.

μα'. Ἱδρὼς πουλὺς ἐξ ὕπνου ἄνευ τινὸς αἰτίης φανερῆς γινόμενος, τὸ σῶμα σημαίνει ὅτι πλέονι τροφῇ χρέεται. ἢν δὲ τροφὴν μὴ λαμβάνοντι τοῦτο γίνηται, σημαίνει ὅτι κενώσεος δέεται.

μβ'. Ἱδρὼς πουλὺς, ψυχρὸς ἢ θερμὸς αἰεὶ ῥέων· ὁ ψυχρὸς μέζω, ὁ δὲ θερμὸς ἐλάσσω νοῦσον σημαίνει.

μγ'. Οἱ πυρετοὶ ὁκόσοι μὴ διαλείποντες διὰ τρίτης ἰσχυρότεροι γίνονται, ἐπικίνδυ-

judicant. Qui vero aliter contingunt, vel mortem, vel dolores, vel morbi longitudinem, vel recidivas significant.

37. Sudores frigidi cum febre quidem acuta oborti, mortem, cum mitiori autem, morbi longitudinem significant.

38. Qua parte corporis sudor inest, ibi morbum esse indicat.

39. Et qua corporis parte calor inest, aut frigus, ibi morbus est.

40. Ubi toto corpore mutationes contingunt, et corpus frigescit, rursumque calefit, vel colorem alium ab alio recipit, morbi longitudinem significat.

41. Sudor multus a somno citra manifestam causam obortus, corpus copiosiore uti cibo significat. Quod si aegroto cibum non capienti istud contingat, evacuatione opus esse indicat.

42. Sudor copiosus, modo calidus, modo frigidus assidue fluens, frigidus majorem, calidus minorem morbum significat.

43. Febres quaecunque non intermittentes tertio die vehementiores redduntur, periculosiores. Quocunque autem

νοι. ὁτέῳ δὲ ἂν τρόπῳ διαλείπωσι, σημαίνει ὅτι ἀκίνδυνοι.

μδ'. Ὁκόσοισι πυρετοὶ μακροὶ, τουτέοισιν ἢ φύματα, ἢ ἐς τὰ ἄρθρα πόνοι ἐγγίνονται.

με'. Ὁκόσοισιν ἢ φύματα, ἢ ἐς τὰ ἄρθρα πονοὶ ἐκ πυρετῶν μακρῶν γίνονται, οὗτοι σιτίοισι πλέοσι χρέονται.

μϛ'. Ἢν ῥῖγος ἐμπίπτῃ, πυρετῷ μὴ διαλείποντι, ἤδη ἀσθενέϊ ἐόντι, θανάσιμον.

μζ'. Αἱ ἀποχρέμψεες αἱ ἐν τοῖσι πυρετοῖσι τοῖσι μὴ διαλείπουσι αἱ πελιδναὶ, καὶ αἱματώδεες, καὶ δυσώδεες, καὶ χολώδεες, ἅπασαι κακαί· ἀποχωρεῦσαι δὲ καλῶς, ἀγαθαί· οὕτω καὶ κατὰ τὰς διαχωρήσεας, καὶ κατὰ τὰ οὖρα. ἢν δὲ μή τι τῶν ξυμφερόντων ἐκκρίνηται διὰ τῶν τόπων τούτων, κακόν.

μη'. Ἐν τοῖσι μὴ διαλείπουσι πυρετοῖσιν, ἢν τὰ μὲν ἔξω ψυχρὰ ἔῃ, τὰ δὲ ἔνδον καίηται καὶ δίψην ἔχῃ, θανάσιμον.

μθ'. Ἐν μὴ διαλείποντι πυρετῷ, ἢν χεῖλος, ἢ ὀφρὺς, ἢ ὀφθαλμὸς, ἢ ῥὶς διαστραφῇ, ἢν μὴ βλέπῃ, ἢν μὴ ἀκούῃ, ἤδη ἐόν-

modo intermiserint, securitatem inesse significatur.

44. Quibus adsunt febres longae, iis vel abscessus, vel dolores ad articulos oriuntur.

43. Quibus aut abscessus, aut ad articulos dolores post febres longas oriuntur, ii copiosioribus cibis utuntur.

46. Si rigor, febre non intermittente, incidat, aegro jam debili, lethale est.

47. In febribus non intermittentibus excreationes lividae, aut cruentae, aut graveolentes, aut biliosae, omnes malae; bene autem si prodeant, bonae: eadem etiam ratione deiectiones et urinae juvant. At si nihil eorum quae juvant per haec loca excernatur, malum.

48. In febribus non intermittentibus, si partes externae sint frigidae, internae vero urantur et siti vexentur, lethale est.

49. In febre non intermittente, si labrum, aut supercilium, aut oculos, aut nasus pervertatur, si visus, si auditus defecerit, aegro jam debili, quid-

τος ἀσθενέος, ὅ τι ἂν τουτέων γένηται, ἐγγὺς ὁ θάνατος.

ν΄. Ὅκου ἂν ἐν τῷ πυρετῷ μὴ διαλείποντι δύσπνοια γίνηται καὶ παραφροσύνη, θανάσιμον.

να΄. Ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν ἀποστήματα, μὴ λυόμενα πρὸς τὰς πρώτας κρίσεας, μῆκος νούσου σημαίνει.

νβ΄. Ὁκόσοισιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν, ἢ ἐν τῇσιν ἄλλῃσιν ἀῤῥωστίῃσι κατὰ προαίρεσιν οἱ ὀφθαλμοὶ δακρύουσιν, οὐδὲν ἄτοπον. ὁκόσοισι δὲ μὴ κατὰ προαίρεσιν, ἀτοπώτερον.

νγ΄. Ὁκόσοισιν ἐπὶ τῶν ὀδόντων ἐν τοῖσι πυρετοῖσι περίγλισχρα γίνεται, ἰσχυρότεροι γίνονται αὐτέων οἱ πυρετοί.

νδ΄. Ὁκόσοισιν ἐπὶ πουλὺ βῆχες ξηραί, βραχέα ἐρεθίζουσαι, ἐν πυρετοῖσι καυσώδεσιν, οὐ πάνυ τοι διψώδεες εἰσί.

νε΄. Οἱ ἐπὶ βουβῶσι πυρετοὶ, πάντες κακοὶ, πλὴν τῶν ἐφημέρων.

νϛ΄. Πυρέσσοντι ἱδρὼς ἐπιγενόμενος, μὴ ἐκλείποντος τοῦ πυρετοῦ, κακόν. μηκύνει γὰρ ἡ νοῦσος, καὶ ὑγρασίην πλέω σημαίνει.

quid horum evenerit, in propinquo mors est.

50. Ubi in febre non intermittente difficultas spirandi cum delirio contingit, lethale.

51. In febribus abscessus, nisi primis judicationibus solvantur, morbi longitudinem significant.

52. Quibus in febribus, aut aliis morbis oculi ex voluntate illacrymantur, nihil insolens est. At quibus praeter voluntatem, periculosius est.

53. Quibus per febres ad dentes viscosa circumnascantur, iis vehementiores fiunt febres.

54. Quibus diu tusses siccae, paullulum irritantes, in febribus ardentibus, haud admodum siticulosi sunt.

55. Ex bubonibus febres omnes malae, praeter diarias.

56. Febricitanti si sudor contingat, febre non deficiente, malum. Prorogatur enim morbus, et multam significat humiditatem.

νζ. Ὑπὸ σπασμοῦ ἢ τετάνου ἐχομένῳ, πυρετὸς ἐπιγενόμενος, λύει τὸ νούσημα.

νη'. Ὑπὸ καύσου ἐχομένῳ, ῥίγεος ἐπιγενομένου, λύσις.

νθ'. Τριταῖος ἀκριβὴς κρίνεται ἐν ἑπτὰ περιόδοισι, τὸ μακρότατον.

ξ. Ὁκόσοισιν ἂν ἐν τοῖσι πυρετοῖσι τὰ ὦτα κωφωθῇ, αἷμα ἐκ ῥινῶν ῥυὲν, ἢ κοιλίη ἐκταραχθεῖσα, λύει τὸ νούσημα.

ξα'. Ἢν μὴ ἐν κρισίμῳ ἀφῇ ὁ πυρετὸς, ὑποτροπιάζειν εἴωθε.

ξβ'. Ὁκόσοισιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν ἴκτεροι ἐπιγίνονται πρὸ τῶν ἑπτὰ ἡμερέων, κακόν.

ξγ'. Ὁκόσοισιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσι καθ' ἡμέρην ῥίγεα γίνεται, καθ' ἡμέρην οἱ πυρετοὶ λύονται.

ξδ'. Ὁκόσοισιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσι τῇ ἑβδόμῃ, ἢ τῇ ἐννάτῃ, ἢ τῇ ἑνδεκάτῃ, ἢ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ, ἴκτεροι ἐπιγίνονται, ἀγαθὸν, ἢν μὴ τὸ ὑποχόνδριον τὸ δεξιὸν σκληρὸν ἔῃ. ἢν δὲ μὴ, οὐκ ἀγαθόν.

ξε'. Ἐν τοῖσι πυρετοῖσι τοῖσιν ὀξέσι περὶ τὴν κοιλίην καῦμα ἰσχυρὸν, καὶ καρδιωγμὸς, κακόν.

57. Convulsione aut distentione nervorum detento, febris superveniens morbum solvit.

58. Febre ardente detento, rigore superveniente, solutio contingit.

59. Tertiana exquisita septem ad summum circuitibus judicatur.

60. Quibus per febres aures obsurduerint, his sanguis ex naribus profluens, aut alvus exturbata, morbum solvit.

61. Febris, nisi die critico desierit, reverti solet.

62. Quibus per febres morbus regius ante diem septimum accidit, malum.

63. Quibus per febres quotidie rigores fiunt, quotidie febres solvuntur.

64. Quibus per febres die septimo, aut nono, aut undecimo, aut decimo-quarto, morbus regius supervenerit, bonum, nisi hypochondrium dextrum obduruerit: alioqui, non bonum.

65. In febribus acutis circa ventrem aestus vehemens, et oris ventriculi morsus, malum.

ξϛʹ. Ἐν τοῖσι πυρετοῖσι τοῖσιν ὀξέσι οἱ σπασμοὶ, καὶ οἱ περὶ τὰ σπλάγχνα πόνοι ἰσχυροὶ, κακόν.

ξζʹ. Ἐν τοῖσι πυρετοῖσι οἱ ἐκ τῶν ὕπνων φόβοι ἢ σπασμοὶ, κακόν.

ξηʹ. Ἐν τοῖσι πυρετοῖσι τὸ πνεῦμα προσκόπτον, κακόν· σπασμὸν γὰρ σημαίνει.

ξθʹ. Ὁκόσοισιν οὖρα παχέα, θρομβώδεα, ὀλίγα, οὐκ ἀπυρέτοισι, πλῆθος ἐπελθὸν, ἐκ τουτέων, λεπτῶν, ὠφελέει· μάλιστα δὲ τὰ τοιαῦτα ἔρχεται, οἷσιν ἐξ ἀρχῆς, ἢ διὰ ταχέων ὑπόστασιν ἴσχει.

οʹ. Ὁκόσοισι δὲ ἐν πυρετοῖσι τὰ οὖρα ἀνατεταραγμένα, οἷον ὑποζυγίων, τουτέοισι κεφαλαλγίαι πάρεισιν, ἢ παρέσονται.

οαʹ. Ὁκόσοισι ἑβδομαῖα κρίνεται, τουτέοισιν ἐπινέφελον ἴσχει τὸ οὖρον, τῇ τετάρτῃ, ἐρυθρὸν, καὶ τὰ ἄλλα κατὰ λόγον.

οβʹ. Ὁκόσοισιν οὖρα διαφανέα, λευκὰ, πονηρά· μάλιστα δὲ ἐν τοῖσι φρενιτικοῖσιν ἐπιφαίνεται.

ογʹ. Ὁκόσοισι ὑποχόνδρια μετέωρα διαβορβορίζοντα, ὀσφύος ἀλγήματος ἐπιγενομένου, αἱ κοιλίαι τουτέοισι καθυγραίνον-

66. In febribus acutis convulsiones, et circa viscera dolores vehementes, malum.

67. In febribus pavores ex somno aut convulsiones, malum.

68. In febribus spiritus offendens, malum, convulsionem enim significat.

69. Quibus non sine febre urinae sunt crassae, grumosae et paucae, si ab iis tenues copiose prodierint, juvant: praecipue vero tales exeunt iis quibus ab initio, vel non multo post, urina sedimentum obtinet.

70. Quibus vero per febres urinae sunt turbulentae, quales jumentorum, iis capitis dolores adsunt, vel aderunt.

71. Quibus septimo die judicatur morbus, iis urina rubram die quarto nubeculam habet, aliaque signa pro ratione.

72. Quibus urinae pellucidae, albae, malae: praecipue vero in phreneticis apparent.

73. Quibus sublata hypochondria murmurant, lumborum succedente dolore, iis alvi admodum humectantur, nisi fla-

ται, ἢν μὴ φύσαι καταῤῥαγέωσιν, ἢ οὔρου πλῆθος ἐπέλθῃ. ἐν πυρετοῖσι δὲ ταῦτα.

οδ΄. Ὁκόσοισιν ἐλπὶς ἐς ἄρθρα ἀφίστασθαι, ῥύεται τῆς ἀποστάσεος οὖρον πουλὺ, κάρτα παχὺ καὶ λευκὸν γινόμενον, οἷον ἐν τοῖσι κοπώδεσι πυρετοῖσι τεταρταίοισιν ἄρχεται ἐνίοισι γίνεσθαι. ἢν δὲ καὶ ἐκ τῶν ῥινῶν αἱμοῤῥαγήσῃ, καὶ πάνυ ταχὺ λύεται.

οε΄. Ἢν αἷμα ἢ πῦον οὐρέῃ, τῶν νεφρῶν, ἢ τῆς κύστεος ἕλκωσιν σημαίνει.

ος΄. Ὁκόσοισιν ἐν τῷ οὔρῳ παχέϊ ἐόντι σαρκία σμικρὰ, ἢ ὥσπερ τρίχες ξυνεξέρχονται, τουτέοισιν ἀπὸ τῶν νεφρῶν ἐκκρίνεται.

οζ΄. Ὁκόσοισιν ἐν τῷ οὔρῳ παχέϊ ἐόντι πιτυρώδεα ξυνεξουρέεται, τουτέοισι ἡ κύστις ψωριᾷ.

οη΄. Ὁκόσοι ἀπὸ ταὐτομάτου αἷμα οὐρέουσι, τουτέοισιν ἀπὸ τῶν νεφρῶν φλεβίου ῥῆξιν σημαίνει.

οθ΄. Ὁκόσοισιν ἐν τῷ οὔρῳ ψαμμώδεα ὑφίσταται, τουτέοισι ἡ κύστις λιθιᾷ, ἢ νεφροί.

π΄. Ἢν αἷμα οὐρέῃ καὶ θρόμβους, καὶ στραγγουρίην ἔχῃ, καὶ ὀδύνη ἐμπίπτῃ ἐς

tus erumpant, aut urinae copia prodeat. Haec vero in febribus contingunt.

74. Quibus spes est ad articulos abscessurum, ab abscessu liberat urina copiosa, valde crassa, et alba reddita, qualis in febribus cum lassitudinis sensu quarto die quibusdam ferri incipit. Quod si ex naribus etiam sanguis effluxerit, tum brevi admodum levatur aeger.

75. Si quis sanguinem aut pus mingat, renum aut vesicae exulceratio significatur.

76. Quibus cum urina crassa, exiguae carunculae, aut veluti capilli una exeunt, iis a renibus excernuntur.

77. Quibus cum urina crassa, furfuracea quaedam exeunt, iis vesica scabie laborat.

78. Quicunque repente sanguinem mingunt, iis in renibus venulam ruptam esse significatur.

79. Quibus in urina subsident arenosa, iis vesica calculo laborat, vel renes.

80. Si quis sanguinem mingat et grumos, et stranguriam habeat, dolorque in

τὸ ὑπογάστριον καὶ ἐς τὸν κτένα, καὶ ἐς τὸ περίναιον, τὰ περὶ τὴν κύστιν πονέει.

πα'. Ἢν αἷμα, καὶ πῦον οὐρέῃ, καὶ λεπίδας, καὶ ὀσμὴ βαρέη ἔῃ, τῆς κύστεος ἕλκωσιν σημαίνει.

πβ'. Ὁκόσοισιν ἐν τῇ οὐρήθρῃ φύματα φύεται, τουτέοισι, διαπυήσαντος καὶ ἐκραγέντος, λύσις.

πγ'. Οὔρησις νύκτωρ πολλὴ γινομένη, σμικρὴν τὴν ὑποχώρησιν σημαίνει.

---

imum ventrem, et pectinem et perinaeum incidat, partes circa vesicam laborant.

81. Si quis sanguinem, aut pus aut squamulas mingat, gravisque odor adsit, vesicae exulcerationem significat.

82. Quibus in meatu urinario nascitur tuberculum, iis, eo suppurato et rupto, solutio.

83. Urina copiose de noctu reddita, paucam alvi dejectionem significat.

ΤΜΗ͂ΜΑ ΠΕ'ΜΠΤΟΝ.

α'.

Σπασμὸς ἐξ ἐλλεβόρου, θανάσιμος.

β'. Ἐπὶ τρώματι σπασμὸς ἐπιγενόμενος, θανάσιμος.

γ'. Αἵματος πολλοῦ ῥυέντος, σπασμὸς, ἢ λυγμὸς ἐπιγενόμενος, κακόν.

δ'. Ἐπὶ ὑπερκαθάρσεϊ σπασμὸς, ἢ λυγμὸς ἐπιγενόμενος, κακόν.

ε' Ἢν μεθύων ἐξαίφνης ἄφωνός τις γένηται, σπασθεὶς ἀποθνήσκει, ἢν μὴ πυρετὸς ἐπιλάβῃ, ἢ ἐς τὴν ὥρην ἐλθὼν καθ' ἣν αἱ κραιπάλαι λύονται, φθέγξηται.

ϛ'. Ὁκόσοι ὑπὸ τετάνου ἁλίσκονται, ἐν τέσσαρσι ἡμέρῃσιν ἀπόλλυνται· ἢν δὲ ταύτας διαφύγοιεν, ὑγιέες γίνονται.

ζ' Τὰ ἐπιληπτικὰ ὁκόσοισι πρὸ τῆς ἥβης γίνεται, μετάστασιν ἴσχει· οἷσι δὲ πέντε

SECTIO QUINTA.

I.

Convulsio ex veratro, lethalis est.

2. Convulsio si superveniat vulneri, lethalis est.

3. Multo sanguine effuso, convulsio, aut singultus superveniens, malum.

4. Immodicae purgationi convulsio, aut singultus superveniens, malum.

5. Si ebrius quispiam subito obmutuerit, convulsus emoritur, nisi eum febris prehendat, aut cum ad horam pervenerit, qua crapulae solvuntur, vocem recuperet.

6. Qui tetano corripiuntur, intra quatuor dies pereunt, si tamen hos effugerint, sanescunt.

7. Comitiales quibus ante pubertatem contingunt, mutationem recipiunt: at

καὶ εἴκοσιν ἐτέων, γίνεται, τουτέοισι τὰ πολλὰ ξυναποθνήσκει.

ή. Ὁκόσοι πλευριτικοὶ γενόμενοι οὐκ ἀνακαθαίρονται ἐν τεσσαρεσκαίδεκα ἡμέρῃσι, τουτέοισιν ἐς ἐμπύημα μεθίσταται.

θ'. Φθίσις γίνεται μάλιστα ἡλικίῃσι τῇσιν ἀπὸ ὀκτωκαίδεκα ἐτέων μέχρι πέντε καὶ τριήκοντα.

ί. Ὁκόσοισι κυνάγχην διαφεύγουσιν ἐς τὸν πλεύμονα τρέπεται, ἐν ἑπτὰ ἡμέρῃσιν ἀποθνήσκουσι. ἢν δὲ ταυτέας διαφύγωσιν, ἔμπυοι γίνονται.

ια'. Τοῖσι ὑπὸ τῶν φθισίων ἐνοχλουμένοισιν, ἢν τὸ πτύσμα ὅπερ ἂν ἀποβήσσωσι, βαρὺ ὄζῃ ἐπὶ τοὺς ἄνθρακας ἐπιχεόμενον, καὶ αἱ τρίχες ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ῥέωσι, θανατῶδες.

ιβ'. Ὁκόσοισιν ἂν φθισιῶσι αἱ τρίχες ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ῥέωσι, οὗτοι, διαῤῥοίης ἐπιγενομένης, ἀποθνήσκουσι.

ιγ'. Ὁκόσοι αἷμα ἀφρῶδες ἀναπτύουσι, τουτέοισι ἡ ἀναγωγὴ ἐκ τοῦ πλεύμονος γίνεται.

ιδ'. Ὑπὸ φθίσεος ἐχομένῳ, διάῤῥοια ἐπιγενομένη, θανατῶδες.

quibus quinto et vicesimo anno fiunt, iis plerumque commoriuntur.

8. Qui pleuritici facti, intra dies quatuordecim per superiora non purgantur, iis in suppurationem malum vertitur.

9. Tabes maxime fit aetatibus ab anno decimo octavo ad tricesimum quintum.

10. Quibus ex angina liberatis, ad pulmonem malum vertitur, ii intra dies septem intereunt; si tamen hos dies evaserint, suppurati fiunt.

11. In tabe vexatis, si sputum, quod tussi rejiciunt carbonibus impositum, gravem odorem emittat, et capilli e capite defluant, lethale est.

12. Quibus tabe correptis capilli e capite defluunt, ii succedente alvi profluvio moriuntur.

13. Qui spumantem sanguinem exspuunt, iis ex pulmone educitur.

14. Tabe detento, succedens alvi profluvium, lethale.

ιε'. Ὁκόσοι ἐκ πλευρίτιδος ἔμπυοι γίνονται, ἢν ἀνακαθαρθέωσιν ἐν τεσσαρήκοντα ἡμέρῃσιν, ἀφ' ἧς ἂν ἡ ῥῆξις γένηται, παύονται, ἢν δὲ μὴ, ἐς φθίσιν μεθίστανται.

ιϛ'. Τὸ θερμὸν βλάπτει ταῦτα πλεονάκις χρεομένοισι· σαρκῶν ἐκθήλυνσιν, νεύρων ἀκράτειαν, γνώμης νάρκωσιν, αἱμοῤῥαγίας, λειποθυμίας. ταῦτα οἷσι θάνατος.

ιζ'. Τὸ δὲ ψυχρὸν, σπασμοὺς, τετάνους, μελασμοὺς, καὶ ῥίγεα πυρετώδεα ἐμποιέει.

ιη'. Τὸ ψυχρὸν πολέμιον ὀστέοισιν, ὀδοῦσι, νεύροισιν, ἐγκεφάλῳ, νωτιαίῳ μυελῷ, τὸ δὲ θερμὸν ὠφέλιμον.

ιθ'. Ὁκόσα κατέψυκται ἐκθερμαίνειν, πλὴν ὁκόσα αἱμοῤῥαγέει, ἢ μέλλει.

κ'. Ἕλκεσι τὸ μὲν ψυχρὸν δακνῶδες, δέρμα περισκληρύνει, ὀδύνην ἀνεκπύητον ποιέει, μελαίνει, ῥίγεα πυρετώδεα, σπασμοὺς καὶ τετάνους ποιέει.

κα'. Ἔστι δὲ ὅκου ἐπὶ τετάνου ἄνευ ἕλκεος, νέῳ εὐσάρκῳ θέρεος μέσου, ψυχροῦ

15. Qui ex pleuritide suppurati fiunt, si intra dies quadraginta, ex quo ruptio facta est, per superiora purgentur, liberantur, alioqui in tabem transeunt.

16. Calidum eo frequentius utentibus, has affert noxas, carnium effeminationem, nervorum impotentiam, mentis stuporem, sanguinis profluvia, animi defectiones. Haec quibus accidunt mors.

17. Frigidum vero convulsiones, nervorum distentiones, livores, et rigores febriles infert.

18. Frigidum ossibus, dentibus, nervis, cerebro, spinali medullae, inimicum, calidum vero utile.

19. Perfrigerata excalefacere oportet, praeter ea quae sanguinem effundunt, aut brevi effundent.

20. Frigidum ulcera mordet, cutem obdurat, dolorem insuppurabilem facit, denigrat, rigores febriles, convulsiones et tetanos inducit.

21. Est vero, ubi in tetano sine ulcere, in juvene mediocri corporis habitu praedito, aestate media, frigidae multae

πολλοῦ κατάχυσις, ἐπανάκλησιν θέρμης ποιέεται. θέρμη δὲ ταῦτα ῥύεται.

κβ΄. Τὸ θερμὸν ἐκπυητικὸν, ἐπὶ παντὶ ἕλκεϊ, πλὴν ἐπὶ νεαρῷ, μέγιστον σημήϊον ἐς ἀσφαληΐην, δέρμα μαλάσσει, ἰσχναίνει, ἀνώδυνον, ῥιγέων, σπασμῶν, τετάνων παρηγορικόν· τὴν δὲ ἐν τῇ κεφαλῇ καρηβαρηΐην λύει· πλεῖστον δὲ διαφέρει ὀστέων κατήγμασι, μάλιστα δὲ τοῖσιν ἐψιλωμένοισι· τουτέων δὲ μάλιστα, τοῖσιν ἐν κεφαλῇ ἕλκεα ἔχουσι· καὶ ὁκόσα ὑπὸ ψύξεος θνήσκει, ἢ ἑλκοῦται, καὶ ἕρπησιν ἐσθιομένοισι, ἕδρῃ, αἰδοίῳ, ὑστέρῃ, κύστεϊ· τουτέοισι τὸ μὲν θερμὸν φίλον, καὶ κρίνον, τὸ δὲ ψυχρὸν πολέμιον, καὶ κτεῖνον.

κγ΄. Ἐν τουτέοισι δὲ δεῖ τῷ ψυχρῷ χρέεσθαι, ὁκόθεν αἱμοῤῥαγέειν μέλλει, μὴ ἐπὶ αὐτὰ, ἀλλὰ περὶ αὐτὰ ὁκόθεν ἐπιῤῥέει· καὶ ὅκου φλεγμοναὶ, ἢ ἐπιφλογίσματα ἐς τὸ ἐρυθρὸν καὶ ὕφαιμον ῥέποντα νεαρῷ αἵματι· ἐπεὶ τάγε παλαιὰ μελαίνει. καὶ ἐρυσίπελας τὸ μὴ ἑλκούμενον ὠφελέει, ἐπεὶ τόγε ἑλκούμενον βλάπτει.

affusio caloris revocationem efficit. Calor autem haec sanat.

22. Calidum suppurationem movens, in omni vulnere, excepto vulnere recenti, maximum securitatis indicium exhibet, cutem emollit, attenuat, dolorem tollit, rigores, convulsiones, tetanos mitigat, capitis gravitatem solvit: ossium vero fracturis plurimum confert, sed praecipue his quae nudata sunt iisque maxime, qui in capite ulcera habent. His etiam quae a frigore emoriuntur, aut ulcerantur, et herpetibus exedentibus, sedi, pudendo, utero, vesicae; iis omnibus calidum gratum et judicatorium frigidum vero inimicum et interimens.

23. At frigido in his utendum, unde sanguis erumpit aut erupturus est, non supra ipsas partes, sed circa eas unde profluit: et etiam ubi inflammationes, aut incendiosa quaedam ad rubrum et subcruentum ex recenti sanguine vergentia: inveterata namque denigrat. Confert etiam ubi adest erysipelas non ulceratum, siquidem exulceratum laedit.

κδ'. Τὰ ψυχρὰ, οἷον χιὼν, ἢ κρύσταλλος, στήθεϊ πολέμια, βηχέων κινητικὰ, αἱμοῤῥοϊκὰ, καὶ καταῤῥοϊκά.

κε'. Τὰ δὲ ἐν ἄρθροισιν οἰδήματα, καὶ ἀλγήματα, ἄτερ ἕλκεος, καὶ ποδαγρικὰ καὶ σπάσματα, τουτέων τὰ πλεῖστα ψυχρὸν πολλὸν καταχεόμενον, ῥηΐζει τε, καὶ ἰσχναίνει, καὶ ὀδύνην λύει. νάρκη δὲ μετρίη ὀδύνης ληκτική.

κϛ'. Ὕδωρ τὸ ταχέως θερμαινόμενον, καὶ ταχέως ψυχόμενον, κουφότατον.

κζ'. Ὁκόσοισι δὲ πιεῖν ὄρεξις νύκτωρ, τοῖσι πάνυ διψῶσιν, ἢν ἐπικοιμηθέωσιν, ἀγαθόν.

κη'. Γυναικηΐων ἀγωγὸν ἡ ἐν ἀρώμασι πυρίη· πολλαχοῦ δὲ καὶ ἐς ἄλλα χρησίμη ἂν ἦν, εἰ μὴ καρηβαρίας ἐνεποίει.

κθ'. Γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ ὑπό τινος τῶν ὀξέων νουσημάτων ληφθῆναι, θανατῶδες.

λ'. Γυνὴ ἐν γαστρὶ ἔχουσα φλεβοτομηθεῖσα ἐκτιτρώσκει, καὶ μᾶλλον εἰ μέζον εἴη τὸ ἔμβρυον.

24. Frigida, veluti nix, vel glacies, pectori sunt adversa, tusses movent, sanguinis eruptiones et destillationes efficiunt.

25. Articulorum tumores, et dolores absque ulcere, et podagricos dolores, et convulsa, magna ex parte frigida large affusa levat, et minuit, doloremque solvit. Moderatus namque torpor dolorem finit.

26. Aqua qnae cito calescit et cito refrigeratur, levissima.

27. Haec vero confert quibus bibendi de nocte appetentia est, iis admodum sitientibus; et si postea dormierint, bonum.

28. Odoramentorum suffitus muliebria ducit: saepe vero ad alia etiam utilis esset, nisi capitis gravitatem inferret.

29. Mulierem utero gerentem morbo quopiam acuto corripi, lethale.

30. Mulier utero gerens vena secta abortit, idque potissimum, si fetus grandior fuerit.

λα'. Γυναικὶ αἷμα ἐμεούσῃ, τῶν καταμηνίων ῥαγέντων, λύσις.

λβ'. Γυναικὶ τῶν καταμηνίων ἐκλειπόντων, αἷμα ἐκ τῶν ῥινῶν ῥυῆναι, ἀγαθόν.

λγ'. Γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ, ἢν ἡ κοιλίη πολλὰ ῥυῇ, κίνδυνος ἐκτρῶσαι.

λδ'. Γυναικὶ ὑπὸ ὑστερικῶν ἐνοχλεομένῃ, ἢ δυστοκεούσῃ, πταρμὸς ἐπιγενόμενος, ἀγαθόν.

λε'. Γυναικὶ τὰ καταμήνια ἄχροα, καὶ μὴ κατὰ τὰ αὐτὰ αἰεὶ γινόμενα, καθάρσεος δέεσθαι σημαίνει.

λϛ'. Γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ, ἢν οἱ μασθοὶ ἐξαίφνης ἰσχνοὶ γένωνται, ἐκτιτρώσκει.

λζ'. Γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ, ἢν ὁ ἕτερος μασθὸς ἰσχνὸς γένηται, δίδυμα ἐχούσῃ, θάτερον ἐκτιτρώσκει· καὶ ἢν μὲν ὁ δεξιὸς ἰσχνὸς γένηται, τὸ ἄῤῥεν· ἢν δὲ ὁ ἀριστερὸς, τὸ θῆλυ.

λη'. Ἢν γυνὴ μὴ κύουσα, μηδὲ τετοκυῖα γάλα ἔχῃ, ταυτέῃ τὰ καταμήνια ἐκλέλοιπε.

λθ'. Γυναιξὶ ὁκόσῃσιν ἐς τοὺς τιτθοὺς αἷμα ξυστρέφεται, μανίην σημαίνει.

31. Mulieri sanguinem evomenti, menstruis erumpentibus, solutio contingit.

32. Mulieri menstruis deficientibus sanguis ex naribus profluens, bono est.

33. Mulieri utero gerenti, si alvus multum profluat, abortionis periculum est.

34. Mulieri ab uterina passione vexatae, aut difficulter parienti, sternutatio superveniens bonum.

35. Mulieri menses decolores, neque semper eadem periodo prodeuntes, purgatione opus esse indicant.

36. Mulieri utero gerenti si mammae derepente gracilescant, abortit.

37. Mulieri utero gemellos gerenti, si altera mamma gracilis evadat, alterum abortu edit: et si quidem dextra mamma gracilescat, marem, si vero sinistra, feminam.

38. Si mulier non praegnans, neque puerpera lac habet, ei menstrua defecerunt.

39. Quibus mulieribus ad mammas sanguis colligitur, furorem indicat.

μ'. Γυναῖκα ἢν θέλῃς εἰδέναι εἰ κύει, ἐπὴν καθεύδειν μέλλῃ, μελίκρατον δοῦναι πιεῖν· κἢν μὲν στρόφος αὐτέην ἔχῃ περὶ τὴν γαστέρα, κύει· ἢν δὲ μὴ, οὔ.

μα'. Γυνὴ ἔγκυος, ἢν μὲν ἄῤῥεν κύῃ, εὔχροος ἐστί· ἢν δὲ θῆλυ, δύσχροος.

μβ'. Γυναικὶ κυούσῃ ἢν ἐρυσίπελας ἐν τῇ ὑστέρῃ γένηται, θανατῶδες.

μγ'. Ὁκόσαι παρὰ φύσιν λεπταὶ ἐοῦσαι ἐκτιτρώσκουσιν, οὐ κύουσι πρὶν ἢ παχυνθῆναι.

μδ'. Ὁκόσαι δὲ μετρίως τὸ σῶμα ἔχουσαι ἐκτιτρώσκουσι δίμηνα καὶ τρίμηνα ἄτερ προφάσεος φανερῆς, ταυτέῃσι αἱ κοτυληδόνες μύξης μεσταί εἰσι, καὶ οὐ δύνανται κρατέειν ὑπὸ τοῦ βάρεος τὸ ἔμβρυον, ἀλλὰ ἀποῤῥήγνυνται.

με'. Ὁκόσαι παρὰ φύσιν παχεῖαι ἐοῦσαι μὴ ξυλλαμβάνουσιν ἐν γαστρὶ, ταυτέῃσι τὸ ἐπίπλοον τὸ στόμα τῶν ὑστερέων ἀποπιέζει, καὶ πρὶν ἢ λεπτυνθῆναι, οὐκ κύουσι.

μϛ'. Ἢν ὑστέρη ἐν τῷ ἰσχίῳ ἐγκειμένη ἔῃ, καὶ διαπυήσῃ, ἀνάγκη ἔμμοτον γενέσθαι.

40. Si nosse *velis* an mulier conceperit, ei dormiturae aquam mulsam propinato, et si ventris tormina eam corripuerint, concepit, sin minus, non concepit.

41. Mulier praegnans, si marem gestat, coloratior est, si feminam, minus colorata.

42. Si mulieri praegnanti erysipelas in utero fiat, lethale.

43. Quae praeter naturam tenues abortiunt, utero non gerunt priusquam crassescant.

44. Quae mediocri corporis habitu praeditae, fetus bimestres aut trimestres, absque causa manifesta, abortione excludunt, iis uteri acetabula mucoris plena sunt, neque prae pondere fetum continere possunt, sed abrumpuntur.

45. Quae praeter naturam crassae non concipiunt, iis omentum os uteri comprimit, neque priusquam extenuentur, praegnantes fiunt.

46. Si uterus ad coxam incumbat, et suppuratus fuerit, ulcus fistulosum fier necesse est.

μζ'. Ἔμβρυα τὰ μὲν ἄρσενα ἐν τοῖσι δεξιοῖσι, τὰ δὲ θήλεα ἐν τοῖσιν ἀριστεροῖσι μᾶλλον.

μη'. Ἐς ὑστέρων ἐκπτώσιας πταρμικὸν προσθεὶς, ἐπιλαμβάνειν τοὺς μυκτῆρας καὶ τὸ στόμα.

μθ'. Γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ, τεινεσμὸς ἐπιγενόμενος ἔκτρωσιν ποιέει.

ν'. Γυναικὶ τὰ καταμήνια ἢν βούλῃ ἐπισχεῖν, σικύην ὡς μεγίστην πρὸς τοὺς τιτθοὺς πρόσβαλλε.

να'. Ὁκόσαι ἐν γαστρὶ ἔχουσι, τουτέων τὸ στόμα τῶν ὑστερέων ξυμμέμυκε.

νβ'. Ἢν γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ γάλα πουλὺ ἐκ τῶν μαζῶν ῥέῃ, ἀσθενέειν τὸ ἔμβρυον σημαίνει. ἢν δὲ στερεοὶ οἱ μαστοὶ ἔωσι, ὑγιεινότερον τὸ ἔμβρυον σημαίνει.

νγ'. Ὁκόσαι διαφθείρειν μέλλουσι, ταυτέῃσι οἱ τιτθοὶ ἰσχνοὶ γίνονται. ἢν δὲ πάλιν σκληροὶ γένωνται, ὀδύνη ἔσται, ἢ ἐν τοῖσι τιτθοῖσιν, ἢ ἐν τοῖσιν ἰσχίοισιν, ἢ ἐν τοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν, ἢ ἐν τοῖσι γούνασι, καὶ οὐ διαφθείρει.

νδ'. Ὁκόσῃσι τὸ στόμα τῶν ὑστερέων

47. Mares fetus uteri dextra parte, feminae sinistra magis gestantur.

48. Ut secundae excidant, sternutatorio apposito, nares et os comprimito.

49. Mulieri in utero habenti, tenesmus superveniens abortum facit.

50. Mulieri si voles menstrua sistere, cucurbitulam quam maximam ad mammas appone.

51. Quae utero gerunt, iis uteri os connivet.

52. Mulieri uterum gerenti, si lac copiosum e mammis effluat, fetum imbecillum esse indicat. Quod si solidae mammae fuerint, valentiorem fetum significant.

53. Quae abortum facturae sunt, iis mammae marcescunt. Quod si denuo durae evadant, dolor erit vel in mammis, vel in coxis, vel in oculis, vel in genibus, neque mulier abortit.

54. Quibus os uteri durum est, iis connivere os uteri necesse est.

σκληρόν ἐστι, ταυτέῃσιν ἀνάγκη τὸ στόμα τῶν ὑστερέων ξυμμύειν.

νέ. Ὁκόσαι ἐν γαστρὶ ἔχουσαι ὑπὸ πυρετῶν λαμβάνονται, καὶ ἰσχυρῶς ἰσχναίνονται ἄνευ προφάσεος φανερῆς, τίκτουσι χαλεπῶς καὶ ἐπικινδύνως, ἢ ἐκτιτρώσκουσαι κινδυνεύουσι.

νς'. Ἐπὶ ῥόῳ γυναικηΐῳ σπασμὸς καὶ λειποθυμίη ἢν ἐπιγίνηται, κακόν.

νζ'. Καταμηνίων γινομένων πλειόνων, νοῦσοι ξυμβαίνουσι, καὶ μὴ γινομένων ἀπὸ τῆς ὑστέρης γίνονται νοῦσοι.

νη'. Ἐπὶ ἀρχῷ φλεγμαίνοντι, καὶ ἐπὶ ὑστέρῃ φλεγμαινούσῃ στραγγουρίη ἐπιγίνεται· καὶ ἐπὶ νεφροῖσιν ἐμπύοισι στραγγουρίη ἐπιγίνεται· ἐπὶ δὲ ἥπατι φλεγμαίνοντι, λύγξ ἐπιγίνεται.

νθ'. Γυνὴ ἢν μὴ λαμβάνῃ ἐν γαστρὶ, βούλῃ δὲ εἰδέναι εἰ λήψεται, περικαλύψας ἱματίοισι, θυμῖα κάτωθεν· κἢν μὲν πορεύεσθαί σοι δοκέῃ ἡ ὀδμὴ διὰ τοῦ σώματος ἐς τὰς ῥῖνας καὶ ἐς τὸ στόμα, γίνωσκε ὅτι αὐτέη οὐ δι' ἑωϋτὴν ἄγονός ἐστι.

ξ'. Ἢν γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ αἱ

55. Quae utero gerentes febribus corripiuntur, et valde extenuantur, citra manifestam causam, eae difficulter et cum periculo pariunt, aut abortum facientes periclitantur.

56. Si profluvio muliebri convulsio et animi defectio supervenerit, malum.

57. Mensibus copiosioribus profluentibus, morbi contingunt, et non prodeuntibus ab utero morbi eveniunt.

58. Recto intestino et utero inflammatione affectis, stranguria accidit: renibus etiam purulentis stranguria succedit: jecori vero inflammatione laboranti supervenit singultus.

59. Si mulier non concipiat, scire autem volueris, num conceptura sit, vestibus undique obvolutae per inferna suffitum apponito: et si odor quidem ad nares et os usque, per corpus tibi pervadere videatur, ipsam non ex sese infecundam esse scito.

60. Si mulieri utero gerenti purga-

καθάρσιες πορεύωνται πολλαὶ, ἀδύνατον τὸ ἔμβρυον ὑγιαίνειν.

ξα΄. Ἢν γυναικὶ αἱ καθάρσεις μὴ πορεύωνται, μήτε φρίκης, μήτε πυρετοῦ ἐπιγινομένου, ἄσαι δὲ αὐτέῃ προσπίπτωσι, λογίζου ταυτέην ἐν γαστρὶ ἔχειν.

ξβ΄. Ὁκόσαι ψυχρὰς καὶ πυκνὰς τὰς μήτρας ἔχουσιν οὐ κυΐσκουσι, καὶ ὁκόσαι καθύγρους αὐτὰς ἔχουσι, ὁμοίως, ἀποσβέννυται γὰρ αὐτέῃσι ὁ γόνος· καὶ ὁκόσαι ξηρὰς μᾶλλον καὶ περικεκαυμένας· ἐνδείῃ γὰρ τῆς τροφῆς φθείρεται τὸ σπέρμα. ὁκόσαι δὲ ἐξ ἀμφοτέρων τὴν κρῆσιν ἔχουσι ξύμμετρον, αἱ τοιαῦται ἐπίτεκνοι γίνονται.

ξγ΄. Παραπλησίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀῤῥένων· ἢ γὰρ διὰ τὴν ἀραιότητα τοῦ σώματος τὸ πνεῦμα ἔξω φέρεται, πρὸς τὸ μὴ παραπέμπειν τὸ σπέρμα, ἢ διὰ τὴν πυκνότητα τὸ ὑγρὸν οὐ διαχωρέει ἔξω, ἢ διὰ τὴν ψυχρότητα οὐκ ἐκπυροῦται, ὥστε ἀθροίζεσθαι πρὸς τὸν τόπον τοῦτον ἢ διὰ τὴν θερμασίην, τοῦτο γίνεται.

ξδ΄. Γάλα διδόναι κεφαλαλγέουσι, κακόν. κακὸν δὲ καὶ πυρεταίνουσι, καὶ οἷσι ὑπο-

tiones multae eant, fetus ut bene valeat fieri non potest.

61. Si mulieri purgationes non prodeant, neque horrore, neque febre succedente, ciborumque fastidia ei accidant, gravidam esse existimato.

62. Quae frigidos et densos habent uteros, non concipiunt, neque quae praehumidos habent, siquidem in ipsis genitura extinguitur: et quae nimis siccos et immodice calidos habent, alimenti enim inopia semen corrumpitur. At quae ex utrisque moderatam nactae sunt temperiem, eae proliferae sunt.

63. Pari modo etiam maribus evenit: aut enim propter corporis raritatem spiritus extra fertur, ita ut semen non transmittat; aut propter densitatem humor foras non excernitur, aut ob frigiditatem non accenditur, ut ad eum locum coacervari possit: aut ob caliditatem hoc contingit.

64. Lac exhibere capite dolentibus, malum. Malum item et febricitantibus, et quibus praecordia sublata murmurant,

χόνδρια μετέωρα διαβορβορίζεται, καὶ τοῖσι διψώδεσι· κακὸν δὲ καὶ τοῖσι χολωδεστέρας τὰς ὑποχωρήσιας ἐν ὀξέσι πυρετοῖσιν ἔχουσι, καὶ οἷσι αἵματος πολλοῦ διαχώρησις γίγονε. ἁρμόζει δὲ τοῖσι φθινώδεσι τὸ γάλα, ἀλλὰ μὴ τοῖσι λίην πολλῷ πυρέσσουσι· διδόναι δὲ γάλα καὶ ἐν πυρετοῖσι μακροῖσι βηχικοῖσι, μηδενὸς ὁκόσων προείρηται σημηΐων παρεόντος· παρὰ λόγον δὲ ἐκτετηκότων.

ξε΄. Ὁκόσοισιν οἰδήματα ἐπὶ ἕλκεσι φαίνεται, οὐ μάλα σπῶνται, οὐδὲ μαίνονται. τουτέων δὲ ἀφανισθέντων ἐξαίφνης, τοῖσι μὲν ὄπισθεν, σπασμοὶ, τέτανοι· τοῖσι δὲ ἔμπροσθεν, μανίη, ὀδύνη πλευροῦ ὀξέη, ἢ ἐμπύησις, ἢ δυσεντερίη, ἢν ἐρυθρὰ ἔῃ τὰ οἰδήματα.

ξϛ΄. Ἢν τρωμάτων ἰσχυρῶν καὶ πονηρῶν ἐόντων, οἴδημα μὴ φαίνηται, μέγα κακόν.

ξζ΄. Τὰ χαῦνα, χρηστά, τὰ δὲ ὠμὰ, κακά.

ξη΄. Τῷ τὰ ὄπισθεν τῆς κεφαλῆς ὀδυνωμένῳ, ἡ ἐν μετώπῳ ὀρθίη φλὲψ τμηθεῖσα, ὠφελέει.

et siticulosis. Malum quoque, quibus per febres acutas biliosiores sunt dejectiones, et quibus copiosa sanguinis dejectio facta est. Tabidis etiam lac convenit, sed non valde admodum febricitantibus. Dandum quoque lac in febribus longis et tussiculosis, si nullum ex supra commemoratis signis adsit, et praeter rationem extenuetur aeger.

65. Quibus a vulneribus tumores conspiciuntur, ii non maxime convelluntur, neque insaniunt. At iis derepente evanescentibus, iis quidem, quibus a tergo ulcera fuerint, convulsiones et tetani fiunt. Quibus vero in anteriori parte, insania, aut lateris dolor acutus, aut puris collectio accidet, aut dysenteria, si tumores fuerint rubri.

66. Si, magnis et pravis existentibus vulneribus, tumor non conspiciatur, ingens malum.

67. Molles tumores boni, at crudi mali.

68. Ei qui parte capitis posteriore dolet, recta in fronte incisa vena, prodest.

ξθʹ. Ῥίγεα ἄρχεται γυναιξὶ μὲν, ἐξ ὀσφύος μᾶλλον, καὶ διὰ νώτου ἐς τὴν κεφαλήν. ἀτὰρ καὶ ἀνδράσι μᾶλλον ὄπισθεν, ἢ ἔμπροσθεν τοῦ σώματος, οἷον ἀπὸ πηχέων τε καὶ μηρῶν· ἀτὰρ καὶ τὸ δέρμα ἀραιόν· δηλοῖ δὲ τοῦτο ἡ θρίξ.

οʹ. Οἱ ὑπὸ τεταρταίων ἁλισκόμενοι, ὑπὸ σπασμοῦ οὐ πάνυ τι ἁλίσκονται. ἢν δὲ ἁλίσκονται πρότερον, καὶ ἐπιγένηται τεταρταῖος, ῥύονται.

οαʹ. Ὁκόσοισι δέρματα περιτείνεται καρφαλέα, καὶ σκληρὰ, ἄνευ ἱδρῶτος τελευτῶσι. ὁκόσοισι δὲ χαλαρὰ καὶ ἀραιὰ, ξὺν ἱδρῶτι τελευτῶσι.

οβʹ. Οἱ ἰκτεριώδεες, οὐ πάνυ τι πνευματώδεές εἰσι.

69. Rigores mulieribus quidem initium ducunt ex lumbis magis, et per dorsum ad caput. Sed viris parte corporis posteriore magis, quam anteriore, veluti ex cubitis et femoribus. Sed et cutis iis rara est: id autem pilus indicat.

70. Qui quartanis corripiuntur, haud admodum convulsione tentantur. Quod si prius corripiantur, et quartana succedat, liberantur.

71. Quibus cutis obtenditur, arida et dura, ii sine sudore moriuntur. At quibus laxa et rara, cum sudore obeunt.

72. Qui flava bile abundant, non multum flatulenti sunt.

ΤΜΗ͂ΜΑ ἝΚΤΟΝ.

Α.

Ἐν τῇσι χρονίῃσι λειεντερίῃσιν ὀξυρεγμίη ἐπιγινομένη, μὴ γινομένη πρότερον, σημήϊον ἀγαθόν.

β΄. Οἷσι ῥῖνες ὑγρότεραι φύσεϊ, καὶ ἡ γονὴ ὑγροτέρη, ὑγιαίνουσι νοσηρότερον· οἷσι δὲ ὑπὸ νούσου τἀναντία, ὑγιεινότερον.

γ΄. Ἐν τῇσι μακρῇσι δυσεντερίῃσι, αἱ ἀποσιτίαι κακὸν, καὶ ξὺν πυρετῷ ἐοῦσαι, κάκιον.

δ΄. Τὰ περιμάδηρα ἕλκεα, κακοήθεα.

ε΄. Τῶν ὀδυνέων καὶ ἐν πλευρῇσι, καὶ ἐν στήθεσι, καὶ ἐν τοῖσιν ἄλλοισι μέλεσιν, ἢν μέγα διαφέρωσι, καταμαθητέον.

ϛ΄. Τὰ νεφριτικὰ, καὶ ὁκόσα κατὰ τὴν κύστιν ἐργωδέως ὑγιάζεται τοῖσι πρεσβύτῃσι.

SECTIO SEXTA.

I.

In diuturnis intestinorum laevitatibus, si ructus acidus, qui antea non extitit, succedat, bonum est signum.

2. Quibus nares natura sunt humidiores, et genitura humidior est, sanis insalubre, quibus vero per morbum contra fit, salubrius.

3. In longis dysenteriis cibi fastidia malum denuntiant, et si accidunt cum febre, pejus.

4. Ulcera undiquaque glabra, maligna.

5. Dolores et in lateribus, et in pectore et in ceteris membris, cum multum infestent, animadvertendum.

6. Renum, et quaecunque vesicae vitia, in senibus aegre curantur.

ζʹ. Τὰ ἀλγήματα καὶ οἰδήματα τὰ κατὰ τὴν κοιλίην γινόμενα, τὰ μὲν μετέωρα κουφότερα· τὰ δὲ μὴ μετέωρα ἰσχυρότερα.

ηʹ. Τοῖσι ὑδρωπικοῖσι τὰ γινόμενα ἕλκεα ἐν τῷ σώματι, οὐ ῥηϊδίως ὑγιάζεται.

θʹ. Τὰ πλατέα ἐξανθήματα καὶ οὐ πάνυ τι κνησμώδεα, ἐργωδέως ὑγιάζεται.

ιʹ. Κεφαλὴν πονέοντι, καὶ περιωδυνέοντι, πῦον, ἢ ὕδωρ, ἢ αἷμα ῥυὲν κατὰ τὰς ῥῖνας, ἢ κατὰ τὸ στόμα, ἢ κατὰ τὰ ὦτα, λύει τὸ νούσημα.

ιαʹ. Τοῖσι μελαγχολικοῖσι, καὶ τοῖσι νεφριτικοῖσι, αἱμοῤῥοΐδες ἐπιγινόμεναι, ἀγαθόν.

ιβʹ. Αἱμοῤῥοΐδας ἰηθέντι χρονίας, ἢν μὴ μίη φυλαχθῇ, κίνδυνος ὕδρωπα ἐπιγενέσθαι, ἢ φθίσιν, ἢ μανίην.

ιγʹ. Ὑπὸ λυγμοῦ ἐχομένῳ, πταρμοὶ ἐπιγινόμενοι, λύουσι τὸν λυγμόν.

ιδʹ. Ὑπὸ ὕδρωπος ἐχομένῳ, τοῦ κατὰ τὰς φλέβας ἐς τὴν κοιλίην ὕδατος ῥυέντος, λύσις.

ιεʹ. Ὑπὸ διαῤῥοίης ἐχομένῳ μακρῆς,

7. Dolores et tumores ventris, sublimes quidem, leviores: non sublimes vero, vehementiores.

8. Hydropicis quae in corpore fiunt ulcera, haud facile sanantur.

9. Pustulae latae et quae non admodum pruriunt, difficulter sanantur.

10. Capite dolenti, ac vehementer laboranti, pus, aut aqua, aut sanguis, per nares, vel os, vel aures effluens, morbum tollit.

11. Melancholicis affectibus, et renum vitiis, succedentes haemorrhoides bono sunt.

12. A diuturnis haemorrhoidibus curato, nisi una servetur, periculum est, ne aqua inter cutem, aut tabes, aut insania succedat.

13. Singultu detento, si sternutamenta accedant, singultum tollunt.

14. Hydrope detento, si aqua per venas in ventrem confluxerit, morbus solvitur.

15. Longo alvi profluvio detento,

ἀπὸ ταὐτομάτου ἔμετος ἐπιγενόμενος, λύει τὴν διάῤῥοιαν.

ιϛ'. Ὑπὸ πλευρίτιδος ἢ ὑπὸ περιπλευμονίης ἐχομένῳ, διάῤῥοια ἐπιγενομένη, κακόν.

ιζ'. Ὀφθαλμιῶντι ὑπὸ διαῤῥοίης κατασχεθέντι, κάλον.

ιη'. Κύστιν διακοπέντι, ἢ ἐγκέφαλον, ἢ καρδίην, ἢ φρένας, ἢ τῶν ἐντέρων τὶ τῶν λεπτῶν, ἢ κοιλίην, ἢ ἧπαρ, θανατῶδες.

ιθ'. Ἐπὴν διακοπῇ ὀστέον, ἢ χονδρὸς, ἢ νεῦρον, ἢ γνάθου τὸ λεπτὸν, ἢ ἀκροποσθίη, οὔτε αὔξεται, οὔτε ξυμφύεται.

κ'. Ἢν ἐς τὴν κοιλίην αἷμα ἐκχυθῇ παρὰ φύσιν, ἀναγκαίη ἐμπυηθῆναι.

κα'. Τοῖσι μαινομένοισι κιρσῶν, ἢ αἱμοῤῥοΐδων ἐπιγενομένων, τῆς μανίης λύσις.

κβ'. Ὁκόσα ῥήγματα ἐκ τοῦ νώτου ἐς τοὺς ἀγκῶνας καταβαίνει, φλεβοτομίη λύει.

κγ'. Ἢν φόβος καὶ δυσθυμίη πουλὺν χρόνον διατελέῃ, μελαγχολικὸν τὸ τοιοῦτον.

spontanea accedens vomitio, profluvium solvit.

16. Pleuritide aut peripneumonia vehementer detento, succedens alvi profluvium, malum.

17. Lippientem alvi profluvio corripi, bonum.

18. Cui vesica persecta fuerit, aut cerebrum, aut cor, aut diaphragma, aut tenue quoddam intestinum, aut ventriculus, aut jecur, lethale est.

19. Os cum persectum fuerit, aut cartilago, aut nervus, aut genae tenuis particula, aut praeputium, neque augetur, neque coalescit.

20. Si sanguis in cavitatem aliquam praeter naturam effusus fuerit, ut in pus vertatur necesse est.

21. Insanientibus si varices, aut haemorrhoides supervenerint, insaniae solutio fit.

22. Dolores qui ex dorso ad cubiti articulos descendunt, venae sectio solvit.

23. Metus et tristitia si diu perseverent, melancholiae istud indicium est.

κδ'. Ἐντέρων ἢν διακοπῇ τῶν λεπτῶν τι, οὐ ξυμφύεται.

κε'. Ἐρυσίπελας ἔξωθεν καταχυθὲν, ἔσω τρέπεσθαι, οὐκ ἀγαθόν· ἔσωθεν δὲ ἔξω, ἀγαθόν.

κϛ'. Ὁκόσοισιν ἐν τοῖσι καύσοισι τρόμοι γίνονται, παρακοπὴ λύει.

κζ'. Ὁκόσοι ἔμπυοι, ἢ ὑδρωπικοὶ τέμνονται, ἢ καίονται, ἐκρυέντος τοῦ πύου, ἢ τοῦ ὕδατος ἀθρόου, πάντως ἀπόλλυνται.

κη'. Εὐνοῦχοι οὐ ποδαγριῶσιν, οὐδὲ φαλακροὶ γίνονται.

κθ'. Γυνὴ οὐ ποδαγριᾷ ἢν μὴ τὰ καταμήνια αὐτέῃ ἐκλίπῃ.

λ'. Παῖς οὐ ποδαγριᾷ πρὸ τοῦ ἀφροδιάζειν.

λα'. Ὀδύνας ὀφθαλμῶν ἢ ἀκρητοποσίη, ἢ λουτρὸν, ἢ πυρίη, ἢ φλεβοτομίη ἴηται, ἢ φαρμακοποσίη.

λβ'. Τραυλοὶ ὑπὸ διαῤῥοίης μάλιστα ἁλίσκονται μακρῆς.

λγ'. Οἱ ὀξυρεγμιώδεες, οὐ πάνυ τι πλευριτικοὶ γίνονται.

24. Ex tenuioribus intestinis si quid persectum fuerit, minime coalescit.

25. Erysipelas foras effusum introverti, minime bonum, at ab interioribus foras, bonum.

26. Quibus in febribus ardentibus tremores contingunt, his delirium solutionem affert.

27. Qui suppurati, aut hydropici uruntur, aut secantur, si pus, aut aqua confertim effluxerit, omnino intereunt.

28. Eunuchi neque podagra laborant, neque calvi fiunt.

29. Mulier podagra non laborat, nisi menstrua ipsi defecerint.

30. Puer podagra non tentatur ante venereorum usum.

31. Oculorum dolores aut meri potio aut balneum, aut fomentum, aut venae sectio, aut potio purgans sanat.

32. Balbi longo alvi profluvio maxime corripiuntur.

33. Qui acidum eructant, haud admodum pleuritide tentantur.

λδ'. Ὁκόσοι φαλακροὶ, τουτέοισι κιρσοὶ μεγάλοι οὐ γίνονται, ὁκόσοισι δὲ ἂν φαλακροῖσιν ἐοῦσι κιρσοὶ μεγάλοι ἐπιγένωνται, πάλιν οὗτοι γίνονται δασέες.

λε'. Τοῖσι ὑδρωπικοῖσι βὴξ ἐπιγινομένη, κακόν.

λς'. Δυσουρίην φλεβοτομίη λύει· τάμνειν δὲ τὰς ἔσω.

λζ'. Ὑπὸ κυνάγχης ἐχομένῳ, οἰδήματα γενέσθαι ἐν τῷ τραχήλῳ ἔξω, ἀγαθόν.

λη'. Ὁκόσοισι κρυπτοὶ καρκῖνοι γίνονται, μὴ θεραπεύειν βέλτιον· θεραπευόμενοι γὰρ ἀπόλλυνται ταχέως· μὴ θεραπευόμενοι δὲ πολλὸν χρόνον διατελέουσι.

λθ'. Σπασμοὶ γίνονται, ἢ ὑπὸ πληρώσεος, ἢ ὑπὸ κενώσεος. οὕτω δὲ γίνεται καὶ λυγμός.

μ'. Ὁκόσοισι περὶ τὸ ὑποχόνδριον πόνος γίνεται ἄτερ φλεγμονῆς, τουτέοισι πυρετὸς ἐπιγενόμενος λύει τὸν πόνον.

μα'. Ὁκόσοισι διάπυόν τι ἐν τῷ σώματι ἐὸν μὴ ἀποσημαίνει, τουτέοισι διὰ παχύτητα τοῦ πύου, ἢ τοῦ τόπου, οὐκ ἀποσημαίνει.

34. Qui capillorum defluvio laborant, iis varices magni non fiunt. At quibus capillorum defluvio laborantibus varices magni succedunt, iis rursus capillitium gignitur.

35. Hydropicis tussis superveniens malum.

36. Urinae difficultatem venae sectio solvit: secandae autem sunt interiores venae.

37. Angina detento, si tumor in collo extrorsum oriatur, bonum.

38. Quibus cancri occulti fiunt, eos non curare praestat. Qui enim curantur celeriter pereunt: qui vero non curantur, multum tempus perdurant.

39. Convulsio aut a repletione, aut ab inanitione oritur, eodem modo etiam fit singultus.

40. Quibus ad hypochondrium dolor citra inflammationem oritur, iis febris succedens dolorem solvit.

41. Quibus suppuratum quid in corpore abditum non innotescit, iis ob puris, aut

μβ'. Ἐν τοῖσιν ἰκτερικοῖσι τὸ ἧπαρ σκληρὸν γίνεσθαι, πονηρόν.

μγ'. Ὁκόσοι σπληνώδεες ὑπὸ δυσεντερίης ἁλίσκονται, τουτέοισι, γινομένης μακρῆς τῆς δυσεντερίης, ὕδρωψ ἐπιγίνεται, ἢ λειεντερίη, καὶ ἀπόλλυνται.

μδ'. Ὁκόσοισιν ἐκ στραγγουρίης εἰλεοὶ γίνονται, ἐν ἑπτὰ ἡμέρῃσιν ἀπόλλυνται, ἢν μὴ πυρετοῦ ἐπιγενομένου ἅλις τὸ οὖρον ῥυῇ.

με'. Ἕλκεα ὁκόσα ἐνιαύσια γίνεται, ἢ μακρότερον χρόνον ἴσχει, ἀναγκαίη ὀστέον ἀφίστασθαι, καὶ τὰς οὐλὰς κοίλας γίνεσθαι.

μς'. Ὁκόσοι ὑβοὶ ἐξ ἄσθματος, ἢ βηχὸς γίνονται πρὸ τῆς ἥβης, ἀπόλλυνται.

μζ'. Ὁκόσοισι φλεβοτομίη, ἢ φαρμακηΐη ξυμφέρει, τουτέους τοῦ ἦρος φλεβοτομέειν, ἢ φαρμακεύειν.

μη'. Τοῖσι σπληνώδεσι δυσεντερίη ἐπιγινομένη ἀγαθόν.

μθ'. Ὁκόσα ποδαγρικὰ νουσήματα γίνεται, ταῦτα ἀποφλεγμήναντα ἐν τεσσαρήκοντα ἡμέρῃσιν ἀποκαθίσταται.

ν'. Ὁκόσοισιν ἂν ὁ ἐγκέφαλος διακοπῇ,

loci crassitudinem, sui indicium non praebet.

42. Morbo regio laborantibus jecur durum fieri, malum.

43. Lienosis qui dysenteria corripiuntur, si longius protrahatur dysenteria, hydrops, aut laevitas intestinorum supervenit, et moriuntur.

44. Quibus ex stranguria volvulus accedit, intra diem septimum moriuntur, nisi febre accedente copiosa urina effluat.

45. Ulcera annua quaecunque fiunt, aut longius tempus detinent, in iis os abscedere est necesse, et cicatrices cavas fieri.

46. Qui gibbosi ex asthmate, aut tussi fiunt ante pubertatem, moriuntur.

47. Quibus venae sectio et medicamentum purgans confert, iis vere venam seca, aut medicamentum purgans exhibe.

48. Lienosis accedens dysenteria, bono est.

49. Podagrici morbi, intra diem quadragesimum, sedata inflammatione, subsidunt.

τουτέοισιν ἀναγκαίη πυρετὸν καὶ χολῆς ἔμετον ἐπιγενέσθαι.

να΄. Ὁκόσοισι ὑγιαίνουσιν ἐξαίφνης ὀδύναι γίνονται ἐν τῇ κεφαλῇ, καὶ παραχρῆμα ἄφωνοι γίνονται, καὶ ῥέγκουσιν, ἀπόλλυνται ἐν ἑπτὰ ἡμέρῃσιν, ἢν μὴ πυρετὸς ἐπιλάβῃ.

νβ΄. Σκοπέειν δὲ χρὴ καὶ τὰς ὑποφάσεας τῶν ὀφθαλμῶν ἐν τοῖσι ὕπνοισι· ἢν γάρ τι ὑποφαίνηται τοῦ λευκοῦ, ξυμβαλλομένων τῶν βλεφάρων, μὴ ἐκ διαῤῥοίης ἐόντι, ἢ ἐκ φαρμακοποσίης, φλαῦρον τὸ σημήϊον, καὶ θανατῶδες σφόδρα.

νγ΄. Αἱ παραφροσύναι, αἱ μὲν μετὰ γέλωτος γινόμεναι, ἀσφαλέστεραι· αἱ δὲ μετὰ σπουδῆς, ἐπισφαλέστεραι.

νδ΄. Ἐν τοῖσιν ὀξέσι πάθεσι τοῖσι μετὰ πυρετοῦ, αἱ κλαυθμώδεες ἀναπνοαὶ, κακαί.

νε΄. Τὰ ποδαγρικὰ πάθεα καὶ τὰ μανικὰ, τοῦ ἦρος καὶ τοῦ φθινοπώρου κινέεται.

νϛ΄. Τοῖσι μελαγχολικοῖσι νουσήμασιν ἐς τάδε ἐπικίνδυνοι αἱ ἀποσκήψεες· ἢ ἀπόπληξιν τοῦ σώματος, ἢ σπασμὸν, ἢ μανίην, ἢ τύφλωσιν σημαίνει.

νζ΄. Ἀπόπληκτοι δὲ μάλιστα γίνονται,

50. Quibus persectum fuerit cerebrum, iis febrem et bilis vomitionem succedere necesse est.

51. Quibus bene valentibus capitis dolores derepente contingunt, statimque voce deficiunt, et stertunt, intra dies septem pereunt, nisi febris eos prehenderit.

52. Spectare vero oportet, quae etiam ex oculis per somnum subapparent. Etenim si quid ex albo, non exacte commissis palpebris, subappareat, neque id ex alvi profluvio, aut potione purgante contingat, pravum signum est, et lethale admodum.

53. Deliria quae cum risu fiunt, tutiora: at quae serio, periculosiora.

54. In morbis acutis qui cum febre sunt, gemebundae spirationes, malae.

55. Podagrici morbi et insaniae, vere et autumno moventur.

56. Morborum melancholicorum ad haec periculosi decubitus: aut paraplegiam, aut convulsionem, aut maniam, aut coecitatem denuntiant.

57. At apoplexiae contingunt maxime,

ἡλικίῃσι τῇσιν ἀπὸ τεσσαρήκοντα ἐτέων ἄχρι ἑξήκοντα.

νη΄. Ἢν ἐπίπλοον ἐκπέσῃ, ἀναγκαίῃ ἀποσαπῆναι.

νθ΄. Ὁκόσοισι ὑπὸ ἰσχιάδος ἐνοχλεομένοισιν, ἐξίσταται τὸ ἰσχίον, καὶ πάλιν ἐμπίπτει, τουτέοισι μύξαι ἐγγίνονται.

ξ΄. Ὁκόσοισι ὑπὸ ἰσχιάδος ἐχομένοισι χρονίης τὸ ἰσχίον ἐξίσταται, τουτέοισι φθίνει τὸ σκέλος, καὶ χωλοῦνται ἢν μὴ καυθῶσι.

---

aetatibus iis quae sunt a quadragesimo anno ad sexagesimum.

58. Ubi omentum exciderit, computrescere necesse est.

59. Quibus coxendicis dolore conflictatis, femoris articulus suo loco excidit, ac rursus recipitur, iis mucores in ea parte nascuntur.

60. Quibus a diuturno coxendicis dolore femoris caput suo loco excidit, iis crus tabescit, et claudicant nisi urantur.

ΤΜΗ͂ΜΑ ἙΒΔΟΜΟΝ.

Α.

Ἐν τοῖσιν ὀξέσι νουσήμασι ψύξις τῶν ἀκρωτηρίων, κακόν.

β΄. Ἐπὶ ὀστέῳ νοσήσαντι, σὰρξ πελιδνὴ, κακόν.

γ΄. Ἐπὶ ἐμέτῳ λὺγξ καὶ ὀφθαλμοὶ ἐρυθροὶ, κακόν.

δ΄. Ἐπὶ ἱδρῶτι φρίκη, οὐ χρηστόν.

ε΄. Ἐπὶ μανίῃ δυσεντερίη, ἢ ὕδρωψ, ἢ ἔκστασις, ἀγαθόν.

ϛ΄. Ἐν νούσῳ πολυχρονίῃ, ἀποσιτίη, καὶ ἄκρητοι ἔμετοι, καὶ χολώδεες ὑποχωρήσεες, κακόν.

ζ΄. Ἐκ πολυποσίης ῥῖγος καὶ παραφροσύνη, κακόν.

η΄. Ἐπὶ φύματος ἔσω ῥήξει, ἔκλυσις, ἢ ἔμετος, ἢ λειποθυμίη γίνεται.

SECTIO SEPTIMA.

I.

In acutis morbis extremorum frigus malum.

2. Caro livida ex osse aegrotante, malum denuntiat.

3. Ex vomitione singultus et oculi rubentes, malo sunt.

4. Ex sudore horror minime bonus.

5. A furore dysenteria, aut hydrops, aut extasis bonum.

6. In morbo diuturno ciborum aversatio, et sinceri vomitus, et bibliosae dejectiones, malum.

7. Ex multo potu rigor et delirium, malum.

8. Ex rupto intus abscessu, exolutio vel vomitus, vel animi defectio contingit.

θ'. Ἐπὶ αἵματος ῥύσει παραφροσύνη, ἢ σπασμὸς, κακόν.

ι'. Ἐπὶ εἰλεῷ ἔμετος, ἢ λὺγξ, ἢ σπασμὸς, ἢ παραφροσύνη, κακόν.

ια'. Ἐπὶ πλευρίτιδι περιπλευμονίη, κακόν.

ιβ'. Ἐπὶ περιπλευμονίῃ φρενῖτις, κακόν.

ιγ'. Ἐπὶ τρώμασιν ἰσχυροῖσι σπασμὸς, ἢ τέτανος, κακόν.

ιδ'. Ἐπὶ πληγῇ ἐς τὴν κεφαλὴν, ἔκπληξις, ἢ παραφροσύνη, κακόν.

ιε'. Ἐπὶ αἵματος πτύσει, πύου πτύσις.

ις'. Ἐπὶ πύου πτύσει φθίσις καὶ ῥύσις· ἐπὴν δὲ τὸ πτύελον ἴσχηται, ἀποθνήσκουσιν.

ιζ'. Ἐπὶ φλεγμονῇ τοῦ ἥπατος, λύγξ.

ιη'. Ἐπὶ ἀγρυπνίῃ σπασμὸς καὶ παραφροσύνη, κακόν.

ιθ'. Ἐπὶ ὀστέου ψιλώσει ἐρυσίπελας.

κ'. Ἐπὶ ἐρυσιπέλατι σηπεδὼν, ἢ ἐκπύησις.

κα'. Ἐπὶ ἰσχυρῷ σφυγμῷ ἐν τοῖσι ἕλκεσι, αἱμοῤῥαγίαι.

κβ'. Ἐπὶ ὀδύνῃ πολυχρονίῃ τῶν περὶ τὴν κοιλίην, ἐκπύησις.

9. Ex sanguinis profluvio delirium, aut convulsio, malum.

10. Ab ileo vomitus, aut singultus, aut convulsio, aut delirium, malum.

11. Ex pleuritide peripneumonia, malo est.

12. Ex peripneumonia phrenitis, malum denuntiat.

13. Ex vehementibus vulneribus convulsio, aut tetanus, malum.

14. Ex ictu in capite accepto, stupor aut desipientia, malum.

15. Ex sanguinis sputo, puris sputum.

16. Ex puris sputo tabes et fluor, ubi vero sputum sistitur, moriuntur.

17. Ex jecoris inflammatione singultus.

18. Ex vigilia convulsio et delirium, malum.

19. Ex ossis nudatione erysipelas.

20. Ex erysipelate putredo, aut suppuratio.

21. Ex forti in ulceribus pulsu, copiosae sanguinis eruptiones fiunt.

22. Ex diuturno partium circa ventrem dolore, suppuratio.

κγ'. Ἐπὶ ἀκρήτῳ ὑποχωρήσει, δυσεντερίη.

κδ'. Ἐπὶ ὀστέου διακοπῇ παραφροσύνη, ἢ ἔκπληξις, ἢν ἐς κενεὸν λάβῃ.

κε'. Ἐκ φαρμακοποσίης σπασμὸς θανατῶδες.

κϛ'. Ἐπὶ ὀδύνῃ ἰσχυρῇ τῶν περὶ τὴν κοιλίην ἀκρωτηρίων ψύξις, κακόν.

κζ'. Ὅ τι ἂν ὀστέον, ἢ χόνδρος, ἢ νεῦρον ἀποκοπῇ ἐν τῷ σώματι, οὐκ ὑγιάζεται, οὔτε αὔξεται, οὔτε φύεται.

κη'. Ἢν ὑπὸ λευκοῦ φλέγματος ἐχομένῳ διάῤῥοια ἐπιγένηται ἰσχυρὴ, λύει τὴν νοῦσον.

κθ'. Ὁκόσοισιν ἀφρώδεα τὰ διαχωρήματα ἐν τῇσι διαῤῥοίῃσι, τουτέοισιν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐπικαταῤῥέει.

λ'. Ὁκόσοισιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν, ἐν τοῖσιν οὔροισι κριμνώδεες αἱ ὑποστάσιες γίνονται, μακρὴν τὴν ἀῤῥωστίην σημαίνουσι.

λα'. Ὁκόσοισι χολώδεες αἱ ὑποστάσιες, ἄνωθεν δὲ λεπταὶ, ὀξέην τὴν ἀῤῥωστίην σημαίνει.

λβ'. Ὁκόσοισι δὲ διεστηκότα τὰ οὖρα

23. Ex sincera deiectione, dysenteria,

24. Ex osse capitis persecto delirium, aut stupor, si ad vacuum usque penetraverit.

25. Ex medicamenti potione convulsio, lethalis.

26. Ex vehementi partium circa ventrem dolore, extremorum frigus malum.

27. Os quodcunque, vel cartilago, vel nervus in corpore praecisus fuerit, non in integrum restituitur, neque augetur, neque de novo crescit.

28. Leucophlegmatia detento si vehemens diarrhoea succedat, morbum solvit.

29. Quibus per alvi profluvia, spumosa sunt alvi excrementa, iis ex capite defluunt.

30. Quibus per febres sedimenta crassiori farinae similia in urinis contingunt, longam aegritudinem denuntiant.

31. Quibus biliosa sedimenta sunt, quae ab initio quidem tenuia fuerunt, acutum morbum significant.

32. Quibus inaequales sunt urinae, iis vehemens est in corpore perturbatio.

γίνεται, τουτέοισι ταραχὴ ἐν τῷ σώματι ἰσχυρή ἐστι.

λγ΄. Ὁκόσοισι δὲ ἐπὶ τοῖσιν οὔροισιν ἐπίστανται πομφόλυγες, φρενιτικὰ σημαίνουσι, καὶ μακρὴν ἀῤῥωστίην ἐπιγενήσεσθαι.

λδ΄. Ὁκόσοισι δὲ λιπαρὴ ἡ ὑπόστασις καὶ ἀθρόη, τουτέοισι νεφριτικὰ, καὶ ὀξέα σημαίνει.

λε΄. Ὁκόσοισι δὲ νεφριτικοῖσιν ἐοῦσι, τὰ προειρημένα ξυμβαίνει σημήϊα, πόνοι τε ὀξέες περὶ τοὺς μύας τῆς ῥάχεος γίνονται· ἢν μὲν περὶ τοὺς ἔξω τόπους γένωνται, ἀπόστημα προσδέχου ἐσόμενον ἔξω· ἢν δὲ μᾶλλον οἱ πόνοι πρὸς τοὺς ἔσω τόπους γίνωνται, καὶ τὸ ἀπόστημα προσδέχου ἐσόμενον μᾶλλον ἔσω.

λϛ΄. Ὁκόσοι αἷμα ἐμέουσιν, ἢν μὲν ἄνευ πυρετοῦ, σωτήριον· ἢν δὲ ξὺν πυρετῷ, κακόν. Θεραπεύειν δὲ τοῖσι ψυκτικοῖσι καὶ τοῖσι στυπτικοῖσι.

λζ΄. Κατάῤῥοοι ἐς τὴν ἄνω κοιλίην ἐκπυοῦνται ἐν ἡμέρῃσιν εἴκοσιν.

λη΄. Ἢν οὐρέῃ αἷμα καὶ θρόμβους, καὶ στραγγουρίην ἔχῃ, καὶ ὀδύνη ἐμπίπτῃ ἐς

33. Quibus vero in urinis supernatant bullae, phrenitidem ostendunt, et longam fore aegritudinem.

34. Quibus sedimentum crassum et confertum exit, his nephriticam, et acutam aegritudinem significat.

35. Quibus vero renum vitio affectis, praedicta signa contingunt, doloresque acuti circa spinae musculos fiunt: si quidem circa loca exteriora fiant, abscessum extra fore expecta. Quod si dolores ad loca interna magis vergant, abscessum quoque interius potius futurum expecta.

36. Qui sanguinem vomunt, si quidem sine febre contingat, salutare; cum febre vero, malum. Curandum vero refrigerantibus et adstringentibus.

37. Destillationes in superiorem ventrem, intra vigesimum diem in pus vertuntur.

38. Si quis sanguinem et grumos meiat, et stranguria laboret, dolorque ad interfoemineum, et pectinem pertingat,

τὸν περίναιον, καὶ τὸν κτένα, τὰ περὶ τὴν κύστιν νοσέειν σημαίνει.

λθ'. Ἢν γλῶσσα ἐξαίφνης ἀκρατὴς γένηται, ἢ ἀπόπληκτόν τι τοῦ σώματος, μελαγχολικὸν τὸ τοιοῦτον.

μ'. Ἢν ὑπερκαθαιρομένων τῶν πρεσβυτέρων λὺγξ ἐπιγένηται, οὐκ ἀγαθόν.

μα'. Ἢν πυρετὸς μὴ ἀπὸ χολῆς ἔχῃ τὴν γένεσιν, ὕδατος πολλοῦ καὶ θερμοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς καταχεομένου, λύσις.

μβ'. Γυνὴ ἀμφιδέξιος οὐ γίνεται.

μγ'. Ὁκόσοι ἔμπυοι καίονται, ἢ τέμνονται, ἢν μὲν τὸ πῦον καθαρὸν ῥυῇ καὶ λευκὸν, περιγίνονται. ἢν δὲ βορβορῶδες, καὶ δυσῶδες, ἀπόλλυνται.

μδ'. Ὁκόσοι τὸ ἧπαρ διάπυον καίονται, ἢν μὲν τὸ πῦον καθαρὸν ῥυῇ καὶ λευκὸν, περιγίνονται· ἐν χιτῶνι γὰρ τὸ πῦον τουτέοισιν ἐστί· ἢν δὲ οἷον ἀμόργη ῥυῇ, ἀπόλλυνται.

με'. Ὀδύνας ὀφθαλμῶν ἀκρητοποσίη, ἢ λουτρὸν, ἢ πυρίη, ἢ φλεβοτομίη λύει.

μϛ'. Ὑδρωπιῶντα ἢν βὴξ ἔχῃ, ἀνέλπιστός ἐστι.

μζ'. Στραγγουρίην καὶ δυσουρίην θώ-

partium quae circa vesicam sunt morbus significatur.

39. Si lingua derepente infirma fiat, aut aliqua corporis pars resolvatur, id atram bilem indicat.

40. Si senioribus supra modum purgatis singultus accidat, non bonum.

41. Si febris non ex bile ortum ducat, aqua calida et copiosa capiti affusa, solutio fit.

42. Mulier ambidextra non fit.

43. Suppurati cum uruntur aut secantur, si pus purum et album effluat, evadunt. Quod si coenosum et graveolens fuerit, pereunt.

44. Qui ex purulento iecore aduruntur, ii, ubi pus purum fluxerit et album, supersunt, quod pus in tunica ipsis conclusum est. Si vero qualis amurca fluat, pereunt.

45. Oculorum dolores meri potio, aut balneum, aut fomentum, aut venae sectio solvit.

46. Hydropicum si tussis detineat, desperatus est.

ρηξις καὶ φλεβοτομίη λύει· τάμνειν δὲ τὰς ἔσω.

μη΄. Ὑπὸ κυνάγχης ἐχομένῳ οἴδημα, ἢ ἐρύθημα ἐν τῷ στήθεϊ ἐπιγενόμενον, ἀγαθόν· ἔξω γὰρ τρέπεται τὸ νούσημα.

μθ΄. Ὁκόσοισιν ἂν σφακελισθῇ ὁ ἐγκέφαλος, ἐν τρισὶ ἡμέρῃσιν ἀπόλλυνται· ἢν δὲ ταύτας διαφύγωσι, ὑγιέες γίνονται.

ν΄. Πταρμὸς γίνεται ἐκ τῆς κεφαλῆς, διαθερμαινομένου τοῦ ἐγκεφάλου, ἢ διυγραινομένου τοῦ ἐν τῇ κεφαλῇ κενοῦ. ὑπερχέεται γὰρ ὁ ἀὴρ ὁ ἐνεὼν ἔξω· ψοφέει δὲ, ὅτι διὰ στενοῦ αὐτέῳ ἡ διέξοδος ἐστί.

να΄. Ὁκόσοι ἧπαρ περιωδυνέουσι, τουτέοισι πυρετὸς ἐπιγινόμενος λύει τὴν ὀδύνην.

νβ΄. Ὁκόσοισι ξυμφέρει αἷμα ἀφαιρέειν ἀπὸ τῶν φλεβῶν, τουτέους ἦρος φλεβοτομέεσθαι.

νγ΄. Ὁκόσοισι μεταξὺ τῶν φρενῶν καὶ τῆς γαστρὸς φλέγμα ἀποκλείεται, καὶ ὀδύνην παρέχει, οὐκ ἔχον διέξοδον, οὐδὲ ἐς ἑτέρην τῶν κοιλιῶν, τουτέοισι κατὰ τὰς φλέβας ἐς τὴν κύστιν ταπέντος τοῦ φλέγματος, λύσις γίνεται τῆς νούσου.

νδ΄. Ὁκόσοισιν ἂν τὸ ἧπαρ ὕδατος ἐμ-

47. Stranguriam et dysuriam meri potio et venae sectio solvit. At secandae sunt interiores.

48. Angina detento si tumor vel rubor in pectore contingat, bonum; foras enim morbus vertitur.

49. Quibus cerebrum sideratum est, intra tres dies intereunt. Quod si hos effugerint, sani evadunt.

50. Sternutatio ex capite fit, concalefacto cerebro, aut perhumectata capitis inanitate. Aër enim intus contentus extra effunditur. Strepitum autem edit, quod ei per angustum est transitus.

51. Quibus iecur vehementer dolet, iis succedens febris dolorem solvit.

52. Quibus sanguinem ex venis detrahere convenit, iis vere vena secanda est.

53. Quibus inter septum transversum et ventrem pituita concluditur, et dolorem exhibet, neque in alterutram cavitatem viam habet, iis per venas in vesicam pituita versa, morbi fit solutio.

54. Quibus iecur aqua plenum in

πληςθὲν ἐς τὸν ἐπίπλοον ῥαγῇ, τουτέοισι ἡ κοιλίη ὕδατος ἐμπιπλᾶται, καὶ ἀποθνήσκουσι.

νε'. Ἀλύκην, χάσμην, φρίκην, οἶνος ἴσος ἴσῳ πινόμενος, λύει.

νς'. Ὁκόσοισιν ἐν τῇ οὐρήθρῃ φύματα γίνεται, τουτέοισι διαπυήσαντος καὶ ἐκραγέντος, λύεται ὁ πόνος.

νζ'. Ὁκόσοισιν ἂν ὁ ἐγκέφαλος σεισθῇ ὑπό τινος προφάσεος, ἀναγκαίη ἀφώνους γενέσθαι παραχρῆμα.

νη'. Τοῖσι σώμασι τοῖσι ὑγρὰς τὰς σάρκας ἔχουσι, λιμὸν ἐμποιέειν· λιμὸς γὰρ ξηραίνει τὰ σώματα.

νθ'. Ἢν ὑπὸ πυρετοῦ ἐχομένῳ, οἰδήματος μὴ ἐόντος ἐν τῇ φάρυγγι, πνὶξ ἐξαίφνης ἐπιγένηται, καὶ καταπίνειν εὐκόλως μὴ δύνηται, ἀλλὰ μόλις, θάνασιμον.

ξ'. Ἢν ὑπὸ πυρετοῦ ἐχομένῳ ὁ τράχηλος ἐπιστραφῇ, καὶ καταπίνειν μὴ δύνηται, οἰδήματος μὴ ἐόντος ἐν τῷ τραχήλῳ, θανάσιμον.

ξα'. Ὅκου ἐν ὅλῳ τῷ σώματι μεταβολαὶ, καὶ τὸ σῶμα καταψύχεται, καὶ πάλιν θερ-

omentum eruperit, iis venter aqua impletur, et moriuntur.

55. Anxietatem, oscitationem, horrorem, vinum aequali aqua temperatum epotum solvit.

56. Quibus in urethra tubercula fiunt, iis, suppuratione et eruptione factis, dolor levatur.

57. Quibus ex occasione aliqua cerebrum concussum fuerit, eos protinus mutos fieri necesse est.

58. Corporibus humida carne praeditis famem inducito, fames enim corpora exsiccat.

59. Si febre detento, nullo existente in faucibus tumore, derepente suffocatio succedat, nec nisi aegre devorare queat, lethale.

60. Si febre detento cervix pervertatur, neque devorare queat, nullo in cervice tumore existente, lethale.

61. Ubi toto corpore mutationes, et corpus universum perfrigeratur, rursusque incalescit, vel subinde colorem commutat, morbi longitudo denunciatur.

μαίνεται, ἢ χρῶμα ἕτερον ἐξ ἑτέρου μεταβάλλεται, μῆκος νούσου σημαίνει.

ξβʹ. Ἱδρὼς πουλὺς, ἢ θερμὸς, ἢ ψυχρὸς ῥέων αἰεὶ, σημαίνει πλέον ὑγρόν. ὑπάγειν οὖν τῷ μὲν ἰσχυρῷ, ἄνωθεν, τῷ δὲ ἀσθενέϊ, κάτωθεν.

ξγʹ. Ἱδρὼς πουλὺς χεόμενος, νοῦσον σημαίνει· ὁ ψυχρὸς πολλήν· ὁ θερμὸς ἐλάσσω.

ξδʹ. Οἱ πυρετοὶ ὁκόσοι μὴ διαλείποντες ἰσχυρότεροι διὰ τρίτης γίνονται, ἐπικίνδυνοι. ὅτῳ δὲ ἂν τρόπῳ διαλείπωσιν, ἀκίνδυνοι ἔσονται.

ξεʹ. Ὁκόσοισι πυρετοὶ μακροὶ, τουτέοισι φύματα, ἢ πόνοι ἐς τὰ ἄρθρα ἐγγίνονται.

ξϛʹ. Ὁκόσοισι φύματα μακρὰ, ἢ ἐς τὰ ἄρθρα πόνοι ἐκ πυρετῶν γίνονται, οὗτοι σιτίοισι πλέοσι χρέονται.

ξζʹ. Ἢν τις πυρέσσοντι τροφὴν διδῷ τῷ μὲν ὑγιαίνοντι ἰσχύς· τῷ δὲ κάμνοντι, νοῦσος.

ξηʹ. Τὰ διὰ τῆς κύστεος διαχωρέοντα ὁρέειν δεῖ, ἢν οἷα τοῖσι ὑγιαίνουσι ὑποχω—

62. Sudor multus, vel calidus, vel frigidus semper fluens, multam humiditatem significat: deducere igitur oportet robusto quidem superne, debili vero inferne.

63. Sudor multus si fluat, morbum indicat: frigidus magnum, calidus minorem.

64. Febres quaecunque non intermittentes tertio die vehementiores evadunt, periculosae. Quoquo autem modo intermiserint, minus periculosae erunt.

65. Quos febres longae exercent, iis tubercula vel dolores in articulis innascuntur.

66. Quibus tubercula diutina, aut in articulis dolores ex febre fiunt, ii copiosioribus cibis utuntur.

67. Si febricitanti quis cibum exhibuerit, sano quidem robur, aegrotanti autem morbus.

68. Quae per vesicam excernuntur spectare oportet, an, qualia sanis subeunt. Nam quae his minime sunt simi-

ρέηται. τὰ ἥκιστα οὖν ὅμοια τουτέοισι, ταῦτα νοσωδέστερα· τὰ δὲ ὅμοια τοῖσι ὑγιαίνουσι, ἥκιστα νοσερά.

ξθ'. Καὶ οἷσι τὰ ὑποχωρήματα, ἢν ἐάσῃς στῆναι, καὶ μὴ κινήσῃς, οἱονεὶ ὑφίσταται ξύσματα· ἢν ὀλίγα ἔῃ, ὀλίγη ἡ νοῦσος γίνεται; ἢν δὲ πολλὰ, πολλή· τουτέοισι ξυμφέρει ὑποκαθῆραι τὴν κοιλίην. ἢν δὲ μὴ καθαρὴν ποιήσας διδῷς τὰ ῥοφήματα βλάψεις, καὶ ὁκόσῳ ἂν πλέω δώσῃς, μᾶλλον βλάψεις.

ο'. Ὁκόσοισιν ἂν κάτω ὠμὰ διαχωρέῃ, ἀπὸ χολῆς μελαίνης ἐστι· ἢν πλέω, πλέων, ἢν ἐλάσσω, ἐλάσσων ἡ νοῦσος.

οα'. Αἱ ἀποχρέμψεες αἱ ἐν τοῖσι πυρετοῖσι τοῖσι μὴ διαλείπουσι αἱ πελιδναὶ, καὶ αἱματώδεες, καὶ χολώδεες, καὶ δυσώδεες, πᾶσαι κακαί. ἀποχωρέουσαι δὲ καλῶς ἀγαθαὶ, καὶ κατὰ κοιλίην καί κύστιν· καὶ ὅκου ἄν τι ἀποχωρέον στῇ μὴ κεκαθαρμένον, κακόν.

οβ'. Τὰ σώματα χρὴ ὅκου ἂν τις βούληται καθαίρεσθαι, εὔροα ποιέειν· κἢν

lia, ea morbosiora. Quae vero sanis similia, minime morbosa.

69. Et quibus deiectiones, si residere permiseris, neque moveris, veluti strigmenta subsident, si pauca sunt, parvus est morbus, si vero multa, magnus: iis alvum purgari conducit. Quod si non purgata alvo sorbitiones exhibueris, nocebis, et quo plures dederis, eo magis nocebis.

70. Quibus cruda deorsum succedunt, ab atra bile sunt; si plura, maior, si pauciora, minor est morbus.

71. In febribus non intermittentibus excreationes lividae, cruentae, biliosae, et graveolentes, omnes malae. Cum vero probe secedunt bonae, et per alvum, et per vesicam; et ubicunque, quod secedit, substiterit minime purgatum, malum.

72. Corpora cum quis purgare voluerit, fluxilia facere oportet. Quod si

μὲν ἄνω, στῆσαι τὴν κοιλίην· ἢν δὲ κάτω, ὑγρῆναι τὴν κοιλίην.

ογ΄. Ὕπνος, ἀγρυπνίη, ἀμφότερα μᾶλλον τοῦ μετρίου γινόμενα, κακόν.

οδ΄. Ἐν τοῖσι μὴ διαλείπουσι πυρετοῖσιν, ἢν τὰ μὲν ἔξω ψυχρὰ ᾖ, τὰ δὲ ἔσω καίηται, καὶ δίψη ἔχῃ, θανάσιμον.

οε΄. Ἐν μὴ διαλείποντι πυρετῷ, ἢν χεῖλος, ἢ ῥὶς, ἢ ὀφθαλμὸς, ἢ ὄφρυς διαστραφῇ, ἢ μὴ βλέπῃ, ἢ μὴ ἀκούῃ, ἤδη ἀσθενέος ἐόντος, ὅ τι ἂν ᾖ, τουτέων τῶν σημηΐων, θανάσιμον.

ος΄. Ἐπὶ λευκῷ φλέγματι, ὕδρωψ ἐπιγίνεται.

οζ΄. Ἐπὶ διαῤῥοίῃ, δυσεντερίη.

οθ΄. Ἐπὶ δυσεντερίῃ, λειεντερίη.

οη΄. Ἐπὶ σφακελισμῷ, ἀπόστασις ὀστέου.

π΄. Ἐπὶ αἵματος ἐμέτῳ φθόη, καὶ κάθαρσις ἄνω ἐπὶ φθόῃ, ῥεῦμα ἐκ τῆς κεφαλῆς· ἐπὶ τῷ ῥεύματι, διάῤῥοια· ἐπὶ τῇ διαῤῥοίῃ, σχέσις τῆς ἄνω καθάρσεος· ἐπὶ τῇ σχέσεϊ θάνατος.

πα΄. Ἐπὶ αἵματος πτύσεϊ πύου πτύσις

supra, alvus sistenda est, si vero infra, humectanda.

73. Somnus, vigilia, utraque si modum excesserint malum.

74. In febribus non intermittentibus, si externa frigeant, interna vero urantur, et sitis detineat, lethale.

75. In febre non intermittente, si labrum, aut nasus, aut oculus, aut supercilium pervertatur, si visus, si auditus deficiat, aegro iam debili, horum quicquid acciderit, lethale.

76. Leucophlegmatiae hydrops succedit.

77. Ex alvi profluvio dysenteria.

78. Dysenteriae lienteria succedit.

79. Ex sideratione os abscedit.

80. Ex sanguinis vomitione tabes, et per superiora purgatio. Ex tabe fluxio ex capite, ex fluxione, alvi profluvium, ex alvi profluvio, purgationis per superiora retentio, ex qua mors.

81. Ex sanguinis sputo, puris spu-

καὶ ῥύσις· ἐπὴν δὲ σίαλον ἴσχηται, ἀποθνήσκουσι.

πβ'. Ὁκοῖα καὶ ἐν τοῖσι κατὰ τὴν κύστιν, καὶ τοῖσι κατὰ τὴν κοιλίην ὑποχωρήμασι, καὶ ἐν τοῖσι κατὰ τὰς σάρκας, καὶ ἤν κου ἄλλῃ τῆς φύσεος τὸ σῶμα ἐκβαίνῃ, ἢν ὀλίγον, ὀλίγη νοῦσος γίνεται· ἢν δὲ πουλὺ, πολλή· ἢν πάνυ πολλή, θανάσιμον τὸ τοιοῦτον.

---

tum et fluor; ubi autem sputum retinetur, moriuntur.

82. Qualia etiam per vesicam, et alvum, et carnes excernuntur, et sicubi alias corpus a natura recesserit, inspicere oportet. Si parum, parvus est morbus: si multum, magnus; si admodum multum, lethale istud est.

ἈΦΟΡΙΣΜΟῚ

ΠΑΡΕΜΒΕΒΛΗΜΈΝΟΙ,

Ἢ

ΤΜῊΜΑ ὌΓΔΟΟΝ.

Α.

Ὁκόσοι ὑπὲρ τὰ τεσσαρήκοντα ἔτεα φρενιτικοὶ γίνονται, οὐ πάνυ τοι ὑγιάζονται· ἧσσον γὰρ κινδυνεύουσι οἷσιν ἂν οἰκηΐη τῆς φύσιος καὶ τῆς ἡλικίης ἡ νοῦσος ἔῃ.

β΄. Ὁκόσοισιν ἐν τῇσιν ἀῤῥωστίῃσι οἱ ὀφθαλμοὶ κατὰ προαίρεσιν δακρύουσιν, ἀγαθόν· ὁκόσοισι δὲ ἄνευ προαιρέσεος, κακόν.

γ΄. Ὁκόσοισιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσι τεταρ-

APHORISMI
INTERIECTI,
SEU
SECTIO OCTAVA.

I.

Qui supra quadragesimum annum phrenitici evadunt, ii non admodum convalescunt. Minori namque periculo sunt obnoxii, quorum naturae et aetati morbus familiaris fuerit.

2. Quibus oculi in morbis ex proposito illacrymantur, bonum; contra, quibus sponte, malum.

3. Quibus per febres quarto die sanguis ex naribus fluxerit, malo est.

ταίοισιν ἰοῦσι αἷμα ἐκ τῶν ῥινῶν ῥυῇ, πονηρόν.

δ΄. Ἱδρῶτες ἐν τῇσι κρισίμοισι ἡμέρῃσι γινόμενοι σφοδροὶ καὶ παχέες, ἐπικίνδυνοι οἱ ὠθούμενοι ἐκ τοῦ μετώπου, ὥσπερ σταλαγμοὶ καὶ κρουνοὶ, καὶ ψυχροὶ σφόδρα, καὶ πολλοί. ἀναγκαίῃ γὰρ τὸν τοιοῦτον ἱδρῶτα πορεύεσθαι μετὰ βίης, καὶ πόνου ὑπερβολῆς, καὶ ἐκθλίψεος πολυχρονίου.

ε΄. Ἐπὶ χρονίῳ νουσήματι κοιλίης καταφορὴ, κακόν.

ϛ΄. Ὁκόσα φάρμακα οὐκ ἰῆται, σίδηρος ἰῆται· ὅσα σίδηρος οὐκ ἰῆται, πῦρ ἰῆται· ὅσα δὲ πῦρ οὐκ ἰῆται, ταῦτα χρὴ νομίζειν ἀνίατα.

ζ΄. Φθίσεες μάλιστα γίνονται ἀπὸ ὀκτωκαίδεκα ἐτέων μέχρι τριήκοντα καὶ πέντε.

η΄. Τὰ δὲ κατὰ φύσιν γινόμενα κατὰ φθίσιν, ἅπαντα μὲν ἰσχυρὰ, τὰ δὲ καὶ θανατώδεα· δεύτερον δὲ, ἢν μὲν ἐν τῇ ὥρῃ νοσέῃ, αὐτὴ ἡ ὥρη ξυμμαχέει τῇ νούσῳ, οἷον καύσῳ θέρος, ὑδρωπικῷ χειμών. ὑπερνικᾷ γὰρ τὸ φυσικὸν, φοβερώτερον δὲ σπληνί.

θ΄. Γλῶσσα μέλαινα καὶ αἱματώδης, εἴ

4. Sudores diebus iudicatoriis vehementes et spissi suborti, periculosi, et qui ex fronte guttarum et scaturiginum instar propelluntur, quique valde frigidi sunt, et copiosi. Eiusmodi namque sudorem cum vi, et summo dolore, expressioneque diuturna prodire necesse est.

5. Ex morbo diuturno alvi fluxus malum.

6. Quaecunque non sanant medicamenta, ea ferrum sanat: quae ferrum non sanat, ea ignis sanat: quae vero ignis non sanat, ea insanabilia existimare oportet.

7. Tabes iis maxime aetatibus fiunt, quae a decimo octavo anno sunt usque ad tricesimum quintum.

8. Quae secundum naturam ad tabem vergunt, omnia quidem vehementia, et etiam lethalia. Secundum autem, si in tempore aegrotet: nam tempus ipsum morbo opem fert, quemadmodum febri ardenti aestas, hydropico hiems. Natura enim superior est, at spleni plus affert timoris.

τι τῶν τοιούτων σημηΐων ἄπεστι, μὴ σφόδρα κακόν· δηλοῖ γὰρ νοῦσον σμικροτέρην.

ι'. Ταῦτα μὲν οὖν ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν ὀξέσι σημειοῦσθαι χρὴ, ὁκότε μέλλει ἀποθνήσκειν, καὶ ὁκότε σωθήσεσθαι.

ια'. Ὄρχις δεξιὸς ψυχρὸς καὶ σπασμώδης, θανατῶδες.

ιβ'. Ὄνυχες μέλανες, καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν ψυχροὶ, ξυνεσταλμένοι ἢ καθειμένοι, ἐγγὺς τὸν θάνατον δηλοῦσι.

ιγ'. Τὰ χείλεα πελιδνὰ, ἢ καὶ ἀπολελυμένα, καὶ ἐξεστραμμένα, καὶ ψυχρὰ, θανατώδεα.

ιδ'. Τὰ ὦτα ψυχρὰ, διαφανέα, ξυνεσταλμένα, θανατώδεά ἐστι.

ιε'. Καὶ σκοτοδινιῶν καὶ ἀποστρεφόμενος, τῇ τε ἠρεμίῃ ἡδόμενος καὶ ὕπνῳ καὶ καύματι πολλῷ κατεχόμενος, ἀνέλπιστος.

ιϛ'. Καὶ ὑπολυσσάων ἀτρέμα, καὶ ἀγνοέων, καὶ μηδὲ ἀκούων, μηδὲ ξυνιεὶς, θανατῶδες.

ιζ'. Μέλλουσί τε ἀποθνήσκειν ταῦτα σαφέστερα γίνεται, καὶ αἱ κοιλίαι ἐπαίρονται, καὶ φυσῶνται.

ιη'. Ὅρος δὲ τοῦ θανάτου, ἐπεὰν τὸ

9. Lingua nigra atque cruenta, cum quid horum signorum abest, haud adeo malum signum: morbum enim minorem significat.

10. Haec igitur in febribus acutis observare oportet, uti noscamus, quando quis moriturus sit, et quando evasurus.

11. Testis dexter frigidus convulsusque, mortiferum est.

12. Ungues nigri, et digiti manuum ac pedum frigidi, contracti vel remissi, mortem proximam esse significant.

13. Labra livida, aut etiam resoluta, et inversa, et frigida, mortifera.

14. Aures frigidae, pellucidae, contractae, lethales sunt.

15. Et tenebricosa vertigine laborans, et lucem timens et quiete gaudens, et somno ac ardore multo detentus, desperatus est.

16. Et qui paulatim rabie agitari incipit, et non agnoscit, neque audit, neque intelligit, exitio proximus est.

17. Morituris quidem signa haec magis fiunt manifesta, et venter attollitur, atque inflatur.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

18. Terminus vero mortis est, cum animae calor supra umbilicum ad locum septo transverso superiorem ascenderit, et omnis humor exustus fuerit. Cum autem pulmo et cor, calore in mortiferis locis coacervato, humorem emiserint, caloris spiritus confertim exhalat, cuius ope totum cum toto compactum erat. Praeterea partim per carnes, partim per capitis spiracula, unde vivere dicimus, relinquens anima corporis domicilium, frigidum et mortale simulacrum, una cum bile, sanguine, pituita, et carne, deditione tradit.

FINIS APHORISMORUM.

INDEX.

ABDOMEN.
Crassi et tenuis, *prog*. ij. 35.
ABORTUS.
Tempus, iij, 12.
Futuri *signa a mammis*, v. 37, 38, 53.
Causa V. S. v, 31.
Diarrhoea, v, 34.
Tenesmus, vij. 27.
Uteri mucus, v, 45.
Macies p. n. v, 44.
Extenuatio in febre, v, 55.
ABSCESSUS.
Futuri *sign. in feb.*, iv, 31.
In morb. diuturno, iv, 32.
Solutio, iv, 74.
Longi *sign.* iv, 51.
In articulis *unde post. febr.*, iv, 31.
Praevertitur, iv, 74.
In nephriticis *sign.* vij, 36.
Abscess. ossis *in ulcere diuturno*, vj, 45.
A sphacelo, vij, 77.
AETAS.
Temperamentum, j, 14, 15.
Prog., ij, 34, 45.; iij, 24; viij, 1.
Diaeta, j, 13, 14, 15, 16.
Cautio in diaeta, j, 17; iij, 3.
In aliis, j, 3, 4.

Nuper natus.
Morbi, iij, 24.
Dentiens.
Morbi, iij, 25.
Morbor. crisis, iij, 28.
Puer.
Ver et aestas conveniunt, iij, 18.
Fames, j, 13, 14.
Morbi, iij, 26.
Non laborat podagra, vj, 30.
Morbor. progn. ij, 39; iij, 28.
Diaeta, j, 16.
Puber.
Ver et aestas conducunt. iij, 18.
Morbi, iij, 27.
Morbor. progn. iij, 28.
Adolescens.
Fames, j, 13.
Alvi prog. ij, 20. 53.
Morbi, iij, 29.
Morbor. progn. ij, 45; v, 7.
Vir.
Autumno et hieme valet, iij, 18.
Fames, j, 13.
Morbi, iij, 30; vj, 57.
Senex.
Temperamentum, j, 14.
Aestate valet, iij, 18.
Fames, j, 13, 14.
Alvus, ij, 20, 53.
Morbi, j, 14; iij, 31.
Progn. ij, 39, 40, 49; iij, 12; vi, 6; viij, 1.
ALPHI. *Tempus*, iij, 20.
ALVI EXCREMENTA, egestiones.
Χωρίον, j, 23.
Ἀποχωρίον, vij, 69.
Διαχώρημα, iv. 28; vij, 30.
Διαχώρησις, ij. 18; iv, 47; v, 64.
Ὑποχωρίον, iv, 25, 26.
Ὑποχώρημα, j, 12; iv, 21; vij, 77, 79.

'*Υποχώρησις*, iv, 83; v, 64; vij, 6, 23.
Ἔκκρισις, ij, 15.
'*Ἐπελθόν* iv, 22.
'*Υπελθόν*, iv, 23.
Progn. j, 12; vij, 79.
In feb. continua, iv, 47; vij, 69.
Diaet. in sanis, ij, 15.
In biliosis, ij, 15; v. 64.
Biliosorum *solutio*, iv, 28.
Ab atra bile *lethalia*, iv, 22, 23, 24.
Nigror. *progn.* iv, 21.
Sanguis *niger*, *bonus*, iv, 25.
Lethalis, iv, 23.
Spumosa *unde*, vij, 30.
Sincera. *Progn.* vij, 23.
In morbo diuturn. vj. 6.
Celeria *unde*, ij, 18.
Pauca *ubi*, iv, 83.
Carunculae, *malae*, iv, 26.
Ramentorum *prognosis*, vij, 67.

ALVI FLUXUS.

Διάῤῥοια, iij, 21, 25, 30; v, 12, 14; vj, 15, 16, 17, 32; vij, 29, 30, 75, 78.
'*Ρέσις*, ij, 14; iij, 16; vij, 78.
'*Ρύειν*, v. 34.
Ταραχή, j, 2; iv, 60.
Καταφορά, viij, 5.
'*Υγρότης*, iij, 31.
Tempus iij, 16, 21.
Aetas, iij, 25, 31.
A fluxione capitis, vij, 78.
Progn. ij, 14; vij, 75.
Malus, v, 34; vj, 16, viij, 5.
Lethalis, v, 12, 14.
Solutio, vj, 15.
Morb. solvit, iv, 60; vj, 17; vij, 29.

Spontanei *progn.*, j, 2.
Spumosus *à capite*, vij, 30.
Longo *obnoxii*, ij, 20; vj, 32.
Aetas, iij, 30.
ALVI MUTATIO naturalis, ij, 20, 53.
ALVUS HUMIDA, SICCA.
Tempus, iij, 16, 17.
Progn., ij, 20, 53.
Humidae *aetas*, iij, 31.
Ubi fiat, iv, 27. 73.
ANGINA.
Tempus, iij, 16, 20, 22.
Progn. bona, vj, 37; vij, 49.
Mala, v, 10.
ANIMUS. Videatur Mens.
ANXIETAS.
Vino solvitur, vij, 56.
APHTHAE. *Aetas* vij, 24.
APPETITUS. Vid. Fames.
A purgante, iv, 21.
APOPLEXIA.
Tempus, iij, 16, 23.
Aetas, iij, 31; vj, 57.
In melancholicis unde, vj, 56.
Progn. vj, 51.
Curae, ij, 42.
Particularis, vij, 40.
AQUA.
Levis *sign.* v, 26.
Calidae *effectus*, vij, 42, 46.
Frigidae *effectus*, v, 21.
AROMATA. *Suffitus vis et noxae*, v, 28.
ARS MEDICA *longa*, j, 1.
Requisita, j, 1.
ARTICULORUM. Dolor Tubercula. Vid. Dolor. Tuberbercula.
ARTUS, etc.

Progn. mortis, viij, 10 ad 18.
ASTHMA.
Tempus, iij, 22.
Aetas, iij, 26, 30.
Progn. vj, 46.
AUDITUS.
Progn. in febr. iv, 49; vij, 73.
Hebetis *tempus*, iij, 5, 17.
Aetas, iij, 31.
Acuti *tempus*, iij, 17.
AURES.
Progn. viij, 14.
Humidarum *aetas*, iij, 21, 31.
Doloris *tempus*, iij, 21.
AUSTER. Vid. Ventus.
AUTUMNUS. Vid. Tempestas.
BALBUS. *Progn.* vj, 32.
BALNEUM.
Dolores oculorum solvit, vj, 31; vij, 46.
BILIS.
Atrae *sign.* vij, 68.
Lethalis ubi, iv, 22, 23, 24.
BOREAS. Vid. Ventus.
BUBO. *Progn.* iv, 54.
CACHEXIA.
Aetas, iij, 31.
Diaeta, ij, 10; vij, 67.
Purgationis progn. ij, 36.
CALCULUS. Vid. Vesica.
CALIDUM INNATUM.
Majoris tempus, j, 15.
Aetas, j, 14.
CALOR.
Utilis ubi, v, 18, 22.
Magni *progn.* vij 13.
Frequentioris *morbi*. v, 16.
Mutati *progn.* iv, 40; vij, 60.
Particularis *quid notet*, iv, 39.
Ventris, *quando major.* j, 15.

Progn. iv, 48; vij, 72.
CALVUS. Vid. Capilli.
CANCER. *Occulti progn.* vij, 38.
CAPILLI, PILUS.
Quid indicent. iv, 69.
E renibus, iv, 76.
Defluxus in tabe lethalis, v, 12, 14.
Calvi *progn.* vj, 34.
Eunuchus non fit, vj, 28.
CAPUT.
Doloris *tempus*, iij, 13, 23.
Sign. iv, 70.
Progn. vj, 51.
Diaeta, v, 64.
Cura, *V. S.* v, 68.
Solutio, vj, 10.
Gravitatis *tempus*, iij, 5, 17.
Causa, v, 28.
Cura, *calor.* v, 22.
Vulneris *progn.* vij, 14.
Ulcus, *calor juvat.* v, 22.
CARTILAGO. *Dissecta non coalescit*, vj, 19; vij, 28.
CATARRHUS.
Aetas, iij, 12, 31.
Sign. in diarrhoea, vij, 30.
Caus. frigus, v, 24.
A tabe, vij, 78.
Lethalis ubi, iij, 12.
In pectus ruentis, progn. viij, 38.
CAUTIO GENERALIS, 1, 2, 3, 17.
CEREBRUM.
Frigus nocet, v, 18.
Concussi *symptomata*, vij, 58.
Vulneris *symptomata*, vj, 50.
Progn. vij, 14.
Lethale est, v, 24.
Sphaceli *progn.* vij, 50.

CHOLERA. *Aetas*, iij, 30.
CIBUS, Nutritio.
Cautio, j, 17; ij, 7, 51.
Progn. ij, 31, 32.
Concoction. progn. a tempore, j, 18; iij, 18.
Differentia, ij, 18.
Tutus quando, ij, 15; vij, 65.
Nocet, j, 11, 19; ij, 10; vij, 65, 67.
Pauco ubi opus, j, 10, 14. 18.
Multo ubi opus, j, 14, 15, 18.
Copiosi sign. ij, 8. 17; iv, 41, 45; vij, 64.
Effectus, ij, 17.
Consuetus praefertur, ij, 38.
Humidus quibus utilis. j, 16.
Cito nutriens, ij, 18.
Et lente ubi necesse, ij, 7.
Mutatio ubi juvet, ij, 45.
Pravi progn. purgante, ij, 36.
Vid. plura in Diaeta
COLLIQUEFACTIO.
Prog. in febr. ij, 28.
In gravida, v, 45.
Diaeta, v, 64.
COLLUM. *Inversi progn.* iv, 35; viij, 58.
COLOR. *Variantis progn.* iv, 40; vij, 60.
CONCEPTUS.
Sign. v, 41, 51, 61.
Impedimentum, v, 46, 62.
Maris locus, v, 38, 48.
Sign. a colore, v, 2.
CONCOCTA.
Movenda, non cruda, j, 22.
Cruda, *a bile atra*, vij, 68.

CONSUETUDO.
Vis, ij, 45.
Ejus habenda ratio, j, 16, 17; ij, 28, 49, 50.
CONTRARIUM.
Remedium est, ij, 17, 22, 43, 50; v, 19.
Paulatim adhibendum, ij, 51.
CONVULSIO. Vid. Spasmus.
COR. *Vulnus, lethale*, vj, 18.
CORPUS.
Praeparatio. Vid. in Purgatione.
Statura, ij, 54.
CRANIUM. *Laesi symptomata*, vij, 24.
CRISIS.
Futurae *sign. a nocte*, ij, 13.
Ab urina, iv, 71.
Critici dies. ij, 23, 24; iv, 36, 61.
Progn. j, 12.
Non turbanda, j, 19, 20.
Imperfecta, ij, 12; iv, 51, 61, 62; viij 4.
CUCURBITULAE.
Ubi necesse, v, 50.
CUTIS.
Progn. v, 61.
Rarae, v, 69.
DEGLUTITIO.
Progn. iv, 34, 35; vij, 58.
DELIQUIUM ANIMI.
Causa calor frequens, v, 16.
A tuberculo rupto, vij, 8.
Progn. ij, 41.
In fluore muliebri malum, v, 56.
Ubi opus, j, 23.
DELIRIUM.
Φρενῖτις.
Aetas, iij, 30.
Sign. ab urina, iv, 72.
Progn. in sene, viij, 1.
Mala, ex peripneumonia, vij, 12.
Παραφροσύνη.

In cranio fracto, vij, 24.
Progn. bona, a somno ij, 2.
A risu, vj, 53.
Mala in febr. iv, 50.
Cum studio. vj, 53.
Post modum, vij. 7.
In haemorrhagia, vij, 9.
In ileo, vij, 10.
In vigiliis, vij, 18.
In plaga capitis, vij, 14.
Παρακοπή.
Ubi bona, vj, 26.
Μανία.
Tempus, iij, 20. 22.
Ab ulcere, v, 65.
In melancholicis, vj, 56.
A mammis, v, 40.
Progn. vij, 5.
Solutio, vj, 21.
Delirium, viij, 16.
DENTES.
Dentitionis *aetas et morbi*, iij, 25.
Frigus nocet., v, 18.
Lentoris *in feb. progn.* iv, 53.
DESTILLATIO.
Vid. Catarrhus.
DIAETA.
Cautio, j, 9, 10, 16; iij, 3.
Pleniori ubi opus, j, 4, 5, 7, 10.
Tenui ubi opus, j, 7, 8, 10, 11.
Mutatio *quos juvet*, ij, 45.
Erratum, j, 5.
Vid. plura in Cibo.
DIAPHRAGMA.
Vid. septum transversum.
DIARRHOEA. Vid. Alvi fluxus.
DOLOR.
Progn. si non sentiatur, ij, 6.
Si sint bini, ij, 46.
Calor lenit, v, 22.

Torpor solvit, v, 25.
In ulcere, v, 65.
Ab angina, v, 10.
Cautio, vj, 5, 66.
Lumborum.
Tempus, iij, 23.
Progn. iv, 11.
Purgatio, iv, 20.
Ventris.
Progn. iv, 11; vj, 7; vij, 22, 26.
Purgatio, iv, 20.
Viscerum. *Progn.* iv, 66.
Articulorum.
Tempus, iij, 16, 2?.
Aetas, iij, 31.
Post febres longas, iv, 44; vij, 63.
Causa, cibus copiosior, iv, 45; vij, 64.
Frigida solvit, v, 25.
DYSENTERIA.
Tempus, iij, 11, 12, 16, 22.
Aetas, iij; 30.
In ulcere, v, 65.
Adiarrhoea, vij, 75.
Progn. vj, 3, 43; vij, 76.
Bona in lienosis, vj, 48.
In insania, vij, 5.
Mala, a sincera dejectione, vij, 23.
Lethalis ab atra bile, iv, 24.
Cum carunculis, iv, 26.
DYSPNOEA. Vid. Respiratio.
DYSURIA.
Tempus, iij, 5.
Aetas, iij, 31.
Cura V. S. vj, 36; vij, 48. *Vinum*, vij, 48.
EBRIUS. *Progn.* v, 5.
ELLEBORUS.
Praeparatio ad Elleborum, iv, 13.
Quomodo juvetur, et sistatur, iv, 11, 15.

Sanis periculosus, iv, 16.
Progn. a spasmo, v. 1.
Vid. plura in purgante.
EMPYEMA.
Causa a sanguine effuso, vi, 20.
A pleuritide, v, 8.
Quot diebus fiat.
Progn. v, 15.
In cura, vij, 34.
Cautio in cura, vj, 27.
EPILEPSIA.
Tempus, iij, 16, 20, 22.
Aetas, iij, 29.
Progn. v, 7.
Cura, ij, 45.
ERYSIPELAS.
Ab osse nudato, vij, 19.
Progn. vj, 25; vij, 20.
Lethalis in gravidae utero, v, 43.
Cura non exulcerati, v, 23.
EVACUATIO.
Ubi opus, ij, 8; iv, 41.
Cautio, j, 23; ij, 29.
Qua via, j, 21; vij, 61.
Progn. j, 2, 23, 25.
Extrema periculosa, j, 3; ij, 51.
Cura, ij, 22.
EUNUCHUS.
Progn. vj, 28.
EXCRETIO.
EXSOLUTIO.
Ἐκλύω, ij, 36, 41; vij. 8.
Διαλύω, iij, 17.
Καταλύω, ij.
Tempus, iij, 17; 43.
Causa, ij, 36; vij, 8.
Progn. ij, 41, 43.
EXPERIENTIA.
Quoad brevitatem vitae fallax, j, 1.
EXTENUATUS.
Progn. ij, 28, 58; iv, 23.

Vid. plura in pingui.
EXTREMARUM frigus. Vid. Frigus.
FAMES.
Variat cum aetate, j, 13.
Progn. ij, 4.
Labor nocet, ij, 16.
Siccat corpus, vij, 59.
Expletur difficilius quam sitis, ij, 11.
Solvitur vino, ij, 21.
Appetitus deiectus.
Progn. ij, 32.
Malus, vj, 3; vij, 6.
Curat purgatio, iv, 17.
Fastidium cibi. *In muliere progn.* v. 61.
FAUCES.
Laborantium progn. ij, 15.
Asperarum tempus, iij, 5.
FEBRIS.
Aetas, iij, 25.
Progn. ij, 28.
A tempore, iij, 6.
A paroxysmo, iv, 30.
A somno, iv, 67.
A lacrymis, iv, 52; viij, 2.
A surditate, iv, 60.
A dentibus, iv, 53.
A collo, iv, 35; vij, 58.
A respiratione, iv, 68.
A suspiriis, vj, 54.
A suffocatione, iv, 34.
A vomitu sanguinis, vij, 37.
A hypochondriis, iv, 73.
Ab urina, iv, 69, 70; vij, 31.
Ab alvi excrementis, iv, 21.

A dysenteria, vj, 3.
A calore, iv, 65.
A rigore, iv, 29.
A spasmo, ij, 26.
A bubone, iv, 55.
A lassitudine, iv, 31.
Ab abscessu, iv, 51.
Ab extenuatione, iv, 28, 23.
Ab haemorrhagia, iv, 27.
A diebus criticis, iv, 36, 61; ij, 23, 24.
Ab ictero, iv, 62. 64.
Sudoris in febribus tempus, iij, 6.
Diaeta, j, 16; v, 64.
Cibus cui noceat, vij, 65.
Nocet in paroxysmo, j, 19.
Cura febris, *quae non est a bile*, vi, 42.
Morbum solvit, ij, 26; iv, 57; v, 5; vj, 40, 44, 51 vij, 52.

Acuta.
Tempus, iij, 7; ij, 13.
Aetas, j, 14; iij, 29.
Progn. iv, 66, viij, 10.
A sudore, iv, 37.
Diaeta, v, 64.

Ardens.
Tempus, iij, 21.
Aetas, iij, 30.
Progn. iv, 54.
A tempore, viij, 8.
A tremore, vj, 26.
Cura. Rigor solvit, iv, 58.
Delirium, *quando*, vj, 26.

Continua.
Tempus, iij, 21.
Progn. a sudore, iv, 43, 56.
A rigore, iv, 46.
A sputo,
Urina et excrementis, iv, 47; vij, 69.
A spasmo, iv, 49; vij, 73.

A delirio et Respiratione, iv, 50.
Leypiria.
Progn. iv, 48; vij, 72.
Crisis in xx diebus, ij, * 23.
Ephemera.
Progn. iv, 55.
Quotidiana.
Sign. iv, 63.
Quae sit difficilis, iv, 30.
Tertiana.
Tempus, iij, 21.
Crisis, iv, 59.
Tertiana continua, periculosa intermittens non, iv, 43; vij, 62.
Quartana.
Tempus, iij, 21, 22.
Sign. ab urina, iv, 74.
Progn. v, 70.
A tempore, ij, 25.
Ab haemorrhagia, viij, 3.
Symptomatica, ij, 47; vj, 60.
Vaga.
Tempus, iij, 22.
Longa.
Tempus, iij, 16; iv, 36.
Aetas, iij, 27.
Unde, vj, 45; vij, 64.
Longae futurae sign.
A sudore, iv, 37.
Ab urinis, vij, 31.
Ab abscessu, iv, 51.
Progn. iv, 44; vij, 63.
Diaeta, v, 64.
Lenta. *Diaeta*, v, 64.
Cum lassitudine, *quibusdam jam* Lymphatica *dicta. Sign. ab urina*, iv, 31.
Recidiva.
Causa, ij, 12.
Unde, iv, 36, 61.
FERRUM. *In cura progn.* viij, 6.

FLUOR MULIEBRIS. *Progn.* v, 56.
FOEMINA. Vid. Mulier.
FOTUS SUFFITUS.
Πυρία.
Menses movet, v, 28.
Oculorum dolores solvit, vj, 31.
Ejus noxae, v, 28.
Θυμίαμα.
Experimentum circa praegnationem, v, 59.
FRIGUS.
Aetas, iij, 14.
Ubi juvet, v, 21, 23, 25.
Ubi noceat, v, 17, 18, 20, 22, 23, 24.
Morbi a frig. v, 17, 20, 24.
Particulare, *quid notet*, iv, 39.
Progn. mala, viij, 11, 12, 14.
Extremarum, prog. vij, 1, 26.
In febre progn. iv, 48; vij, 69.
Mutati. *progn.* iv, 40; vij, 60.
Mortis imago, viij, 18.
* *Cura calor.* v, 19, 22.
FUROR. Vid. in Delirio.
GEMELLI.
Alterutrius abortus, v, 38.
GENA. *Tenuis particula dissecta non coalescit*, vj, 19.
GENITALIUM putredines.
Tempus, iij, 21.
GENUUM gravitas.
Purgatio curat. iv, 20.
GIBBUS. *Progn.* vj, 46.
GINGIVAE Pruritus. Vid. Pruritus.
GRACILIS. Vid. in Pingui.
GRAVEDO.

Tempus, iij, 13, 20, 23,
Progn. in sene, ij, 40.
Diuturnae *tempus*, iij, 14.
GRAVIDA.
Sign. v, 41, 51, 61.
Foetus locus, v, 38. 48.
Progn. a mammis. v, 37, 38, 52, 53.
A menstruis, v, 60.
A colore, v, 42.
A V. S. v, 31.
A diarrhoea, v, 34.
A tenesmo, vij, 27.
Ab erysipelate, in utero, v, 43.
A febre, v, 55.
A morbo acuto, v, 30.
Ab extenuatione p. n. v, 44.
Purgatio, iv, 1; v, 29.
HABITUS.
Progn. ij, 34.
Athleticus, j, 15.
Periculosus, j, 3.
HAEMOPTOE.
Vid. Sanguinis sputum.
HAEMORRHAGIA. Vid. Sanguinis fluxus.
HAEMORRHOIDES.
Aetas, iij, 30.
Bonae, iv, 25; vj, 11.
Curae cautio, vj, 12.
Solvunt delirium, vj, 21.
HEPAR.
Dolorem *febris solvit*, vij, 52.
Inflammati *symptomata, sive sign.* v, 58.
Progn. vij, 17.
Suppurati *curae progn.* vij, 45.
Hydropis, *progn.* vij, 55.
Vulnus, *lethale*, vj, 18.
HERPES exedens.

Juvatur calore, v, 22.
HORROR.
Tempus, iij, 5.
A sudore malus, vij, 4.
Vinum solvit, vij, 56.
HUMIDA NATURA, *sive* Corpus.
Aetas, iij, 31.
Sign. sudor. iv, 56; vij, 61.
Progn. vj, 2.
Cura fames, vij, 59.
Evacuatio, vij, 61.
Juvat siccitas, iij, 14.
Morbi, iij, 11.
HUMORES ALII.
Progn. vij, 69, 70.
HYDROA. *Tempus*, iij, 21.
HYDROPS.
Tempus, iij, 22.
Causa, ab haemorrhoidibus curatis, vj, 12.
A liene, vj, 43.
Ab hepatis hydrope, vij, 55.
A leucophlegmatia, vij, 74.
Progn. a causis, vj, 43; vij, 55.
A tempore, viij, 8.
Tussis desperata est, vj, 35; vij, 47.
Bona in delirio, vij, 5.
Curae cautio, vj, 27.
Solutio, vj, 14.
Ulcus difficile, vj, 8.
Sicca, *unde*, iv, 11.
HYEMS. Vid. Tempestas.
HYPERCATHARSIS. Vid. Purgatio.
HYPOCHONDRIA.
Murmuris *progn.* iv, 73.
Diaeta, v, 64.
Doloris *progn.* vj, 40.
Duritie *in Ic-*

tero progn. iv, 64.
HYPOGASTRIUM.
Dolor, *quid notet*, iv, 80; vij, 39.
HYSTERICA. *Sternutatio juvat*, v, 35.
ICTERUS.
Non est flatulentus, v, 72.
Progn. ab hepate, vj, 42; iv, 64.
Progn. quando noxius, iv, 62.
Utilis, iv, 64.
JEJUNIUM. Vid. Fames.
IGNIS. *Curae progn.* viij, 6.
ILEUS.
Tempus, iij, 22.
Progn. a stranguria, vj, 44.
A variis, vij, 10.
IMBECILLITAS.
Sign. ij, 28.
IMPETIGINES.
Tempus, iij, 20.
INFLAMMATIO.
Recens, *frigore curatur*, v, 23.
INSANABILIA.
viij, 6.
INSTABILIA. *Quae*, ij, 27, 52.
INTESTINUM.
Tenuis *vulnus lethale*, vj, 18.
Non coalescit, vj, 24.
Recti *inflammati symptomata*, v, 59.
ISCHIADICUS DOLOR.
Tempus, iij, 22.
Progn. vj, 59, 60.
JUDICIUM. *Difficile*, j, 1.
JUVANTIA, NOCENTIA, ij, 27.
LABIA.
Progn. viij, 13.
In febre continua, vj, 49; vij, 73.
LAC.
In menstruis deficientibus, v, 39.
In gravida, progn. v, 52.

Quibus conveniat. v, 64.
LACRYMAE.
Aetas, iij, 31.
Progn. in morbis, iv, 52; viij, 2.
LASSITUDO.
Sign. ex urina, iv, 74.
Progn. in febre, iv, 31.
Cura quies, ij, 48.
Spontaneae *prog.* ij, 5.
LATUS, Dolor. Vid. Dolor.
LEPRA.
Tempus, iij, 20.
LETHALE VULNUS. Vid. Vulnus.
LETHARGUS.
Tempus, iij, 23.
Aetas, iij, 30.
LEUCOPHLEGMATIA.
Progn. vij, 74.
Solvitur diarrhoea, vij, 29.
LICHENES. *Tempus*, iij, 20.
LIENOSUS.
Tempus, iij, 22.
Progn. vj, 43; viij, 8.
Dysenteria utilis, vj, 48.
LIENTERIA.
Tempus, iij, 22.
Aetas, iij, 30.
Causa in Lienosis, vj, 43.
A dysenteria, vij, 76.
Progn. a ructu, vj, 1.
Cautio in purgatione, iv, 12.
LINGUA.
Progn. vij, 40; vij, 9.
LOCUS. Vid. Regio.
LUMBUS. Dolor. Vid. Dolor.
MAMMAE.
Progn. a lacte, v, 39.
A sanguine, v, 40.
In gravida, ab extenuatione, v, 37. 53.
A Lacte, v, 52.

MANIA. Vid. in Delirio.
MELANCHOLIA.
Tempus, iij, 14, 20, 21.
SIGNA *Timor et moestitia*, vj, 23.
Effectus, vij, 40.
Progn. vj, 11, 56.
Purgatio, iv, 9.
MENS.
Progn. ij, 33, viij, 16.
Laborantis sign. ij, 6.
MENSTRUA.
Erumpentia, *morbos pueritiae solvunt*, iij, 28.
Vomitum sanguinis curant, v, 32.
Sistuntur *in gravida*, v, 61.
Fluentium *progn.* v, 60.
Deficientia.
Sign. v, 57; vj, 29.
Sanguis e naribus juvat, v, 33.
Cura suffitus, vj, 28.
Nimia.
Progn. v, 56.
Cura, v, 50.
Coloris vitiati *Cura*, v, 36.
MORBUS.
Cautio in morbo, j, 2.
Progn. j, 12; ij, 32, 33, 34, 35; iij, 3; viij, 1.
MORBI SEDES, sive Focus, iv, 33, 38, 39.
MORBUS FUTURUS.
Tempus, iij, 1, 19.
Sign. ij, 5.
Causa. Cibi copia, ij, 17.
MORBI PRINCIPIUM.
Remissius est, ij, 30.
Ab atra bile lethale, iv, 22.
Raro purgandum, j, 22, 24.

Si quid movendum statim move, ij, 29; iv, 10.
Morbi Vigor.
Vehementior est, ij, 30.
Diaeta, *tenuis*, j, 8, 20.
Nil movendum, ij, 29.
Morbi Finis.
Remissior est, ij, 30.
MORBUS ACUTUS.
Tempus, iij, 9.
Sign. j. 7.
Ab urina, vij, 32, 35.
Praedictio incerta, ij, 29.
Progn. viij, 10.
Mala, *a suspiriis*, vj, 54.
Frigore extremarum, vij, 1.
Lethalis ab excrementis, iv, 23.
In gravida, v, 30.
Diaeta, j, 4, 7.
Purgatio, j, 24; iv, 10.
Crisis in XIV. *diebus*, vij, * 39.
MORBUS LONGUS.
Futuri *sign*. j, 12; ij, 28; iv, 40; vij, 60.
A sudore, iv, 36, 37, 56.
Ab urina, vij, 31, 34.
Ab abscessu, iv, 51.
Existentis *progn*. *ab appetitu prostrato*, vij, 6.
Ab excrementis, iv, 21; vij, 67.
Ab alvi fluxu, viij, 5.
Diaeta tenuis periculosa, j, 4.
Crisis in LX. diebus, vi, * 36.
MORBUS PERICULOSUS.
In genere, ij, 34; viij, 1, 8.
Remedium quale, viij, 6.

MORBUS.
Judicatu facilis, j, 12; iij, 8.
Difficilis, j, 12, iij, 8; iv, 29, 30.
MORBUS RECIDIVUS.
Causa, ij, 12.
Futuri sign. iv, 36, 61.
MORBUS INSANABILIS, viij, 6.
MORS.
Propinqua.
Sign. a variis, vij, 16, 24, 25; viij, 11 *ad* 18.
Ab excrementis, iv, 23.
In febr. contin. iv, 49; vij, 73.
Certa, vj, 27.
Subita. *Sign.* ij, 41, 44.
MORTIFERUM, *Lethale.*
Θανάσιμον, *Θανατῶδες*, ij, 1; iij, 9; iv, 22, 24, 26, 35, 37, 46, 48, 50; v, 1, 2, 11, 14, 22. 30, 43; vj, 18, 27, 52; vij, 25, 72, 73, 79; viij, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18.
MOTUS, QUIES.
Se invicem curant. ij, 22, 48.
Effectus in purg. iv, 14, 15.
Progn. ij, 49. 50.
MULIER.
Non est ambidextra. vij, 43.
Foecundae, *temperamentum*, v, 62.
Sign. v, 59.
Infoecunda, *crassa p. n.* v. 46.
MUTATIONES.
Subitarum *prog.* ij, 51.
Caloris, Coloris, Tempestatis. Vid. Calor, Color, Tempestas, etc.
MUTUS.
Causa, vij, 58.
Progn. vj, 51.
Ab ebrietate, v, 5.

NARES.
Progn. in feb. contin. iv, 49; vij, 73.
Humidarum *aetas*, iii, 31.
Et Siccarum *prog.* vj, 2.
Haemorrhagiae *in quartana progn.* viij, 3.
Pus *solvit dolorem capitis*, vj, 10.
Compressarum *vis*, v, 49.
NATURA.
Inimicum. Vid. Nimium.
Differentia, iij, 1.
Progn. ij, 34; vj, 2; viij, 1, 8.
NEPHRITIS.
Aetas, iij, 31.
Sign. ab urina, vij, 34, 35.
Progn. vj, 36.
In senibus, vj, 6.
Haemorrhoïdes utiles, vj, 11.
NERVUS.
Calor juvat, v, 18.
Frequentior debilitat, v, 16.
Resectus *non coalescit*, vj, 19; vij, 28.
NIGROR.
Causa frigus, v, 17, 20.
NIMIUM, Naturae est inimicum.
In omnibus, ij, 51.
In cibo, j, 4; ij, 4, 17.
In somno vig. ij, 3; vij, 71.
OCCASIO. *Celeris*, j, 1.
OCULI.
Progn. iv, 32; viij, 2.
In febre continua, iv, 49; vij, 73.
In vomitu, vj, 3.
In somno, vj, 52.
Ophthalmia.
Tempus, iij, 11. 14, 16, 21.
Solutio, vj, 17.
Doloris *cura*, vj, 31; vij, 46.
Tarditatis *et* Morsus *tempus*, iij, 17.

Hebetudinis, Glaucomatis *et* Humiditatis *aetas*, iij, 31.
Coecitas, *in melancholicis*, vj, 56.
OFFICIUM medici, aegri, etc., j, 1.
OMENTUM.
Crassius, *infoecundam facit*, v, 46.
Excidens *putrescit*, vj, 58.
ORGASMUS. Vid. Turgens materia.
OS.
Ulcerationum.
Tempus, iij, 21.
Aetas, iij, 24.
Amari *cura*, iv, 17.
OSCITATIO.
Solvitur vino, vij, 56.
OSSA.
Frigus laedit, v, 18, 22.
Laborantis *progn.* vij, 2.
Nudati *progn.* vij, 19.
Cura, *calor juvat.* v, 22.
Dissectum, *non cealescit*, vj, 19; vij, 28.
Fracta *calor juvat*, v, 22.
Abscessus, *in ulcere diuturno*, vj, 45.
A sphacelo, vij, 77.
Παρακοπή. vj, 26.
PAROXYSMUS.
Sign. j, 12; ij, 13.
Progn. iv, 30.
Cibus nocet, j, 11, 9.
PARTUS DIFFICILIS.
In tenuitate p. n. a feb. v, 55.
Sternutatio juvat, v, 35.
PECTEN. Dolor *quid notet*, vij, 39.
PECTUS. *Frigus laedit*, v, 24.

Dolor. Vid. Dolor.
PERINAEUM.
Dolor *quid notet*, iv, 80; vij, 39.
PERIPNEUMONIA.
Vid. in Pleuritide.
PERVERSA, sive Distorta pars.
Progn. in febre, iv, 35, 49; vij, 58, 73.
PHLEBOTOMIA.
Vid. V. S.
PHRENITIS. Vid. Delirium.
PHTHISIS.
Tempus, iij, 13, 16, 22.
Aetas, iij, 29; v, 9; viij, 7.
Causa, a pleuritide, v, 15.
A sputo sanguinis, vij, 15, 56, 78.
Puris, vij, 16, 78.
Ab haemorrhoidibus, vj, 12.
Progn. lethalis.
A tempore, iij, 10.
A natura, viij; 8.
A diarrhoea, v, 12, 14; vij, 78.
A sputo, v, 11; vij, 16, 78.
Puris purgatio sursum, vij, 78.
Diaeta, v, 64.
Purgatio, iv, 8.
PINGUES, Crassi.
Progn. ij, 35.
Mortis, ij, 44.
Purgatio, ij, 35; iv, 7.
Gracilis.
Purgatio, ij, 35; iv, 6.
Gravidae p. n. progn. v, 44.
PITUITA.
Conclusae *solutio*, vij, 54.
Fluxus *a capite*, vij, 30.
PLEURITIS.
Tempus, iij, 23.
Aetas, iij, 30.
Qui minus obnoxii, vj, 33.
Progn. vij, 11.

A sputo, quoad tempus j, 12; v, 8, 15.
Diarrhoea lethalis, vj, 16.
Dolor vid. Dolor Lateris.
Peripneumonia.
Tempus, iij, 23.
Aetas, iij, 30.
Progn. vij, 12.
Mala a pleuritide, vij, 11.
Diarrhoea lethalis, vj, 16.
PLUVIA. Vid. in Tempestate.
PODAGRA.
Tempus, iij, 16, 20; vj, 55.
Aetas, iij, 31.
Causa, vj, 29, 30.
Qui non obnoxii, vj, 28. 29, 30.
Progn. vj, 49.
Dolorem frigida solvit, v, 25.
POTUS.
Consuetus *praefertur*, ij, 38.
Effectus, ij, 11.
Multi *progn.* vij, 7.
PRAEDICTIO.
Acutorum incerta, ij, 19.
PRAEGNANS. Vid. Gravida.
PRAEPUTIUM.
Resectum *non coalescit*, vj, 19.
PRURITUS.
Gingivarum, *aetas*, iij, 25.
Corporis *totius*, *Aetas*, iij, 31.
PURGATIO PER ALVUM.
Purgandum.
Vere, vj, 47.
Hyeme, iv, 4.
Non purgandum.
Aestate, iv, 7.
Sub cane, *etc.* iv, 5, 9.
In vigore morbi, ij, 29.
In extenuatis, ij, 35; iv, 6.
Qui purgandi, ij, 8; iv, 18, 20; vij, 67.

Quae purgandae, v, 36.
Purgandi.
Difficulter vomentes, iv, 7.
Melancholici, iv, 9.
Tabidi, iv, 8.
Oculis dolentes, vj, 31.
Debilis sudans, vij, 61.
Gravida, *quando*, iv, 1; v, 29.
Purganda.
Concocta, j, 22.
Turgentia, iv, 1, 10; v, 29.
Qua via *purgandum*, j, 21; vij, 61.
Praeparatio *ad purgationem*, ij, 9; iv, 13; vij, 70.
Quanta *purgatione opus*, j, 23.
Iuvanda, *aut*
Sistenda, *quomodo*, iv, 14, 15.
Finis *sign.* iv, 12.
Progn. ab excrementis, iv, 21.
A spasmo, v, 1; vij, 25.
Bonae *purgationis sign.* j, 2, 23, 25; iv, 2, 3.
Noxia.
In genere, j, 2, 25; iv, 2, 3.
Sub cane, *etc.*, iv. 5.
In sanis, ij, 36, 37; iv, 16.
In Crisi, j, 20.
Spontaneae *progn.* j, 1, 2.
Hypercatharsis.
Progn. v, 4; vij, 41.
PUS.
Generationis sign. ij, 47.
Calor juvat, v, 22.
Frigus impedit, v, 20.
Progn. vj, 41; vij, 8.
Boni nota, vij, 44, 45.
Curae cautio, vj, 27.

Puris sputum.
Causa a sanguinis sputo, vij, 15, 78.
A vomitu sanguinis, vij, 78.
Progn. vij, 16, 78.
E capite effluens, *eius dolorem solvit*, vj, 10.
In ventre, *Causa*, vj, 20; vij, 22.
In urina, *quid notet*, iv, 75, 81.
In utero, *Cura*, v, 47.
PUSTULAE.
Ulcerosae, *Vere fiunt*, iij, 20.
Latae, *quales sint*, vj, 9.
PUTREDINES.
Tempus, iij, 16, 21.
QUIES. Vid. in Motu.
RABIES. Vid. in Delirio.
RAUCEDO.
Tempus, iij, 13, 20, 23.
Progn. in sene, ij, 40.
RATIO. Vid. Mens.
Rationi *fidendum*, ij, 27, 52.
RECIDIVUS MORBUS. Vid Morbus recidivus.
REFECTIO. Vid. Cibus.
REGIO.
Cautio in Diaeta, j, 17.
In Medicamentis, j, 2.
Mutatio, *quos juvet*, ij, 45.
REMEDIUM.
Quali opus, j, 6.
Gradus, viij, 6.
RENES.
Sanguinis *profluentis sign.* iv, 75, 78.
Suppuratorum *symptomata*, vij, 36.
Ulceris *sign.* iv, 75.
Pili, *et* Caruncuiae, iv, 76.

REPLETIO.
Differentia, ij, 11.
Extrema *periculosa*, j, 3, 4; ij, 4, 17, 51; vj, 39.
Cura, ij, 22.
RESPIRATIO difficilis. Dyspnoea.
Aetas, iij, 31.
Progn. in febre, iv, 68.
In feb. contin. iv, 50.
RIGOR.
Causa, frigus, v, 17, 20.
Focus, v, 62.
Signum est quotidianae feb. iv, 63.
Solvit feb. ardentem, iv, 58.
Progn. in febre, iv, 29, 46.
Malus a multo potu, vij, 7.
Cura. Calor mitigat, v, 22.
RUCTUS ACIDUS.
Progn. vj, 33.
Bonus in Lienteria, quando, vj, 1.
SANGUIS.
Collecti *in mammas progn.* v, 40.
Fluxus *tempus*, iij, 20.
Causa, calor, j, 16.
Frigus, v, 24.
Progn. in feb. iv, 27.
A convulsione, etc. v, 3, vij, 9.
Malus in ulcere, vij, 21.
Diaeta, v, 64.
Cura, frigus, v, 19, 23.
E capite *progn.* vj 10.
Per nares.
Aetas, iij, 27.
Progn. in quartana, viij, 3.
Bonus in menstruis deficientibus, v, 33.
Solvit surditatem, vj, 60.

Capitis dolorem, vj, 10.
Abscessum, iv, 74.
In ventrem *progn.* vj, 20.
Sputum.
Aetas, iij, 29.
Progn. vij, 15, 78.
In febr. contin. iv, 27.
Spumans, *e pulmone*, v, 13.
Vomitus.
Progn. Bonus sine febre, vij, 37.
Malus, ij, 25.
Cum febre, vij, 37.
Tabes sequitur, vij, 78.
Cum urina, *quid notet*, iv, 78, 80, 81; vij, 39.
Per alvum.
Niger bonus, iv, 25.
Malus, iv, 21, 23.
SANITAS. *Sign.* vj, 2.
SATIETAS. *Quae mala*, ij, 4.
Vid. Repletio.
SATYRIASIS.
Aetas, iij, 26.
SECUNDAE.
Sternutatio expellit, v, 49.
SEMEN. *Progn.* vj, 2.
SENEX. Vid. in Aetate.
SEPTUM TRANSVERSUM.
Vulnus *lethale*, vj, 18.
SICCITAS. Vid. in Tempestate.
SIGNA. Vid. Affectus, cuius sunt.
SINGULTUS.
Causa, vj, 39.
Ab hepate inflammato, v, 58.
Progn. malus in haemorrhagia, v, 3.
In hypercatharsi, v, 4; vij, 41.
A vomitu, vij, 3.
Ab Ileo, vij, 10.
Ab hepate inflammato, vij, 17.

Cura sternutatio, vj, 13.
SITIS.
Non magna, ubi. Progn. nocturna, v, 27.
In purgante, iv, 19.
In feb. Leipyria, iv, 48; vij, 72.
Diaeta, Lac nocet, v, 64.
Expletur citius, quam fames, ij, 11.
SOMNUS VIGILIAE.
Mali, ij, 3; vij, 71.
Somnus.
Progn. ij, 1.
In febre, iv, 67.
In vertigine, viij, 15.
Bonus, in delirio, ij, 1, 2.
Post sitim, v, 27.
Effectus, iv, 14, 15.
Longi tempus, j, 15.
Vigiliae.
Aetas, iij, 24, 31.
Prognosis mala, vij, 71.
SPASMUS, Convulsio.
Aetas, iij, 25.
Causa, frigus, v, 17, 20.
Repletio aut Inanitio, vj, 39.
In melancholicis, vj, 56.
In ulcere, quando. v. 65.
Futuri in feb. sign. iv, 68.
Progn. in febre, ij, 26.
Malus in febre, iv, 66, 67.
In vigiliis, vij, 18.
In ardore, vij, 13.
In haemorrhagia, v. 3; vij, 9.
In Ileo, vij, 10.
Ab Ellebor. iv, 16.
Ab hypercatharsi, v, 4.
In fluore muliebri, v, 56.

Lethalis. In febre contin. iv, 49.
A purgante, vij, 25.
Ab Elleboro, v, 1.
In ebrio, v, 5.
In teste dextro, viij, 11.
In vulnere, v, 2.
Cura. Calor mitigat, v, 22.
Frigus levat, v, 25.
Solvitur a febre, iv, 57.
A quartana, v, 70.
Tetanus.
Causa, frigus, v, 17, 20.
In ulcere, quando. v, 65.
Progn., v. 6.
Malus in ardore, vij, 13.
Cura, frigida, v, 21.
Calor mitigat, v, 22.
Solvitur a febre, iv, 57.
SPIRITUS. Vid. Respiratio.
SPUMA.
Oris. *progn.* ij, 43.
In sputo sanguinis, *unde*, v, 13.
In alvi excrementis, *unde* vij, 30.
Bullae *in urina, quid notent*, vij, 54.
SPUTUM.
Progn. in febr. contin. iv, 47; vij, 69.
In pleuritide, j, 12.
In phthisi, v, 11; vij, 78.
Sanguinis. Vid. Sanguinis sputum.
Puris. Vid. Puris sputum.
STATURA CORPORIS, ij, 54.
STERILIS.
Mas. v. 63.
Mulier. Vid. Mulier.

STERNUTATIO.
Causa, vij, 51.
Solvit singultum, vj, 13.
Iuvat partum difficilem, v, 35.
Expellit secundas, v, 49.
STRANGULATIO.
Progn. ij, 43.
STRANGURIA.
Tempus, iij, 16, 20, 22.
Aetas, iij, 31.
Symptomatica, iv, 80; v, 58; vij, 39.
Progn. ab Ileo, vj, 44.
Cura. V. S. et vinum, vij, 48.
STRUMA. *Aetas*, iij, 26.
STUPOR.
Malus in vulnere Capitis, vij, 14.
SUDOR.
In febre, tempus, iij, 6.
In morte, *cui*, v, 71.
Particularis, *morbi sedem notat*, iv, 38.
Progn. j, 12; vij, 79.
In febre, iv, 36.
Malus in feb. contin. iv, 56.
In crisi, qualis, vij, 4.
Horror malus, vij, 4.
Calidus, *quid notet*, iv, 42.
Frigidus *malus*, iv, 42; viij, 4.
Progn. in feb., iv, 37.
Multus et continuus, *quid notet*, v, 42; vij, 61.
A somno, unde, iv, 41.
Ubi malus, viij, 4.
Cura, iv, 41; vij, 61.
Hydroa. *Tempus*, iij, 21.
SUFFITUS. Vid. Fotus.
SUFFOCATIO.

Progn. in febre, iv, 34; vij, 58.
SUPERCILIUM.
Distorti, *in febre, contin. progn.* iv, 49; vij, 73.
SURDITAS.
In febre contin. lethalis, iv, 49; vij, 73.
Solutio, per alvum, iv, 28.
In febre, iv, 60.
SUSPIRIA.
In acutis, cum feb. mala, vj, 54.
Vid. Respiratio.
TABES. Vid. Phthisis.
TEMPESTAS ANNI.
Concedendum ei, j, 2, 17.
Morbos indicat, j, 12.
In alia alii morbi, fiunt, iij, 19.
Prog. ij, 34, viij, 8.
Mutatio.
Morbi causa, iij, 1, 4, 8.
Quos juvet, ij, 45.
Siccitas.
Salubris, iij, 15.
Morbi, iij, 7, 16.
Pluvia.
Minus Salubris, iij, 15.
Morbi, iij, 16.
Ver.
Salubris, iij, 9.
Pueris conducit, iij, 18.
Diaeta, j, 15, 18.
Medicina facienda, vj, 47; vij, 53.
Morbi, iij, 20; vj, 55.
Progn. iij, 11, 12.
Aestas.
Senibus utilis, iij, 18.
Diaeta, j, 18.
Purgatio, iv, 4, 6.
Morbi, ij, 25; iij, 6, 21.
Progn. iij, 2, 6, 13, 14; viij, 8.
Autumnus.
Aetas media valet, iij, 18.
Diaeta, j, 18.

Periculosus est, iij, 9.
Malus tabi, iij, 10.
Morbi, ij, 25; iij, 4, 22; vj, 55.
Progn. iij, 4, 13, 14.
Hyems.
Mediae aetati commoda, iij, 18.
Diaeta, j, 15, 18.
Purgatio, iv, 4, 7, 9, 12.
Morb. ij, 25; iij, 23.
Progn. iij, 2; ij, 12; viij, 8.
TENESMUS.
Progn. in gravida, vij, 27.
TERROR.
Aetas, iij, 24.
Malus in febre, iv, 67.
TESTES.
Progn. a convulsione, vij, 11.
TETANUS. Vid. in Spasmo.
TIMOR. Longi *effectus*, vj, 23.
TONSILLAE.
Inflammationis aetas, iij, 26.
TORPOR. *Effectus*. v, 25.
TRANSPIRATIO.
Progn. vij, 69, 79.
In Viro. V. 63.
TREMOR.
Solutio in feb. ardente, vj, 26.
TRISTITIA. Longae.
Effectus, vj, 23.
TUBERCULA, *φύματα*.
Tempus, iij, 20.
Aetas, iij, 26.
Progn. a ruptione, vij, 8.
Curae, *Cautio*, ij, 15.
In articulis *in feb. longis*, iv, 44; vij, 63.
Causa, *Cibi copia*, iv, 45, vij, 64.
Cura, *frigida levat*, v, 25.
In urethra.
Solutio, iv, 82; vij, 57.

Ἐξανθήματα, vj, 9.
TUMOR.
Progn. mollis bonus, v, 67.
Evanescentis *progn.* v, 65.
In ulcere *progn.* v, 66.
TURGENS *materia.*
Ubique et semper educenda, j, 22; iv, 1, 10; v, 29.
TUSSIS.
Tempus, iij, 5, 13, 20, 23.
Aetas, iij, 24, 31.
Causa frigus, v, 24.
Progn. in hydrope desperata, vj, 35; vij, 47.
Siccae *in feb. ardente progn.* iv, 54.
Gibbi a tussi, progn. vj, 46.
VARICES.
Calvis non fiunt, vj, 34.
Solvunt delirium, vj, 21.
VENAE SECTIO.
Vere instituenda, vj, 47; vij, 53.
Quanta *opus*, j, 23, *juvat in Capitis dolore*, v, 68.
Solvit oculorum dolorem, vj, 31; vij, 46.
Dysuriam, vj, 36.
Stranguriam, vij, 48.
Fluxiones, vj, 22,
Nocet gravidae, v, 31.
VENTRICULUS.
Aestus *et* Dolor, *in feb. malus*, iv, 65.
Cura, *Purgatio*, iv, 17.
Vulnus, *lethale*, vj, 18.
VENTUS.
Auster. *Morbi*, iij, 5, 17.
Progn. iij, 12, r3,
Boreas. *Morbi*, iij, 5, 17.
Progn. ij, 11, 12, 13, 14.

VENTRIS Mutatio. Vid. Alvi Mutatio.
Partes. Vid. Pinguis.
Dolor. Vid. Dolor.
Calor. Vid. Calor.
Ventris turbatio.
Solvit surditatem, iv, 60.
Spontaneae *progn.* j, 2.
VER. Vid. in Tempestate.
VERATRUM vid. Elleborus.
VERMES *et*
VERRUCAE. *Aetas* iij. 26.
VERTICULUM.
Luxationis aetas, iij. 26.
VERTIGO.
Tempus, iij, 17, 23.
Aetas, iij, 31.
Tenebricosa, *mala*, viij, 15.
Cura, *Purgatio*, iv, 17.
VESICA.
Laborantis *sign.*, iv, 80; vij, 39.
Progn. in sene, vj, 6.
Calor juvat, v, 22.
Calculi *aetas*, iij, 26.
Sign. iv, 79.
Vulnus *lethale*, vj, 18.
Ulceris *sign.* iv, 75. 81.
Scabiei *sign.* iv, 77.
VIGILIAE. Vid. in Somno.
VIGOR Vid Morbi Vigor.
VINUM. *Curat.*
Θωρηξις fames, ij, 21.
Ἄκρητον oculorum dolores, vj, 31; vij, 46.
Ἰσωκρατὲς affectus varios sedat, vij, 56.
VISCERA, Dolor. Vid. Dolor.
VISUS.
Progn. in febr. contin. iv, 49; vij. 73.

Hebetis *tempus*, iij, 5.
Aetas, iij, 31.
VITA.
A calore est, viij, 18.
Brevis est, j, 1.
ULCUS.
Tempus, iij, 20. 21.
Progn. vj, 4.
A pulsu, vj, 21.
A tumore, v. 65.
In hydrope, vj, 8.
Iuvat calor, v, 22.
Nocet frigus, v, 20, 22.
Diuturni *progn.* vj, 45.
Oris. Vid. Oris ulceratio.
UMBILICUS.
Inflammationis. aetas, iij, 24.
Doloris progn. iv, 11.
UNGUES.
Nigrorum progn. viij, 12.
VOMITUS.
Tempus, iij, 21.
Aetas, iij, 24
A tuberculo rupto, vij, 8.
Ubi opus, iv, 17, 18; vij, 61.
Aestate convenit, iv, 4, 6.
Praeparatio, vij, 70.
Progn. j, 23; vij, 3.
Malus in Ileo, vij, 10.
In Lienteria hyeme, iv, 12.
Spontaneus *Progn.* j, 2.
Solvit diarrhoeam, vj, 15.
Sanguinis.
Progn. vij, 78.
A febr. vij, 37.
Malus, iv, 25.
Cura, vij, 37.
Solutio, per menstrua, v, 32.
Bilis *in Cerebro diviso*, vj, 50.
Ab atra bile, lethalis, iv, 22.
URETHRA.
Tuberculi *solutio* iv, 82; vij, 57.

URINA.
Alba, pellucida, mala, iv, 72.
Alba, multa crassa, *abscessu liberat*, iv, 74.
Crassae, grumosae, paucae, *Progn.* iv, 69.
Multa, *noctu quid notet*, iv, 83.
Solvit morbum, vj, 44.
Nubeculae *progn.* iv, 71.
Sedimentum.
Progn. iv, 69.
Biliosum, *quid notet*, vij, 32.
Divulsa *quid notet*, vij, 33.
Turbata, *quid notet*, iv, 70.
Foetida, *quid notet*, iv, 81.
Bullarum, *progn.* vij, 34.
Pinguedo, *quid notet*, vij, 35.
Sanguis, *e renibus aut vesica*, iv, 75.
E renibus, iv. 78, *E vesica*, iv, 80, 81, vij, 39.
Sanguis et grumi, *quid notent*, iv, 80; vij, 39.
Grumosae *progn.* iv, 69.
Pus, *unde*, iv, 75, 81.
Carunculae, *et* Pili, *unde*, iv, 76.
Farinam crassiorem *referentis progn. in feb.* vij, 31.
Furfures, *quid notent*, iv, 77.
Squamae, *quid notent*, iv, 81.
Arena *calculi sign.* iv, 79.
Progn. in genere, j, 12; vij, 66, 79.
In feb. contin. iv, 47; vij, 69.
UTERUS.
Temperies, *moderata foecunditatis causa*, v, 62.
Calor juvat, v, 22.
Os durum, *clausum est*, v, 54.

In gravida clausum est, v, 51.
Inflammati *sign.* v, 58.
Suppurati *Cura*, v, 47.
Erysipelas *in gravida lethale*, v, 43.

VULNUS.

Progn. a tumore, v, 65.
Spasmus lethalis, v, 2.
Atra bilis per alvum lethalis, iv, 23.
Non coalescens, vj, 19, 24; vij, 28.
Lethale, vj, 18.
Cerebri. Vid. Cerebrum.

